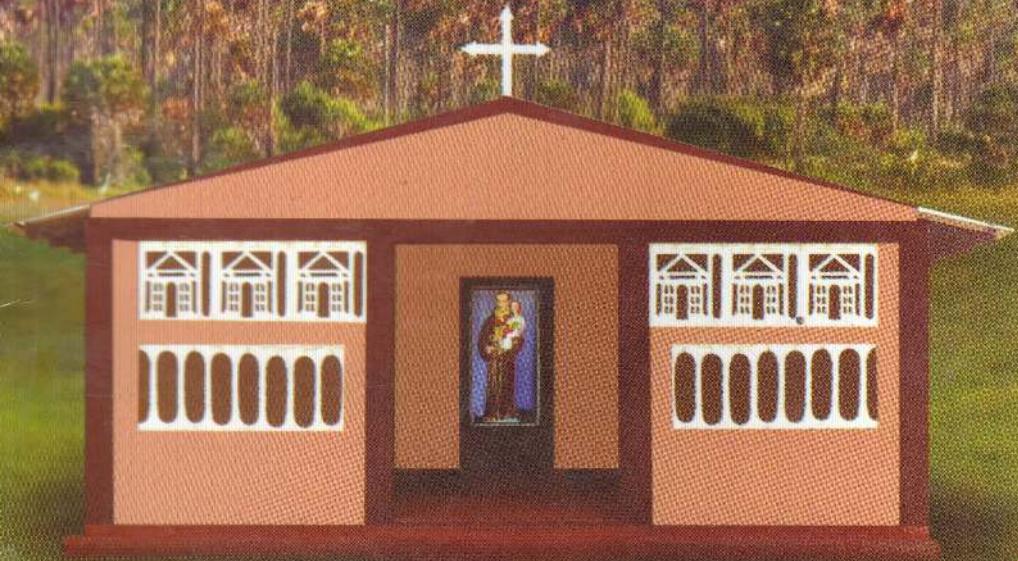

பதுவை புனித அந்தோனியார்

நெங்நால் ஒருக்கரை புனித அந்தோனியார் வழிபாட்டுத்தல
திறப்பு விழா முன்று (05.07.2014) வெள்ளியிடப்பட்டது

பஞ்சவை

புனித அந்தேஸ்வரர்

பொருள்க்கம்

பக்கம்

1. விஸ்பனின் லீலி மலர்கின்றது	01
2. அதிசய இளைஞன்	05
3. துறவு நிலை	08
4. பெர்தினாந்து அந்தோனியாராதல்	12
5. மெஸினாமடத்தில் அருள் வாழ்வு	16
6. தாழ்ச்சி தந்த மாட்சி	20
7. அறநெறி காட்டிய அருளாளர்	23
8. குருமட பேராசிரியர்	28
9. பிரான்ஸில் பிரான்சீஸின் தோழன்	32
10 பேதகத்தின் சம்மட்டி	35
11. பிரான்சீஸ் சபை மேலாளர்	44
12. பதுவைப் பதியர்	50
13. கடன் நிவாரணச் சட்ட ஆலோசகர்	57
14. அந்தோனியார் வாழ்வின் மாலை வேளை	62
15. மரணத்திற்குப் பின் மகிழமை	69
16. அற்புதச் சீட்டும் மறைஉரைகளும்.	74
17. தூய அந்தோனியார் செய்து வந்த செபங்கள்	81
18. அழியா நாவும் - அற்புதங்களும்	83
19. காலச்சக்கரம்	90
இறுவாய்	91
தூய அந்தோனியார்	93
பதின்மூன்று மன்றாட்டுக்கள்	101
சத்துரு சங்கார மாலை	109
தூய அந்தோனியாரின் சத்துரு சங்காரமாலை	126
பாலையூர் பதி அந்தோனியார் போற்றி	134
அந்தோனியார் பாடல்கள்	137

ஆசிச்செய்தி

கோடி அற்புதராம் புனித அந்தோனியாரின் பரிந்துரையின் பேறுபலன்களை ஆண்டவரிடமிருந்து பெற்றுயர்ந்து அனுபவித்து அவர்மீது தளரா விகவாசம் கொண்டு இன்று அதற்கான தனது நன்றிக்கடனாக தூய அந்தோனியாரின் புகழ்பரப்பும் வகையில் அவருக்கென வழிபாட்டுத் தலம் ஒன்றை அமைத்து அவர்தம் வரலாற்றையும் புண்ணிய வாழ்வையும் எடுத்துரைக்கும் “பதுவை புனித அந்தோனியார்” என்ற நூலையும் மீள் பிரசரம் செய்து வெளியிடும் அகஸ்ரின் அன்றன் அவர்களையும் அவரோடு இணைந்து இப்பணியில் பங்கேற்கும் அனைவரையும் இறைவன் ஆசீர்வதித்து தம் அருள்வளங்களால் நிரப்பி வழிநடத்த ஆசித்து நிற்கின்றேன்.

அன்புடன்
அருட்பணி எஸ். வசந்தன்
(உதவிப்பங்குத்தந்தை)
புனித அந்தோனியார் ஆலயம்,
பாஷாஷ்யூர்

வாழ்த்துச் செய்தி

இன்றைய உலகை விழுங்கிக் கொண்டிருக்கும் விஞ்ஞான தொழில்நுட்பங்களினாலும் நவீன நாகரீக, நடை, உடை பாவனை மற்றும் போதைப்பழக்கங்களாலும் சமூக சீரஸிவ நடத்தையினாலும் மனித வாழ்வியல் நெறிகள் தடம் புரண்டு, மனிதன் தன்னிருப்பை மறந்து, தன் ணைப் படைத்த இறைவனையும் மறந்து மாயைகளுக்குள்ளும் போலிகளுக்குள்ளும் சிக்கிக் கரை தெரியாது தவிக்கும் இக்காலத்தில் அவர்களை உண்மையின் பக்கம் திருப்பி தெய்வ பயம், அன்பு, நீதி, நியாயம் போன்ற தூய வழிகளில் நடக்க வழிசமைக்கப்படவேண்டியது அவசியமான தொன்றாகும்.

இந்நிலையில் புனித அந்தோனியாரது புண்ணிய வாழ்வைக்கூறும் இந்நால் ஒருவனை பூரணமனிதனாக வாழ வழிகாட்டும் வகையில் காலத் தின் தேவை கருதி வெளியிடுப்படுவது பாராட்டுக்குரியது. இதனை படிப்பதன் மூலம் தூய அந்தோனியார் தன் வாழ்வில் உலக ஆசாபாசங்களையும், ஆடம்பர வாழ்வையும் உதறித்தள்ளி, மனித விழுமியங்களைக் கடைப்பிடித்து இறை பக்தியில் வழிநடந்து எவ்வாறு மகிமை அடைந்தார் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

இன்று எமது மன்னில் வாழும் ஒவ்வொருவரும் தம்மைத் தாமே சீர்தூக்கிப் பார்த்து சிறப்பான வாழ்வை அமைத்திடவும் இறையன்பும் பிறநன்பும் கலந்த அமைதி வாழ்வை அடைந்திடவும் இந்நால் வழிகாட்டி நிற்கின்றது.

பகட்டுக்களையும் ஆடம்பரங்களையும் சயவிளாம்பரங்களையும் மட்டுமே விரும்பிப் பறைசாற்றும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இறைவன்பால் நம்மை அழைத்துச் செல்லும் இத்தகைய நூலை வெளியிடுவது மிகப்பெரிய இறைதொண்டும் சமூகத்தொண்டும் எனலாம். இதனை வெளியிடும் அகல்ஸ்ரின் அன்றனி அவர்களின் இத்தகைய பணிகள் புனித அந்தோனியாரின் பரிந்துரையோடும் இறைஆசீரோடும் தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புடன்
கவித்தென்றல் செ.அ.அழகராஜா
(எழுத்தாளர், விமர்சகர்)

என்றுரை

பாலைஷயூர் புனித அந்தோனியார் பெயரில் அதீத பக்தி கொண்ட நான் என் புலம் பெயர்வாழ்வில் சந்தித்த ஏக்கங்களும், வேதனைகளும், சோதனைகளும் எண்ணிலடங்காதவை. கரைசேர வழிதெரியாமல் தவித்த வேளையில் தூய அந்தோனியாரையே கதியெனக் கொண்டு அவைந்தவன் நான். எனது வேண்டுதலைக் கேட்டும் எனது அவைநிலைகளைக் கண்டும் இரங்கிய தூயவரின் சொல்லுதற்கரிய அற் புதங்களால் எதிர் பாராத புதுமை வரங்களையும், வளங்களையும் பெற்று அனுபவித்தவன் - அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவன் நான். இன்று நானும் எனது குடும்பத்தினரும் அவரது பேரிரக்கத்தாலும் பரிந்துரையாலும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்து வருகின்றோம்.

இவற்றுக்கெல்லாம் நன்றிக் கடனாகவும் இன்னும் பலர் தூய அந்தோனியார் ஊடாக பாவ வாழ்வில் இருந்து விடுபட்டு, மனந்திரும்பி, ஆண்டவர் இயேகவின் பக்கம் திரும்பிவர என்ன செய்யலாம் என எண்ணியபோது தூயவரின் தூண்டுதலால் என் உள்ளத்தில் எழுந்ததே “ஒருக்கர புனித அந்தோனியார் வழிபாட்டுத்தலம்”

இத்தலத்திலுள்ள புனித அந்தோனியாரைப் பார்க்கும் ஒவ்வொருவரும் அவரால் ஸ்ரக்கப்பட்டு புனிதமும் புண்ணியமும் கலந்த வாழ்வுக்குள் நுழைய வேண்டும் என்பதே எனது பேரவா! இதனை நிறைவேற்றும் இவ்வேளையில் புனிதரின் புண்ணிவாழ்வை பறைசாற்றும் “பதுவை புனித அந்தோனியார்” என்ற நூலையும் மறு பிரசரம் செய்து வெளியிடுவதில் மகிழ்வடைகின்றேன். இவற்றைச் செய்து முடிக்க என்னைத் தூண்டி இறைவனிடமிருந்து வரமும் வளமும் பெற்றுத்தந்த தூய அந்தோனியாரை சிரம் தாழ்த்தி நன்றியோடும், தாழ்ச்சியோடும் மகிமைப்படுத்துகின்றேன்.

இந்த வழிபாட்டுத்தலம் சிறப்புற அமைய பலவழிகளிலும் ஒத்துழைத்து பண்டுதலி புரிந்த அந்தோனியார் பக்தர்களுக்கும் குறிப்பாக பாரிசில் வசிக்கும் ஞானப்பிரகாசம் டேவிற் அவர்களுக்கும் பாலைஷயூர் மைத்துனர் ரெஜினோல்ட் டென் அவர்களுக்கும் கட்டட கலைஞர்கள் வண்ணம் பூசனர்களுக்கும் இன்று வெளியிடப்படும் பதுவை புனித அந்தோனியார் நூலை குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டுத்தந்த அன்னை அச்சகத்தினருக்கும் எனது நன்றிகள்.

நன்றியுடன்

பாவலன் அகஸ்ரின் அன்றன்

“நீதிமானின் தந்தை மிகுதியாக அகமகிழ்கிறார்”
(பழமொழி 23/23)

அரசியல் கொந்தனிப்பு

தொட்டிலை ஆட்டும் கைதான் உலகை ஆளும். தந்தையின் வழியாகவே குழந்தை இறைவனை அறிகின்றது. பெற்றோரின் நடத்தை பிள்ளைகளின் பாடப்புத்தகம். அந்தோனியாரின் தாய் “ஓ! மகிமை பொருந்திய ஆண்டவளே” என்ற பாட்டைப் பாடி அவரைத் தாலாட்டுவாள். இதனால் அவருக்குத் தேவதாயின் மீதுள்ள பக்தி வளர்ந்து மரணம் மட்டும் இப்பாட்டை அடிக்கடி அவர் பாடி வருவது வழக்கம்.

போர்த்துக்கல் நாட்டின் தலைநகரம் விஸ்பன். வரலாற்றில் விஸ்பன் மாபெரும் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. இந்தியாவுக்கு வர கடல்வழி கண்டுபிடித்த வஸ்கொடகாமா இங்கிருந்து தான் தன் பயணத்தை தொடங்கினார். தூய சவேரியாரும் விஸ்பனில் இருந்துதான் இந்தியா புறப்பட்டார். இப்பட்டணதின் பேராலயத்தின் அருகிலுள்ள மாளிகை ஒன்றில் 1195ம் ஆண்டு தேவதாயின் விண்ணேற்பு பெருவிழாவான ஆகஸ்டு 15 அன்று அந்தோனியார் பிறந்தார். அந்தோனியார் பிறந்த இடத்தில் அவர் பெயரால் கட்டப்பட்ட ஓர் ஆலயம் உள்ளது. இந்த வீட்டில் எம் முன்னோர்கள் கூறிய சாட்சிகளின்படி இவ்வுலகில் இருந்து மகிமைகிழம் பரலோக மாளிகைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட அந்தோனியார் பிறந்தார் என்று அந்த ஆலயத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

14ம் நூற்றாண்டுக் குறிப்புகள்: அவரது தந்தை மார்த்தீன் என்றும் தாய் மேரி என்றும் தாயாரின் சொந்த ஊர் தெபேரா என்றும் காண்கிறது. சிலுவை யுத்தத்தில் சிறப்புற்று எருசலேமின் முதல் அரசனான கோத்பிரோபாயிலியோன் என்பவரின் மரபினர் மார்த்தீன் என்று பிற்கால எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மூர் என்ற சாதியாரின் பிடியிலிருந்து போர்த்துக்கலை விடுதலை செய்ய மார்த்தீன் அரசருடன் உழைத்தார் என்பது உண்மை. இவர்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு மாளிகை பேராலயத்தின் மேற்குப் பக்கத்தில் இருந்தது. இதற்கு சான்று அந்தோனியார் பிறந்த நாட்களில் நாட்டு அரசியலில் அமைதியில்லை.

1139இல் அல்போன்ஸே என்றிக் என்ற மன்னன் நாட்டை பாப்பிறையின் பாதுகாப்பின் கீழ் வைத்தான். 1156ல் லில்பன் தலைநகரானது. பாப்பிறை 3வது இன்னொசன்று 1179ல் அவன் ஆட்சியை அங்கீரித்தான். அதன் பின்னர் அரசன் பல துறவியர் மடங்களைக் கட்டி பக்தியை வளரச் செய்தான். அவனுக்குப் பின் வந்த முதலாம் சாங்கோ அகங்காரம் கொண்டவன். ஆகையால் திருச்சபைக்கும் அவனுக்கும் சிலுவைப்போர் முண்டது. தலைநகரை கோயிம்பிரா நகருக்கு மாற்றினான். பாப்பிறை 3வது இன்னொசன்று 1208 அவனை சித்து ஆணை பிறப்பித்தார். இவ்விதம் அரசியல் கொந்தனிப்பான குழ்நிலையில் நாடு இருக்கும் போது பிறந்ததினாலேயே “கார்மேகங்களின் இடையில் தோன்றிய விடிவெள்ளி” என்று புகழப்படுகின்றார்.

ஞான்ராட்டுதல்

தேவ அன்னைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தூய பத்திரியார்கால், பேராலயத்தில் சிறுவனுக்கு திருமுழுக்கு வழங்கப்பட்டு, பெர்தினாந்து என்ற பெயர் குட்டப்பட்டது. சிறுவன் ஞான்ராட்டுப் பெற்ற தொட்டி இன்றும் இருக்கிறது.

புனிதருக்கு திருமுழுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இடத்தில் “சென்ம பாவத்தின் எல்லாக் கறைகளையும் பெர்தினாந்துவிடமிருந்து நீக்கப்பட்ட இடம் இதுவே. அவர் ஓளியால் அகிலம் அகமகிழ்வு கொள்கின்றது. அவரது உடலால் பதுவையும், ஆண்மாவால் பரமும் மகிழ்கின்றது” என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருயாத்திரிகர்களுக்கு இது ஒரு முக்கியமான இடம். ஞான்ராட்டுதலின் வழியாக இறைவனின் மகனானார். அவர் என்றும் தூயவராகவே வாழ்ந்தார். ஞான்ராட்டுதலைப் பற்றி அந்தோனியார் பிற்காலத்தில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:-

“ஒருவனுக்கு திருமுழுக்கால் இரு பொருள்கள் அறிவுறுத்தப் படுகிறது. அவை:

வெண்ணிற ஆடை,

எரியும் தீரி.

இவ்வருட்சாதனம் அளித்ததுாய்மையை வெண்ணிற ஆடையும், அவன் வாழுவேண்டிய தூய வாழ்வை எரியும் தீரியும் காட்டுகின்றது. பாவத்தால் தன் வெண் ஆடையை கறைப்படுத்தி அதனால் எரியும் தீரியை அணைத்திடும் பொழுது அவன் இவற்றை இழுந்து விடுகின்றான்”

ஸஹாரின் பெருமை

அந்தோனியாரின் பெற்றோர் உத்தம கிரிஸ்தவர்கள். அன்புடனும் பண்புடனும் வாழ்ந்தனர். இறைவனுக்குப் பயந்தவர்கள். பிறர் மனதை ஒரு போதும் புண்படுத்தியதே இல்லை. எனவே குடும்பத்தில் முழு அளவில் அமைதியும், சமாதானமும் இருந்தது. மகிழ்ச்சி அங்கு இளநகை புரிந்தது. “கனியைக் கொண்டே மரத்தை அறியலாம்” இது இறைவாக்கு. இறைவனுக்கும் மனிதருக்கும் பிரியமாய் நடந்த இவர்களின் கனியாகிய அந்தோனியார் எப்படி இருப்பார்? தங்கள் குழந்தை ஞானத்திலும் அறிவிலும் வளர் வேண்டுமென விரும்பி செயல்பட்டனர். மோயீசனுக்குப் பிறகு இஸ்ராயேலரை வழி நடத்த இறைவனால் தெரிந்து கொள்ளப் பட்ட யோசவா, “நானும் என் வீட்டாரும் ஆண்டவரையே தொழுது வருவோம்” (யோசவா. 24/25) என்றார். அதைப் போலவே இவ் வீட்டாரும் செய்து வந்தனர். எனவே அந்தோனியார் பக்தி மிக்கவராய் வளர்ந்தார். சிறுவயதிலேயே ஏழூகளுக்கு அன்பு செய்தார். பிறர் துன்பத்தைக் கண்டு மனம் இரங்குவார். ஆலயங்களுக்கும் அடிக்கடி செல்வார். நல்ல பையன், “சிறுவனின் தூதன்” என்று யாவராலும் புகழுப்பட்டார்.

“நீதிமானின் தந்தை மிகுதியாக அகமகிழ்கின்றான்: ஞானியைப் பெற்றவன் அவனைப் பற்றி மகிழ்கிறான்; உன் தந்தையும், உன் தாயும் மகிழ்வார்களாக; உன்னைப் பெற்றவள் அக்களிப்பாளாக!” (பழமொழி 23/24,25)

கண்ணி

விஸ்பன் மாநகரில், ஆயர் சாகர் ஆண்டகை நடத்தி வந்த பேராலயப் பள்ளிக்குப் பெர்தினாந்தைப் பெற்றோர் அனுப்பி வைத்தனர். உலகியல் கல்வியிடுன் இலத்தீன் மொழியையும், மறைக்கல்வியையும் கற்றார். அவரிடம் இருந்த அளவற்ற தெய்வப்பயம், அவரை நற்குணச் சிறுவனாக ஒழுகச் செய்தது. தேவதாய்க்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட அவ்வாலயத்திற்கு திருப்பயணிகள் திரள் திரளாக வந்து செல்வார். மாதாவின் கருணை, பக்தர்களுக்கு அருள்மாரி பொழுவதை அவர் கண்கூடாகக் கண்டார். அவர்களுடன் அன்னையின் புகழ் பாடுவார். ஏற்கெனவே அவரின் தாயால் ஜுட்டப்பட்ட தேவதாய் மீதான பக்தி அவரில் உறுதியடைந்தது.

“நமது அன்னையின் பெயர் ஒரு மாபெரும் கோபுரம். பாவகஞக்கு அவளிடம் அபயம் உண்டு. மீடபை அளித்து பாவிகஞக்கு வலுவையும், நம்பிக்கையையும் அருஞும் அவள் பெயர் எத்துணை இனியது! எம் ஆண்டவளே! கடலின் விண்மீனே! உம் மை வேண்டுகிறோம். இவ்வுலகமென்னும் துண்பப் பெருங்கடலிலிருந்து மீண்டும் முடிவில்லா மகிழ்வின் துறைமுகமான பரததை அடைய ஒளி வீசும்”என பிற்காலத்தில் நம் புனிதர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இறைவனின் அடியார்களால் உருவாக்கப்பட அவர் பெற்றோர் விரும்பி, பேராலயப் பள்ளிக்கு அனுப்பினர். பிற்காலத்தில் கோடி அற்புதராக அவர் திகழ இதுவே காரணமென அவர் பள்ளி நாட்கள் பற்றி சாட்சி பகர்ந்த, இரண்டாவது சாகர் ஆண்டகை மொழிந்துள்ளார். உலகியல் கல்வியும், உலக பதவிகளும் இலாபங்களுமே போதும் என இன்று பல பெற்றோர்கள் எண்ணுகின்றனர். பிள்ளைகளின் ஞான வாழ்வில் அவர்கள் அக்கறை காட்டுவதில்லை. நல்வழி நடத்துவதில்லை; கண்டித்துத் தண்டிப்பதில்லை.

“பிரம்பை கையாளாதவன் பிள்ளையை பகைக்கிறான்; அவனை நேசிக்கிறவன் கட்டாயமாய் கற்பிக்கிறான்” (பழமொழி 14/24) இதனை ஆழந்து சிந்திப்போம். நமது இல்லம் ஒரு ஆலயம். நமது வீட்டிலும் பல தூயவர்கள் தோன்ற நாம் விரும்ப வேண்டும். அதற்கு விசுவாசமும் உறுதியும் அப்பழுக்கற்ற நல்வாழ்வும் தேவை.

“என் மக்கள் உண்மைக்கேற்ப நடக்கின்றனர் என்ற கேள்விப்படுவதை விட மேலானதொரு மகிழ்ச்சி எனக்கில்லை.” (111 அருளப்பர் 4)

“மகனே நீ ஞானத்தை விரும்புவாயாகில் நீதியைக் காப்பாற்று, கடவுள் உனக்கு அதை அளிப்பார்”

(சீராக: 133)

மாய வகையில் விழாகு தலைவர்

சிறுவயதிலிருந்தே உயிருட்டமுள்ள விசுவாசம் பெர்தினாந்திடம் மிக ஆழமாக வேறாற்றி இருந்தது. எனவேதான் இளவயதில் பல புதுமைகளைச் செய்தார். 15 வயதுவரை பெற்றோருடன் இருந்தார்.

சாங்கோ அரசன் தீயநெறியாளன். தன் பக்கம் வாலிபர்களைத் திரட்ட, பணத்தையும், பதவிகளையும், பொருட்களையும், உல்லாச வாழ்க்கையையும் கொடுத்து தன் படையில் சேர்ந்து தனக்கு அடி பணிந்து பாவவாழ்க்கை நடத்த பல இளைஞர்களை ஊக்குவித்தான். ஆனால் நம் தூயவரோ அவன் விரித்த பேயின் வலையில் விழவில்லை. பட்டம், பதவிகளை உதறித்தள்ளியதோடு தீயவரின் நச்சுரைக்கு அவர் சிறிதும் இடம் அளிக்கவில்லை. எரியும் விளக்கில் வீழ்ந்து மடியும் விட்டிலாகவும் இல்லை.

சாத்தானை விரட்டிய சாங்தர்சன்

திருப்பலிக்கு பெர்தினாந்து தினந்தோறும் உதவி செய்து வந்தார். ஒருநாள் அலகை, கோர உருவத்தில் ஆலயத்தில் அவர்முன் தோன்றியது. நடுங்கினார். ஆனால் சற்றும் தயக்கமின்றி சிலுவை அடையாளத்தை பளிங்குத் தரரைதீரு வரைந்தார். அவ்வடையாளம் தரரைதீரு பதிந்து விட்டது. அதனை இன்றும் காணலாம். பேயும் “ஜேயோ” என அலறி ஓட்டம் பிடித்தது. அதைக்கண்ட குருவானவர் வியந்தார். இத்தகைய சிறுவன் பிற்காலத்தில் பெரும் புனிதனாவான் என நெஞ்சார, வாயார வாழ்த்தினார். அந்தோனியார் பேயை பீடத்தின் முன் கட்டி விட்டதாகவும், திருப்பலி முடிந்ததும் குருவானவர் அதன் மீது தீர்த்தந் தெளிக்க, தூர்வாடையுடன் புகை மண்டலத்தோடு பேய ஒடியதாயும் சில வரலாற்று நால்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இப்புதுமை விஸ்பனில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. மக்களின் மனதை, மிகவும் கவர்ந்தது, சிறுவன் பெர்தினாந்து பூசை உடுப்பு

அணிந்து பக்தியுடன் பூசைக்குச் செல்வது போன்ற ஒரு சொருபம் விஸ்பன் ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை இன்றும் காணலாம்.

உடைந்த குடம் ஓட்டுதல்

ஒரு சிறுமி தண்ணீர் எடுத்து வந்த குடம் கீழே விழுந்து உடைந்துவிட்டது. அவள் எஜுமானி கடுமையானவள். சிறுமி அழுதாள். பெர்தினாந்து அவள்மேல் இரக்கமுற்று உடைந்த துண்டுகளைப் பொருத்தினார். குடம் ஓட்டிக்கொண்டது. சிறுமியும் மகிழ்வுடன் சென்றாள். இதனைப் பார்த்த மேலாளர், “என்ன விகவாசம்! என்ன பக்தி!” என வியந்ததோடு பலரிடம் இதைப் பற்றிச் சொல்லி பரமானந்தம் அடைந்தனர்.

குருவிகள் பணிந்தன!

பெர்தினாந்தின் தந்தை மார்த்தீன் நம் புனிதரை வயல் காவலுக்கு அனுப்பினார். அங்கு விளைந்த கதிர்கள் ஏராளம். ஆயிரக்கணக்கான குருவிகளின் தொல்லை. காலைவேளை திருப்பலி சமயம். திருப்பலிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்பது சிறுவனின் ஆசை. “தந்தை கட்டளையை எவ்வாறு மீறுவது?” என்ற தயக்கம். ஆனால் நம்பிக்கை பிறந்தது?

“வான் தூதர்களே நான் கோயில் செல்ல வேண்டும் தந்தைக்கும் பணிய வேண்டும். இந்தக் குருவிகளை மாளிகைக்குள் அடைத்து வையுங்களேன்” என மன்றாடினார். அத்தனை குருவிகளும் மொத்தமாய் மாளிகைக்குள் புகுந்தன. அவரும் ஆலயம் சென்றார். தந்தை வயலுக்கு வந்தபோது மகனை அங்கே காணவில்லை. நடந்ததை அறியாத தந்தை பூசை முடிந்து ஆனந்தமாக வெளியே வந்த மகனை கடிந்து கொண்டார். பின்னர் மாளிகையினுள் குருவிகள் அமைதியாக இருந்ததையும் அங்கிருந்த தானியத்தை உண்ணாததையும் கண்ட தந்தை இத்தகைய மகனைத் தனக்கு அளித்த இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தினார்.

உன் தியற் எனக்கீர தருவாயா?

ஒரு குளிர் கால மாலையில் ஜந்து வயது அந்தோனியார் தன் விட்டின் அறைக்குள் இருந்தார். கதவு தட்டப்படும் ஓசை, கதவைத் திறந்தார். அழகு மிகும் ஜந்து வயது பாலகன் தன் முன் நிற்கக் கண்டார். அந்த திவ்விய மழலை குழந்தை, பிச்சைக்காரர்களைப்போல் ஒரு பையை தோளில் போட்டவாறு அவர் முன் நின்றது.

நமது பெர்தினாந்து,

“உனக்கு என்ன வேண்டும்?”

“பிச்சை”

“பசிக்கவில்லையா ரொட்டி வேண்டாமா?”

“என் பசி வேறு, உன் பசிவேறு”

“அப்படியானால் உனக்கு என்ன தான் வேண்டும்”

“இதோ என் பையைப்பார்”

“என்ன சிவப்பு வைடுரியங்கள் மின்னுகின்றனவே?”

“இவை நல் இதயங்கள், இவற்றையே நான் தேடிச் செல்கிறேன்”

“அப்படியானால், நீ யார்?”

ஆம் நான் குழந்தை இயேக!

உன் இதயத்தை எனக்குத் தருவாயா?

என்றுமே தருவாயா?”

“ஆண்டவரே! நீரே எனக்கு எல்லாம்.

என் இதயம் உமக்கே!

உம் அரசு வருக! எல்லாம் உம் செயல்”

குழந்தை மறைந்தது.

பிள்ளைகளே, ஆண்டவருக்குள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிந்தி ருங்கள்; இதுவே முறை. “தாய் தந்தையைப் போற்று” என்பதே வாக்குறுதியோடு கூடிய கட்டளைக்குள் முதலாவது. “அப்போது மண்ணுலகில் நீ நல்ல பெறுவாய், நீடுழி வாழ்வாய்” என்பது அவ்வாக்குறுதி.

தந்தையரே, உங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சினமுட்டாதீர்கள். அவர்களை கண்டித்து திருத்தி, ஆண்டவருக்கேற்ற முறையில் அறிவு புகட்டி வளர்த்தல் வேண்டும்.

“தன் தாய் தந்தையாரிடமிருந்து யாதொன்றை அபகரித்தும், அது பாவமில்லை என்கிறவன், கொலை பாதகத்தின் பங்காளியாய் இருக்கிறான்” (பழமொழி 28.:24)

திருச்சபையின் தூயவர்

பெர்தினாந்து என்ற அந்தோனியார்

இறுதிவரை பெற்றோருக்கும் துறவறமடத்து

மேலாளருக்கும் கீழ்ப்படிந்தே வாழ்ந்தார்.

அவரிடம் அகந்தை என்பதே இல்லை.

“கடவுளுக்கு பயந்து நடப்பவனை
விடப் பெரியவன் எவனும் இல்லை”
(சீராக : 10/27)

கிரைவனின் குரல் ஒட்ட கிளைகுஞ்

சாழுவேல் சிறு பாலன். அவனது அன்னை அண்ணாள் ஆலயப் பணிக்கு அவனை அர்ப்பணித்தாள். அவன் துயிலும் போது இறைவன் அவனிடம் பேசினார். அவன் “ஆண்டவரே பேசும்; உம் அடியான் கேட்கிறான்” (சாழுவேல் 3/10) என பதிலளித்தான். எத்துணை இனிய பதில்! நாம் ஆண்டவரை நம் இதயங்களில் பேசவிட்டுக் கேட்கிறோமா? ஆனால் பொர்தினாந்து இறைவன் குரலைக்கேட்டார். துறவு மேற்கொள்ள முடிவு செய்தார். பெற்றோர். தயங்கினார். பக்திமிக்க அவர்கள் பெரும் தியாகம் செய்து தன் மகனை கடவுளுக்கு அர்ப்பணித்தனர். முதற் கனியை அளித்த மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அவர்களுக்கு. ஆம்! தியாகத்தில் தான் மகிழ்ச்சி உள்ளது.

“அவர் பொருட்டு அனைத்தையும் இழந்து விட்டேன் எல்லாவற்றையும் குப்பை எனக் கருதுகிறேன்.” (பிலிப்பியர் 3/8)

பொர்தினாந்தும் தூய சின்னப்பரைப் போல் யாவற்றையும் துறந்தார். துறவற மடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

அகஸ்தீனார் மடம் புகுதல்

1210ஆம் ஆண்டு, பட்டணத்திற்கு வெளியே இருந்த வின்செந்தே தேபோரா என்ற அகஸ்தீனார் குருமடம் புகுந்து அங்கு வேதாகமப் படிப்பில் முதன்மையான மாணவராயிருந்தார். குருமட ஒழுங்குகளுக்குப் பணிந்து அமைதியான வாழ்க்கை நடத்திய அவரை நன் மாணவன் என யாவரும் புகழ்ந்தனர். துறவறவாழ்வு சபல மனப்பான்மை உள்ளவர் களுக்குக் கடினமானது. பெர்தினாந்திற்கு அதுவே இனிமையாக இருந்தது.

துறவியின் ரிச்சி தீர்த்த அங்ஸன்

இவர் குருமடத்தில் பல சிறிய வேலைகளைச் செய்து வந்தார். பெருக்குதல், பாத்திரங்களைக் கழுவதல், கழிவிடங்களை கத்தம்

செய்தல், பிணியாளர்களைக் கவனித்தல் போன்றவற்றை இன்முகத்துடனே செய்தார். அந்த குருமடத்தில் ஒரு துறவி பசாசினால் மிகவும் அவதியுற்று தன்னம்பிக்கை இழந்தார். பசாசு அவரை பயமுறுத்தியது. இதை பெர்த்தினாந்து அறிந்து நோயாளிகளின் மீது தன் மேலாடையைப் போர்த்தினார். துறவி கீழே விழுந்து புரண்டார். தூர்நாற்றத்துடன் புகைப்படலம் கிள்ளும்பி கிடுகிடு என்று நடுங்கி பேய் மரண்டு ஓடியது. துறவி நலமடைந்தார். நன்றி நவின்றார்.

“நன்றி தனக்கல்ல, இறைவனுக்கே”

என தூயவர் அறிவுரை கூறினார்.

ஆலயச்சவர் விலகியது

ஒரு நாள் திருப்பலி வேளையில்
நம் புனிதருக்கு தோட்டவேலை,
நடுப்புசை வேளை
மணி ஒலித்தது. முழங்கால் படியிட்டார்.

ஆலயச்சவர் விலகியது எழுந்தேற்றத்தின் போது
இறைவனைக் கண்டார்.
பெரும் மகிழ்வு கொண்டார்.

மீண்டும் சவர் முன்போலாகியது
சபை முதல்வரிடம் இது பற்றிக் கூறினார்.
அவரும் அமைதியுடன் அனைத்தையும் கேட்டு
மனத்தில் வியப்படைந்தார்
இறைவனின் அடியார்களால்
முடியாதது தான் என்ன?

அழகில் ஆண்டவரைக் கண்டவர்

ஆலயத்தில் ஒரு அழகிய பெண்ணொருத்தி நின்றாள். பெர்த்தினாந்து அவளை இமை கொட்டாமல் பார்த்து நின்றார். சக துறவிகள் எரிச்சலால் மேலாளரிடம் புகார் செய்தனர்: அவரும் காரணம் கேட்டார். “ஒரு பெண் இவ்வளவு அழகாக இருந்தால், அவளைப் படைத்த கடவுள் எவ்வளவு அழகாய் இருக்க வேண்டும் என நினைத்தேன்” என்று பதிலுரைத்தார்.

அனைவரும் அவரது பதிலைக் கேட்டு வியந்தனர்.

தீய எண்ணத்துடன் பெண்களை நோக்குபவர்கள் நமது புனிதரைப்போல என்னுவார்களா? இவ்வித மேலான எண்ணம் பாவ இச்சைகளை அகற்றுமல்லவா?

ஸ்ரீ தீர்த்த அற்புத உணவு

உலகில் போட்டி, பூசல் பொறாமை.. என்பன எங்கும் உள்ளன. அந்தோனியார் இறைவனின் அடியவனாக வாழ்ந்தவர். எனவே பிறரின் ஆன்ம ஈடேற்ற அலுவலில் அக்கறையுடன் தன் உணவையும் ஓய்வையும் பாராது, தன் வாழ்க்கையையே அர்ப்பணித்தார். இவரது உடன் துறவிகளும் இவர் மீது பொறாமை கொள்ளாமலில்லை. மட்டற் பொறுமை, அளவற்ற ஞானம், வேதாமக அறிவு பெற்ற இவரை மடத்து தலைவரும் மட்டந்தட்ட எண்ணினார். எனவே ஒரு நாள் அந்தோனியார் ஆன்மீகப் பணி செய்து வரும் முன்னரே, இவர்கள் மடத்தின் உணவினை சாப்பிட்டு முடித்து விட்டனர். அந்தோனியார் சாப்பிட வந்த போது மேசை மீது எந்த உணவும் இல்லை. மேசை மீது துணியை விரித்து செபித்தார். விதம் விதமான உணவுகள் அங்கு வந்தன. தானும் உண்டு மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்தார். இறைவன் அவரை என்றும் கைவிட்டதே இல்லை. ஏனைனில் அவர் எதைக் குடிப்போம்? எதை உண்போம்? எதை உடுப்போம்? என்று கவலைப்பட்டவரல்ல. அவரது ஆலயங்களில் அசனம் இன்றும் ஏராளமாக நடைபெற்று வருகிறது. அந்தோனியாரை வந்திப்பவன் சந்தோஷமாய் வாழ்வான்.

கடறைக் கடத்துவல்

கடற் பயணமொன்றில் ஒரு தீவை அடைந்த துறவிகள் புனிதரை தீவில் விட்டு விட்டுத் திரும்பி விட்டனர். இயற்கையில் இறைவனைக் கண்டு மெய்மறந்து பின் தங்கி விட்ட, தன்னிலையடைந்த தூயவர் தனது மேலாடையைக் கடலின் மீது போட்டு செபிக்க அது அவருக்கு தோனியாகியது. அவர்கள் வந்து சேரும் முன் தேவ அருளால் தூயவர் அக்கரை அடைந்தார். கரை சேர்ந்த நண்பர்கள் அங்கு அவரைக் கண்டு வியப்படைந்தனர்.

சோயிம்பிரா செல்லுதுவல்

அவரது உற்றாரும், நண்பர்களும் அவர் சொந்த ஊரில் இருந்தத்தினால், அடிக்கடி அவரைப் பார்த்திடச் சென்றனர். தனது துறவு

நிலைக்கு இது சற்றும் ஒவ்வாது என அவர் எண்ணினார். எனவே தொலைவிலுள்ள ஒரு மடத்திற்கு தன்னை மாற்ற வேண்டுமென்று வேண்டினார். ஆகவே விஸ்பனிலிருந்து வடக்கே நூறு மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள கோயிம்பிரா பட்டனத்திற்கு அனுப்பினர்.

இந்நகரம் மன்னின் தலைநகர். எழில்மிகு மாந்திகோ நதி இங்கு ஒடுகின்றது. கோயிம்பிரா துறவியர் இல்லம் திருச்சிலுவைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டு இருந்தது.

அந்த இடத்தில் வாழ்ந்த மூர் என்ற மிலேச்ச சாதியாரை ஓட்ட மன்னன் எட்டாவது அல்போன்ஸோ, சிலுவை அடையாளமிட்ட கொடி தாங்கி போர் புரிந்தான்.

ஸாந்வாஸ்தேதோலோஸோ என்ற இடத்தில் மன்னன் பெரும் வெற்றி பெற்றான். கோயிம்பிரா வந்து நன்றி செலுத்தினான். இதனை நேர்முகமாகக் கண்டு, நம் புனிதர் திருச்சிலுவையீது பக்தி மிக்கவர் ஆனார். அசிசி பிரான்சிகம் இதற்குப் பின் தன் சபைத் துறவிகள் யாவரும் “திவ்விய இயேகவே உம்மை இங்கும் உலகில் உள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும் ஆராதிக்கிறோம்; உம்மை வாழ்த்துகிறோம்; ஏனென்றால் உமது தூய சிலுவையால் உலகை மீட்டு இரட்சித்தோ” என்ற செபத்தைக் கண்டிப்பாய் செய்ய வேண்டும் என்று கற்பித்தார்.

இச்செபம் திருச்சிலுவைப் பாதையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதை நாம் அறிவோம்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட குழநிலையில் ஆயர் ஒருவரும் சில துறவிகளும் மன்னர் பக்கம் சேர்ந்தனர். பாப்பிறை இவர்களுக்கு தண்டனை வழங்கினார். நம் புனிதர் திருச்சபையின் தலைவருக்கு தாழ்ந்து பணிந்தவராகவே செயல்பட்டார்; ஒன்பது ஆண்டுகள் உருண்டோடின.

குருப்பட்டம்

1219ஆம் ஆண்டு தனது 24ஆம் வயதில் பெர்த்தினாந்து குருப்பட்டம் பெற்றார். ஆயினும் சமையல் வேலை போன்ற மிகச்சிறிய வேலைகளை செய்து வந்தார். ஆனால் “கடவளுக்குப் பயந்து நடப்பவனைவிட பெரியவன் எவனுமில்லை”. (சீராக. 10/27)

என்று புனிதரின் வாழ்க்கை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“நானே கைவிடப்படவள், தனியாளாய் இருக்கிறேன். அமைதியின் ஆடையைக் கணங்கு விட்டேன். தவத்துக்கு உரிய மயிராடையை உடுத்துக்கொண்டேன். என் வாழ் நாளெல்லாம் உன்னதரை நோக்கி ஒலமிடுவேன்”

(பாருக் 4/19-20)

இரான்சிள்கன் சபை

துறவறச் சபைகளில் மிகவும் சிறப்புற்றது அசிசியாரின் பிரான்சிஸ்கன் சபை. சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுநாதர் ஒருநாள் பிரான்சிசைத் தழுவினார். இதனால் ஆண்டவரின் ஜூந்து காயங்கள் அசிசியாரின் உடலில் பதிந்தன. இது முதல் அவர் ஜூந்து காய பிரான்சிஸ் என அழைக்கப்படலானார். இதே சபைக் குருவானவர் பத்ரோ பீயோ அடிகளும் ஜூந்து காயங்களைப் பெற்றவர். இவர் அண்மையில் காலமானார். தூயயிதா 2வது அருள் சின்னப்பர் பாப்பிறையானதும் அசிசி மாநகர் சென்று திருத்தலங்களைப் பார்வையிட்டார். இத்தாலி மக்களுக்கு மிகப் பிரியமான நகர் அசிசி. “அசிசியாரின் ஏழ்மை, இறைப்பற்று, மறை பரப்புப் பணி மீதான ஆவல், ஈகை இக்காலத்தில் மிகத் தேவை” என அப்பொழுது மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினார்.

அசிசியாரை எல்லா மத்தினரும் போற்றுகின்றனர். பறவைகள், விலங்குகள் அவரின் சகோதர சகோதரிகள். இவர் ஒரு ஜவுளி வியாபாரியின் மகன். வாலிப் வயதில் ஆடம்பர, வீர வாழ்வில் அவரது மனம் வட்டமிட்டது. நன்பர்களுக்கும் குறைவில்லை. அவரது குதிரையின் காலடிப்பாத இடமே இல்லை எனலாம். இச்சந்தரப்பத்தில் இவர் வாழ்வில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது, பிணியற்றார். தேவ அருளால் குணமடைந்தபின் சான்தமியோனோ ஆலயத்தில் ஒரு தினம் அவர் உருக்கமாய் செபம் செய்து கொண்டிருந்தபோது பாடுபட்ட சூருபத்திலிருந்து ஒரு குரல் எழும்பியது.

“என் பாழடைந்த ஆலயத்தை பிரான்சிஸ் நீ கட்டி எழுப்ப மாட்டாயா?” என்பதே அக்குரவொலி. அதற்கு செவிசாய்த்த அவர் தன் கடையிலிருந்த துணிகளை விற்றுப் பொருள் சேர்த்தார். தந்தை மகனைக் கடிந்தார். அசிசியார் ஆண்டகையிடம் முறையிடார். “இனிமேல் என் தந்தை இறைவனே” என உரைத்து தந்தையார் தந்த உடைகளை

அவரிடமே அளித்தார். ஆண்டகையிடமிருந்து காக்கி உடைகளைப் பெற்று அனிந்து இறைவனுக்கு தன்னை முழுவதும் அர்ப்பணித்து அவர் விட்ட வழியே சென்றார். பெரும் சீமாட்டியான கிளாரம்மாளும் யாவற்றையும் துறந்து அவர் பின் சென்றாள். மகளிருக்கு துறவற மடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

ஆப்பிரிக்காவில் வேதசாட்சிகள்

1219ஆம் ஆண்டு பெராடு, பீட்டர், அட்ஜீத்தாஸ், அக்கூர்ஸியில், ஒட்டே என்ற ஐந்து பிரான்சீஸ்கள் சபை துறவிகள் கோயின்பிரா மடத்தில் ஒரு நாள் தங்கினர். பெர்தினாந்து அவர்களுக்கு பணிவிடை செய்தார். இவர்களிடமிருந்து பெர்தினாந்து அசிசியாரை பற்றியும் அவரது சபையைப் பற்றியும் அறிந்தார். செல்வந்தரான் அசிசியார், கிளாரம்மாள் துறவு பூண்ட நிகழ்ச்சி அவரது மனதைக் கவர்ந்தது. பின்னர் இவர்கள் 1220 ஐநவரி 26ல் ஆபிரிக்காவில் தேவசாட்சிகளாயினர். அவர்களின் எலும்புகளை தோன்பெத்ரோ என்ற கோமகன் கோயம்பிரா எடுத்து வந்தார். அகஸ்தீனார் சபை துறவி ஜாண் ராபட்டிற்கு அவற்றை அன்பளிப்பாக அளித்தார். வேதசாட்சியாக வேண்டுமென்று அவர் அவாவற்றார். ஒரு தினம் இரு அசிசியார் சபைத் துறவிகள் பிச்சை கேட்டு கோயிம்பிரா மடம் வந்தனர். தானும் அவர்கள் சபையில் சேர விரும்புவதாக அவர் தெரிவித்தார். இது பற்றி பிரான்சீஸ்கள் சபை மேலாளருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அவரும் மனம் இசைந்தார். ஆனால் அகஸ்தீனார் சபை மேலாளர் இணக்கம் தரவில்லை. அகஸ்தீனார் சபை பிறநாட்களில் வேதபோதக அலுவலை மேற்கொள்ளவில்லை. கல்வி நிலையங்களை அவர்கள் நடத்தி வந்தனர். ஆலயத்திருப்பள்ளியும், வழிபாடுகளும் நடத்தி வந்தனர். வேத சாட்சியாக வேண்டுமென்று பெர்தினாந்தின் ஆவல், அகஸ்தீனார் சபைத்தலைவரை அசைய வைத்தது. அவரும் தன் சபையை விட்டு, பிரான்சீஸ்கள் சபையில் பெர்தினாந்து சேர அனுமதி வழங்கினார். ஒரு நாள் அசிசியார் சபைத் தலைவரும் அகஸ்தீனார் சபை மேலாளரும் ஒன்று கூடினர். பிரான்சீஸ்கள் சபை அங்கியைப் பெர்தினாந்து பெற்றார். பிரான்சீஸ் சபைத் தலைவரிட மிருந்து அகஸ்தீனார் சபை வெள்ளை அங்கியை அகஸ்தீனார் மேலாளரிடம் கொடுத்தார்.

பெர்தினாந்தும் வேதசாட்சியாக விரும்பி அசிசி பிரான்சீஸாரின் சபையில் சேர்ந்தார். பெர்தினாந்து செல்லும் முன் ஒரு உடன்துறவி

கிண்டலாக “நீ கட்டாயமாக புனிதராவாய்” என்றார். அதற்கு அவர், “நான் தூயவரானதைச் செவியறும்போது நீர் இறைவனுக்குப் புகழ் உரைப்பீர்” என்றார். அவர் சொல்லியவாறே 1220ஆம் நாள் அவர் பிரான்சீஸ்கன் சபையில் சேர்ந்து “அந்தோனியார்” என்ற பெயர் குட்டப் பெற்றார். இவ்வாறு பெர்தினாந்து அந்தோனியாரானார்.

அக்காலத்தில் பிரான்சீஸ்கன் சபையில் சேருபவர் தன் பழைய பெயரை விட்டு புதிய பெயர் எடுப்பதில்லை. ஆனால் பெரும் துறவியாக விரும்பிய பெர்தினாந்து மாபெரும் மாழுனிவரான வனத்து அந்தோனியார் பெயரை தமக்கு குட்டிக் கொண்டார். நாழும் இனி அவரை அந்தோனியார் என்றே அழைப்போமாக.

ஆயிரிக்கா பயணம்

ஆயிரிக்காவிலுள்ள சாரசன் சாதியாரை மனம் திருப்ப துறவிகள் அனுப்பப்பட வேண்டுமென முன்றாவது ஓனோரியஸ் என்ற பாப்பரசர் அறிவித்தார். 1220 நவம்பரில் அந்தோனியார் மொராக்கோ புறப்பட்டு 1221ஆம் ஆண்டு கோடை காலத்தில் சேர்ந்தார். அங்கு பிணியற்று படுக்கையிலானார். பிலிப்பினோ என்ற சகோதரன் அவரை கவனித்து வந்தார். இவர் அரசியால் அனுப்பப்பட்டவர். காய்ச்சல், உடல்வலி நீங்கியதும் தாயகம் திரும்ப வேண்டும் என்ற ஆணை பிறந்தது. வேத சாட்சியாகும் பேறு அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் பணிந்து திரும்பினார். கடல் கொந்தளிப்பால் கப்பல், சிசிலித்தீவை அடைந்தது. இங்குள்ள சகோதரர்கள் அவரை நன்கு பேணிக்காப்பாற்றினர். பிணியும் நீங்கியது. இவ்வாறு அவர் இத்தாலி நாடு வந்தார்.

உட்பு நீர் சுத்த நீராகியது

சபை மேலாளர் வெளியூர் சென்றார். மடத்தின் கிணற்றுநீர் உட்பு நிரம்பி இருந்தது. இதனால் துறவிகள் வெளியில் சென்று நீர் கொண்டுவர வேண்டியதாயிற்று அந்தோனியார் கிணற்று நீரை குத்த நீராக்கினார். திரும்பி வந்த தலைவர் நடந்ததை அறிந்தார்.

“துறவிகள் வெளியே சென்று தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் என்ன கெட்டுவிடும்?” என வெகுண்டு, அந்தோனியாரை தனியறையில் அடைத்தார். கசையால் தன்னை அடித்து வாதனை செய்ய வேண்டும் என்று பணித்தார் சபை மேலாளர். நம் புனிதர், அறிவியல் மேதை - தாழ்ச்சியின் கண்ணாடி என்று அறிந்தாரில்லை. அந்தோனியார் பதில் எதுவும் பேசவில்லை.

அவர்மீது எந்த தப்பிதமும் இல்லை.

“நீ தவறிப் போகாதபடி உன் வார்த்தைகளில் கவனமாயிரு”

(சீராக 1/38)

“விசுவாசத்திலும் சாந்தத்திலும் அவரைப் புனிதராக்கினார்”

(சீராக 45/4)

ஆம்! அந்தோனியார் இறைவனால் புனிதராகத் தெரிந்து கொள்ளப் பட்டவர்!

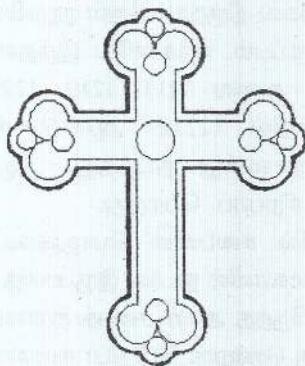
ஆகவே தான், சேர்ந்தது அகஸ்தினார் சபை
புகுந்தது அசிசியார் சபை!

சென்றது மொராக்கோ வேதசாட்சியாக,
வந்தது பிணி, அதற்கெதிராக!

புறப்பட்டது போர்த்துக்கல்லுக்கு!

அடைந்தது, சிசிலித் தீவுக்கு!

இதுதான் இறைவனின் திருவுளம்.

“மனிதன் மீது நம்பிக்கை வைப்பதை விட ஆண்டவரிடம் தஞ்சம் புகுவதே நலம்” (சங் 117/8)

வட தீர்தாவி செல்லுதல்

பிரான்சீஸ்கள் சபை விரைவில் அதிக வளர்ச்சி அடைந்தது. சபை மாநாடு ஒன்று கூட்ட ஆயத்தம் செய்யப்பட்டது. சபைத் துறவிகள் அனைவருக்கும் அழைப்பு அனுப்பப்பட்டது. சபை அமைப்பாளரான தூய அசிசி பிரான்சீஸ், தன் துறவிகளை நேரில் பார்த்திட விரும்பினார். அவர்கள் எவ்வாறு வாழ்கின்றனர்? என்ன சேவை செய்கின்றனர்? அவர்களுக்கு நேரிடும் துயர், தடங்கல்கள் எவை? என்பதை நேரில் அறிய விரும்பினார். தேவையான அறிவுரைகளை வழங்கிட அவர் ஆவலாய் இருந்தார். சுபாஸியோ சமவெளியை அடுத்து போர்சியுங்குலா ஆலயம் இருக்கிறது. இது அசிசியாருக்கும் மிகவும் பிடித்தமான இடம். இல்விடத்தில் அவர் பல போராட்டங்களுக்கு விடை கண்டார். பிரச்சனை களுக்கும் தீர்வு கண்டார் தனிமையில் இனிமை பெற்றார். இலத்தலம் பிரான்சீஸ்கள் சபை தொட்டில் என அழைக்கப்படுகிறது.

இங்கு வருடம் இருமுறை தூய ஆவியானவர் திருநாளன்றும், அதிதூதர் தூய மிக்கேல் திருநாளன்றும் துறவிகள் ஒன்று கூட வேண்டும் என்பது அவரின் விருப்பம். ஏற்கனவே இத்தகைய முன்று மாநாடுகள் நடைபெற்றிருந்தன. அவை 1217, 1219, 1221 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடந்தேறின. அவற்றில் 1221ம் ஆண்டு நிகழ்ந்த மாநாடு தூய ஆவியானவர் திருநாளன்று நடந்தது. இது பிரான்சீஸ்கள் சபை வரலாற்றில் தனிச் சிறப்புப் பெற்றது.

மெளினாவில் சபையின் பொதுக்கூட்டம் 1221 மே திங்கள் 30ல் போர்ஸியூஸ் கோலாவில் நடக்க இருப்பதை அந்தோனியார் அறிந்தார். உடல் நலம் குன்றியிருந்த அவர் சபைத் தலைவரான அசிசி பிரான்சீஸை நேரில் பார்த்தி அங்கு சென்றார். 3000 பேர் கூடினர். அந்தோனியாரை யாருமே அறியவில்லை. அவரும் தன்னை யாரென்றும் வெளிப்படுத்தவும் இல்லை.

மாநாட்டுத் திருப்பலியில் அசிசியார் தியக்கோனாகச் செயல் பட்டார். மறைஉரையும் ஆற்றினார். அது வருமாறு:-

“இவ்வுலக துன்ப துயரங்கள் குறுகியவை. பரலோக இன்பம் முடிவில்லாதது. இறைவனின் திருக்கொடைகளில் நம்பிக்கை வையுங்கள். திருச்சபை, நமது தூயதாய். அவளை என்றும் மதித்து அவளுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். உங்களிடம் ஒருவருக்கொருவர் சகோதர அன்பு காணப்பட வேண்டும். எல்லா மனிதருக்காகவும் மன்றாடுங்கள். உங்கள் அனைவருக்கும் தூய கீழ்ப்படிதலின் பேரால் நான் உத்தரவிடுவது: உணவு, பானம், பிற தேவைகளைப் பற்றி கவலையுறாதீர். எந்த ஒரு காரியத்திலும், செப்திலும் கடவுளை வாழ்த்துங்கள். உங்கள் உடலைப் பற்றிய கவலையே வேண்டாம். ஏனெனில் இறைவன் உங்களை உருக்கமாய்க் கவனித்து வருகின்றார்”

இந்த மாநாட்டிற்குத் தூய சுவாமிநாதர் வந்து இருந்தார். தூய சுவாமிநாதரும், அசிசியாரும் நன்பாக்கள். அசிசியார் கடின கட்டளையைக் கேட்டு அதிசயமடைந்தார். இத்தனை ஆயிரம் துறவிகளின் உணவிற்கு இவர் எங்கே போவார்? என சிந்தித்தார். உணவுகளுக்கு வேண்டிய பொருட்களை மக்கள் ஏராளம் கொண்டு வந்திருந்தனர். ஜெர்மெனிக்கு வேத போதக அலுவல் செய்ய துறவிகளை அசிசியார் தெரிந்து அனுப்பினார். அந்தோனியார், தூய அசிசியாரின் மகிமைக்கு முன் தன் வாழ்வு வெறும் உப்புச் சப்பற்றது என எண்ணினார். எனவே அசிசியாரை அனுகவில்லை. தான் யாரென்று அறிவிக்கவுமில்லை அசிசியாரை நேரில் பார்த்ததில் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

“வான் வீட்டில் முந்த மனமுடைய சோதரர்க்கு

தான்றாழத் தேடல் சரி” - என்பது கவிஞேச நீதிக் குறள். மறைந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி பிற்காலத்தில் அந்தோனியார் எழுதியதாவது,

“நாம் பிச்சைக்காரர்களைப் போல் செயல்படுவோம். சிலர் நல்ல ஆடைகளை மறைத்து கந்தையணிந்து யாசகம் கேட்கின்றனர்.

நமது நல்லியல்புகளை மறைத்து, குற்றங்களையும் தவறுகளையும் வெளிக்காட்டினால் தேவ அருள் என்ற பிச்சையை இறைவன் இடுவார்”

தூய ஆவியானவரின் திருநாளன்று பொது அமர்வு நிகழ்ந்தது. முன் கூறியது போல் புளிதர், அசிசி பிரான்சிஸைக் கண்டாரெனினும் இருவரும் நேர்முகமாக சந்திக்கவில்லை. ஏனெனில் அசிசியார் நோய் வாய்ப்பட்டு இருந்தார். பேச வேண்டியவைகளை சகோதரர் எவியாசே பேசினார். சில துறவிகளுடன் அசிசி அண்ணலார் அளவளாவினார். அவர் அளவளாவுமளவு அந்தோனியார் அன்று புகழ் பெறவில்லை. கூட்டம்

முடிந்து எல்லோரும் பறப்பட்டு விட்டனர். அவரை எவரும் அழைத்துச் செல்லவில்லை. கிராஸியான் துறவி அங்கு வந்தார். அந்தோனியார் அவரிடம் தன்னை யாரும் அழைத்து செல்லவில்லை - எனவே மடத்துச் சட்டங்களைப் பயின்றிட தன்னை அவருடன் ரொமாக்னா பட்டனம் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

“தன்னைத் தாழ்த்துகின்றவனுடைய வேண்டுதல்

மேகங்களை ஊடுருவிப் போகும்” (சீராக் 35/21)

“மனிதன் மீது நம்பிக்கை வைப்பதை விட ஆண்டவரிடம் தஞ்சம் புகுவதே நலம்” (சங் 117/8)

தனது கல்வி அறிவையும், முன் அனுபவத்தையும் அவர் வெளியிடவில்லை. இளைய துறவி கிராஸியான் நம் புனிதரைக் கவர்ந்தார். அவரைத் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றார். இவ்வாறு அந்தோனியார் வட இத்தாலி நாட்டை அடைந்தார்.

கடின நவ வாழ்வு

அருகில் உள்ள மாண்டிபயாலோ ஆசிரமத்திற்குச் சென்று தவவாழ்வு நடத்த ஒப்புதல் கேட்டார். ஒப்புதலும் தரப்பட்டது. துறவிகளின் குடிலைச் சுற்றி அக்கம் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் அளித்த தோட்டமொன்று இருந்தது. “முன்று அல்லது நான்கு துறவிகள் சேர்ந்து ஒன்றாக வாழவேண்டும், அவர்களில் இருவர் தாயாகவும், மற்றிருவர் பிள்ளைகளாகவும் இருக்க வேண்டும். முதலிருவர் மார்த்தாளைப் போலும், பின் இருவர் மரிய மகதலேனாளைப் போலும் வாழ வேண்டும். உரிய காலத்தில் கட்டளைச் செபங்கள் அனைத்தும் செய்யப்பட வேண்டும். பிள்ளைகள் தாயிடம் இருந்து உண்ண வேண்டும். தாயைத் தவிர வேறு எவருடனும் பேசக்கூடாது. தினம் மூன்று முறை பேசலாம். இது அசிஸியார் வகுத்த விதி. இதன்படி மரிய மகதலேன் அம்மாளாக அந்தோனியார் வாழ்ந்து வந்தார். உடன் துறவி ஒருவரிடமிருந்த குகை ஒன்றில் தவ வாழ்வு நடத்தினார்.

ஒரு சிறு துண்டு ரொட்டியும் சிறிது குடி நீரும்தான் அவரது உணவு.

கடின உடல் வாதனையால் பலவீனமடைந்து அவர் உடல் தள்ளாடியது.

இரு துறவிகள் அவரைத் தாங்கி மீண்டும் ஆசிரமத்தில் விட்டுச் சென்றனர்.

இயற்கை எழில் மிகும் இடங்களில் மாண்பியாலோவும் ஒன்று. இது ஒரு குன்றின் மீது அமைந்தது. குன்றின் மேல் நின்றால் அட்ரியாடிக் கடல் வரை பரந்து இருக்கும் ரோமானோ சமவெளி சாட்சியளிக்கும். மேலும் அதிகத் துறவற முயற்சிகளை மேற்கொள்ள துறவியொருவரின் குகையொன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து பயன்படுத்தினார். அவரின் இசைவு பெற்று அந்தோனியார் காலையில் பொதுக் கட்டளை செய்து முடிந்ததும் இக்குகைக்கு வந்து விடுவார். ஓரிரு உரோட்டுத் துண்டுகள், ஒரு குவளைத் தண்ணீர் அவரது உணவு. இங்கு அவர் வனத்து அந்தோனியாரைப் போன்று மிகக் கடின தப முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். மாலையில் மடம் திரும்புவார். ‘ஓன்றில் வேதனைப்பட வேண்டும் அல்லது சாகவேண்டும்’ என எழுதியுள்ளார் தூய அவிலா தெரசம்மாள். தவம் செய்ய வேண்டும் என்பது நம் ஆண்டவரின் அறிவிப்பு. தூயவர்கள் எந்த அளவிற்குத் தூயவர்களாயிருந்தனரோ அந்த அளவிற்கு கடின தவஞ் செய்தனர். இதற்கு அந்தோனியாரும் விதி விலக்கல்ல. இக்குகையில் அவருக்கு ஏற்பட்ட பல சோதனைகளை அவர் தவ வலிமை வென்றது.

ஒரு நாள் மேலாளரிடம் முழுந்தாட்டியிட்டு, சமையல் அறையை சுத்தம் செய்தல், பாத்திரங்களை கழுவுதல் போன்ற பணியினைத் தான்செய்து, மற்றவர்களுக்கு உதவ உத்தரவு தரவேண்டுமென வேண்டினார். உத்தரவும் கிடைத்தது. குருவானவரான இவர் ஏனைய சாதாரண துறவிகளைப் போல் மன மகிழ்வுடன் இப்பணிகளைச் செவ்வனே செய்தார். இவ்வாறு அடக்கமுடன் ஏழ்மையாக வாழ்ந்து வந்தார் நமது புனிதர்.

“தன்னை பெரியவர் என்று எண்ணிக்கொள்கிற எவனும் தன்னையே ஏமாற்றிக் கொள்கிறான். ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய நடத்தையை ஆய்ந்து பார்க்கட்டும்” (கலாத் 6/3-4)

குருப்பட்ட வழிபாட்டு நிகழ்ச்சி

பல புனிதர்கள் விண்ணுலகில் உண்டு. இவர்களில் பலர் தானதருமங்கள் எதுவும் செய்யவில்லை. அவர்களின் ஏழ்மை நிலை இதற்கு இடந்தரவில்லை. பல புனிதர்கள் உடலை வாட்டும் வாதனைகள் செய்யவில்லை. அவர்கள் உடல்நிலை அதற்கு ஒத்து வரவில்லை. பலர் துறவிகளாகச் செல்லவில்லை. அவர்கள் குடும்பநிலை அதற்கு வாய்ப்பளிக்கவில்லை. ஆனால் “தாழ்ச்சி” என்ற புண்ணியத்தை கடைப்பிடிகாத தூயவர்கள் வானுலகில் இல்லை.

“தேவ உதவியின்றிச் செய்யவுன் தத்துவத்தால் ஆவதொன்றில்லை யறி - என்கிறது.

கவிசேஷ நீதிக்குறள்

தூய்மையும், கற்பு நெறியும் ஒருவரிடம் இருந்தும் அவரிடம் தாழ்ச்சி இல்லையேல் அதனால் வரும் பயன் யாது? என தூய அகஸ்தீனார் அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

தூய தோமஸ் அக்வீனாஸ் சொல்வதாவது:

“தாழ்ச்சி ஒரு புண்ணியம். அது நல்ல கிரியைகளில் பயன் தருகிறது”.

தாழ்ச்சிபிக்க அந்தோனியார் மாட்சியடைய இறைவன் சித்தமானார். 1222ம் ஆண்டு குருப்பட்டம் அளிக்கும் வழிபாடு போர்லி பட்டணத்தில் நிகழ இருந்தது. கவாமிநாதர் சபைத் துறவிகளும், பிரான்சிஸ் சபைத் துறவிகளும் பட்டம் பெறும் பட்டியலில் இடம் பெற்றனர். பழைய ஆலயமான தூய மெக்கராலே ஆலயத்தில் ஆயர் ரிக்காரத்தலூஸ் பெல்மான்தி சடங்குகளை நிறைவேற்றினார். குருப்பட்டத்திற்கான மறையுரை ஆற்ற அழைக்கப்பட்ட பிரசங்கியார் வரவில்லை. கவாமி நாதர் சபையினர் தங்களால் இயலாது என தட்டிக்கழித்தனர். அந்தோனியாரின் திறமையை எவரும் அறியவில்லை. யாவரும்

மறுத்தால் அந்தோனியார் மறையுரை ஆற்ற வேண்டுமென மேலாளர் கேட்டுக்கொண்டார்.

“அந்தோனியார் மறையுரையாற்ற வேத சாஸ்த்திரம், விவிலியம் இவருக்குத் தளர் பாடமா? ஏதோ சாதாரண அறிவுடைய குருதானே! நமக்குத் தெரிந்தது கூட இவருக்குத் தெரியாதே! வேட்க்கை பார்க்கலாம்” என மற்ற துறவிகள் தமக்குள் சொல்லிக்கொண்டனர். மேலாளர், இவருக்குப் போதுமான மறையியல் அறிவு இல்லையே; இலத்தீன் மொழி தெரியாதே எனத் தயங்கினார். இவற்றில் அவர் மேதை என அவர்கள் அறிந்ததே இல்லை. ஏனெனில் அதனை ஒரு போதும் வெளிப்படுத்தியதில்லை. அந்தோனியார் தாழ்ச்சியால் உந்தப்பட்டு முதலில் மறுத்தார்; பின் பணிந்தார். அந்தோனியார் ஆயரின் ஆசி பெற்று மறையுரை ஆற்ற எழுந்தார்.

ஆற்றலைக் காட்டிய முதல் மறையுரை

“அவர் மரண மட்டும் கீழ்ப்படிந்திருந்தார்” என்பது அவர் எடுத்துக்கொண்ட பொருள். முதலில் வார்த்தைகள் மெதுவாய் வந்தன. பின் கடல்மடை திறந்தது போல் வெளிவந்தன. விவிலிய மேற்கோள்கள் விளக்கம், மறையியல் எடுத்துக் காட்டுகள் சரமாரியக வந்தன. “தூய ஆவியானவரின் அருட்கொடை பெற்றவர். மாபெரும் மேதை” என யாவரும் வியந்து பாராட்டினர். அவரது பிரசங்கத் திறமை பற்றிய செய்தி காட்டுத் தீ போல் எங்கும் பரவலாயிற்று, விளக்கை ஏற்றி மரக்காலால் மூடி வைப்பார்களா?

அந்தோனியாரின் பிரசங்க ஆற்றலை கிராசியான் சுவாமிகள் தூய அசிசியாரிடம் அறிவித்தார். அவர் மிகவும் மகிழ்ந்து “எனது சபையில் ஒரு மறை ஆயர் தோன்றியுள்ளார்” என்றார். அது முதல் இவ்விருவருக்கும் நெருங்கிய தோழமை ஏற்பட்டது. தூய அசிசியாரின் வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். அதில்

“அந்தோனியார் பிரான்சிஸின் தோழர், மகிமை மிகும் பிதா, பதுவை அந்தோனியார் புனித பிரான்சிஸின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள சீடில் ஒருவர். அவரை பிரான்சிஸ் எனது மறை ஆயர் என்று அழைப்பார் என எழுதியுள்ளனர். போர்வியோவில் அவர் எவ்வளவு நாள் இருந்தாரெனத் தெரியவில்லை.

ஆயின் போர்வியோவில் அவருக்கு மூன்று ஆலயங்கள் 1629, 1680, 1906 என்ற ஆண்டுகளில் எழுப்பப்பட்டன. அவரின் முதல் மறை

உரைக்கு இவை தக்க எடுத்துக்காட்டுகள் ரோமாக்னா மாகாணம் முழுவதும் சென்று மறை உரை ஆற்றும் புதுப்பணியை அவருக்கு மேலாளர் அளித்தார்; ஏகாந்த நிலையினை விட்டு போதக நிலையைத் தெரிந்து கொண்டார். அன்று லம்பார்ட்டி எமிலாயா, ரிமினி, வெளில், பிரூவி என்ற மாவட்டங்கள் ரோமாக்னா மாநிலத்துடன் இணைந்திருந்தன.

“உலகம் ஒரு தோட்டம்.

அதில் கனி விளைவிப்பது மிகக் கடினமானது.

தூறவிகள் மனிதரை விட்கன்ற இடங்களில் உழைத்து நல்வாழ்வு, நற்பெயர் என்ற மணம் தனைப் பெற்று வாடி வீழ்ந்து மடிதல் எவ்வளவு சிறப்பானது?

இதனால் தான் கிறிஸ்து “நான் வயலின் மலர்” என்று திருவுளம் பற்றி மகிழ்ந்தார் என அவர் தமது புதிய அப்போஸ்தலப் பணி பற்றி எழுதியிருள்ளார்.

ஒரு பெரும் மறை இயல்மேதை, மறை உரை ஆற்றச் சென்று விட்டார். திரள் திரளாக மக்கள் அவரின் அமுத வாக்கியங்களை கேட்க திரண்டு வந்து, திருந்திய உள்ளத்தோடு திரும்பினார்.

“அண்டவர் மேல் நம்பிக்கை வைப்பவர்கள் புதிய வலிமையைப் பெற்றுக்கொள்வர். கழுகுகளைப் போல் இறக்கைகள் பெற்றுப் பறந்திருவர். ஒடுவார்கள், ஆனால் களைக்க மாட்டார்கள்; நடப்பார்கள், ஆனால் சோர்வடையமாட்டார்கள்” (இசையாஸ் 40/31)

இகந்திரன் திருச்சங்கம்

அந்தோனியாரின் முதல் மறை உரைக்குப் பின் அவருக்கு பல்வேறு பொறுப்புகள் தரப்பட்டன. துன்மார்க்கம், பதிதம் இவற்றை மக்களிடமிருந்து நீக்க அந்தோனியார் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டார். இறைவன் மீது பக்தியடையவர். தேவ ஏவல் செய்வதில் பேரார்வம் கொண்டவர். அடக்கமானவர். சாந்த சீலர், கற்பின் கொடுமூடி யாவற்றிற்கும் மேலாய் தேவ ஆசீர் பெற்றவர். எனவே தான் ஆசிரியர் பணிக்கு தகுதியடையவர் என மேலாளர்கள் முடிவு செய்தனர். அந்தோனியார் வரலாற்றினை எழுதியவர்கள் சம்பவங்கள் நடந்த காலத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. புதுமைகளை ஆங்காங்கே தொகுத்து வைத்தனர். 1222-23 ஆண்டுகளில் வட இத்தாலியாவில் உள்ள ரோமாக்னா மாநிலத்தில் மறைத் தொண்டு செய்தார். 1224 முதல் முன்று ஆண்டுகள் அவர் சேவை பிரான்ஸிற்குக் கிடைத்தது. ஸ்பெயின் நாட்டுக் கரையோரங்களில் அவர் போதித்ததாயும் தெரியவருகின்றது. 1227 முதல் 1230 வருடம் வரை இத்தாலி நாட்டில் உழைத்தார். கடைசி இரு ஆண்டுகள் அவர் பதுவை மாநாகரில் தங்கி வேத போதகஞ் செய்தார். இத்தாலி, பிரான்ஸ், ஸ்பெயின் நாடுகளுக்கு அவரது அரிய சேவை கிட்டியது. மிகவும் பயனடைந்தன. ஆசிரி அண்ணலைப் பின்பற்றி திறந்த வெளிகளில் மறை உரையாற்றி வந்தார்.

அக்காலத்தில் ஞான வாழ்வில் இல்லற வாசிகளிடையிலும், துறவியர் இடையிலும் தளர்ச்சி காணப்பட்டது. “ஞான ஆசிரியரின் வாழ்க்கை அவர்களது போதகத்திற்கு ஏற்ப அமைய வேண்டும்” என அந்தோனியார் என்னி கடின செப- தப வாழ்வின் மூலம், தம்மை அதற்கு முற்றிலும் தகுதியடையவராக்கினார். பாவத்திலிருந்து மக்களை மீட்பதை தம் குறிக்கோளாகக் கொண்டார். பலருக்கு நல்லுபதேசம்

செய்து நல்வழிப்படுத்தினார். விக்வாச தளர்ச்சி நிலவிய அக்காலத்தில் அதாவது 1251ல் இலத்தரன் திருச்சங்கம் கூடி, வருடத்திற்கு ஒரு தடவையாகிலும் நல்ல பாவச்கீர்த்தனம் செய்து நற்கருணை உட்கொள்ள வேண்டும் என அறிவித்தது.

“பாவ சங்கீர்த்தனத்தை இறைவனின் வீடு” என அழைக்கிறோம். ஏனெனில் அது பாவிகளுக்கு பாவமனிப்பு அருளி ஊதாரிமகன் தன் தந்தையிடம் ஒப்புரவானதைப் போல் இறைவனுடன் சமாதானம் செய்து வைக்கிறது.

பாவசங்கீர்த்தனம் “மோடசத்தின் வாசல்” எனவும் அழைக்கப் படுகின்றது. பரமனின் திருவடிகளை பரத்தில் முத்தமிடச் செய்யும். அது உண்மையிலேயே பரலோகத்தின் வாசலே என அவர் நயம்பட உரைத்துள்ளார். அதனால் அவர் இந்த அருள் சாதனத்தை நிறைவேற்றறுவதில் அதிக அக்கறையும் காட்டினார்.

மறைநூல் ஆசிரியர்

ரிமினி, போலோநா நகரங்களின் கடற்கரைகளில் அந்தோனியார் பிரசங்கஞ் செய்து பலரை மனந்திருப்பினார். இவ்வேளை தூய அசிசியார் அந்தோனியார் குருமட மாணவர்களுக்கு இறை இயல் கற்பிக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டார். அதனை ஏற்று போலோநாவிலும் பிரான்ஸ் நாட்டு தூலாஸிலும் மறை இயல் ஆசிரியராக பணியாற்றினார்.

அக்காலத்தில் பல பதித மதங்கள் எழுந்தன. அந்தோனியார் போன்ற பல மேதைகளால்தான் அவர்களுக்குத் தக்க பதில் தர இயலும். ஆகவே அந்தோனியாரைப் பற்றி நன்றிகறிந்த அசிசியார்; இளந் துறவிகளுக்கு இவர் மறை இயல் கற்றுத்தர வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார். இப் புதிய பணியையும் அவர் மனம் உவந்து ஏற்றார். வேதாகமம், அகஸ்தீனார் சித்தாந்தம், மறை இயல், திருச்சபை மேதைகளின் படிப்பினைகள் யாவற்றையும் திறம்பட எடுத்தோதினார். இந்நூல்களிலுள்ளவைகள் அவருக்கு மனப்பாடம்.

அவ்வளவு நினைவாற்றல் உடையவர்.

“இவரிடம் கலை பயில்வது பெரும் பேறு”

என அவரது மாணவர்கள் மகிழ்ந்தனர்.

மச்சங்கஞ்சு ரிரசங்கம்

ரிமினி என்பது ஜெர்மானிய கடற்கரைப் பட்டணம். ஆல்பிஜீனிய பேதகம் வேருங்றிய இடம் இதுவே. ஜெர்மானிய மன்னர்கள் பாப்பரசர்

மீது வெறுப்புடையவர்கள், எனவே இத்தீய கும்பலை வளர்த்தனர். இவர்களின் தலைமை இடம் ரிமினி. அரசின் ஆதரவு இருந்ததால் கத்தோலிக்கர் துண்புறுத்தப்பட்டனர். 1220ம் ஆண்டு வேதங்கள் போதித்த மறை ஆயரை பேதகத்தினர் கொன்று விட்டனர். அந்தோனியார் ரிமினி வர இரு ஆண்டுகளுக்கு முன் இது நிகழ்ந்தது.

பலர் அதன் மாய்கையில் முழுகினர். இதனைத் தகர்த்தெறிய வல்லவர் அந்தோனியார்தான் என்று மேலாளர்கள் முடிவு செய்தனர். அதற்கென அவரை அனுப்பி வைத்தனர். அவரது போதனைகளுக்குச் செவிமடுக்க மக்கள் மனம் இடம் தரவில்லை. கடல்ஓரம் சென்றார். மீன்களைப் பார்த்து மறையுரை ஆற்றினார். மீன்கள் தங்கள் தலைகளை நீரின் மேல் நீட்டி அணி அணியாய் நின்று மறையுரையைக் கேட்டன. அவர் சொன்னதாவது:-

“என் அருமை மச்சங்களே! நீங்கள் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டுள்ளீர்கள். உங்களுக்கு நல்லதொரு இடத்தை வாழத் தந்தருளினார். நீங்கள் விரும்பும் இடங்களுக்குச் செல்லலாம். தண்ணீரையும், உப்பையும் பெற்றுள்ளீர்கள். எந்தப் புயலும், குறாவளியும், கொந்தளிப்பும் உங்களைத் தாக்க முடியாது. அவ்வளவு பாதுகாப்பான இடம். நீங்கள் பலுகிப் பெருக்கி இறைவன் திருவுளமானார். நோவாவின் பேழையில் இருந்த மிருகங்களைத் தவிர எல்லா விலங்கு புள்ளினங்களையும் அழித்தார். ஆனால் உங்களையோ அப்படியே விட்டு வைத்தார். மக்கள் தவம் செய்யத் தூண்டுமாறு யோனால் தீர்க்கதறிசியை நீங்கள் விழுங்கச் செய்து மூன்றாம் நாள் விடுவித்த பெருமை உங்களுக்கு உண்டு. உங்கள் வாயிலிருந்தே ஆண்டவர் காசு பெற்று தனக்கும் இராயப்பருக்கும் வரி செலுத்தினார். பரலோகஞ் செல்லுமுன் நம் மீட்பார தாம் உயிர்த்ததை அப்போஸ்தலர்களுக்குக் காணப்பிக்க உங்களையே உணவாக உண்டார். இது போன்ற பல காரணங்களால் நீங்கள் அவருக்கு ஏனைய பிராணிகளைவிட அதிகமாக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளீர்கள்.”

(இதனால் தான் மீன்கள் இல்லாத போது அதிக மீன்கள் பிடிபட கடலோரங்களில் அந்தோனியார் சொருபம் பவனியாக எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது) இதைக்கண்ட பதிதர்கள் அதிசயப்பட்டனர். அவர் பிரசங்கத்தை கேட்டனர். பலர் மனந்திரும்பினர்.

அவர்களுள் 30 ஆண்டுகளாய் பதித்ததில் இருந்த போனில்லோ என்பவன் குறிப்பிடத்தக்கவன்.

போனில்லோவின் வேலைக்காரன் தன் எஜுமானின் மனந் திரும்பலைப் பார்த்து வியந்து கானும் மனம் திரும்பினான். நல்ல கிறிஸ்தவனாக பிற்காலத்தில் பிரான்சீஸ்கள் சபையில் சேர்ந்தான். ஆனால் ஆவல் மிகவற்று, மறைத்தொண்டு செய்தான் துறவியுமானான். பின் முத்திப் பேறு பெற்ற பட்டம் பெற்றான். இவர்தான் பரோன்றி அருளப்பர்.

கழுதையின் ஆராதனை

போனில்லோ தீவ்விய நற்கருணையில் ஆண்டவர் இல்லை என வாதிட்டவன். கடின மனத்தினன். அந்தோனியார் அவனைத் தெருவில் கண்டார். நற்கருணையில் உண்மையாகவே இறைவன் இருப்பதை தெளிவுப்படுத்த இருவருக்கும் ஒரு போட்டி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதாவது அவன் தன் கழுதைக்கு மூன்று நாட்கள் எந்த உணவும் தரக்கூடாது. நான்காம் நாள் கழுதையை ஆலயத்தின் முன் கொண்டு வரவேண்டும். அந்தோனியார் நற்கருணை நாதரை ஏந்தி வருவார். அவ்வேளையில் அவன் அதற்கு தீளி போட வேண்டும்.

பசியுற்ற கழுதை உணவை நாடாது நற்கருணை நாதர் முன்னால் மண்டியிட்டால் அவன் மனம் வருந்தி ஆஸ்பிஜீனிய பேதகத்தை விட்டு விட வேண்டும். அவனும் அவ்வாறே செய்வதாக வாக்களித்தான். அனைவரிடமும் இது பற்றிச் சொன்னான். வேடிக்கைபார்க்க பெருங் கூட்டம் கூடியது. அந்தோனியார் நற்கருணைப் பேழையைத் தாங்கி வந்தார். அந்த நேரத்தில் மூன்று நாட்கள் பட்டினி கிடந்த கழுதைக்கு, அது விரும்பி உண்ணும் உணவைப் போட்டான் போனில்லோ. அது உணவை எட்டிக் கூடப் பாராது மண்டியிட்டு ஆண்டவரை வணங்கியது. இவ்வதிசையத்தைப் பார்த்த பலர் மனம் திரும்பினர்.

“விலங்கு அறிந்த விமலனை பாவி நான் அறியவில்லையே” என அவன் புலம்பி நல்ல கிறிஸ்தவன் ஆளான்.

ஓனிரும் விளக்கு

தென் பிரான்ஸ் நாட்டில் ஆஸ்பிஜீனிய மதம் தலை விரித்துத் தாண்டவமாடியது. தூய சுவாமிநாதர் இதனைத் தகர்த்தெறிய அரும் பாடுபட்டார். அரசினால் இதனை வேற்றுக்க முயன்றும் முற்றிலும் முடியவில்லை. இப்பேதகத்தினர் இயேகுவின் தெய்வீகத்தை மறுத்தனர். அருட்சாதனங்கள், நரகம், மோட்சம் என்பனவற்றை மறுத்தனர். அவர்களை மனந்திரும்புவதற்காக அந்தோனியார் கால்நடையாகப் பிரான்ஸ்

நாட்டிற்குப் புறப்பார். பார்மா நகரில் உள்ள தம் சபை துறவியாக்களையும், வெர்செல்லி நகரில் தம் நண்பர் மாமேதை அகுஸ்தீனார் சபைத் துறவி தாமஸ் காலாசையும் சந்தித்தார். காலாஸின் படத்தில் அந்தோனியாரின் படமும் காணப்பட்டது. இதற்குச் சான்று தனது மரணத்திற்குப் பின் அந்தோனியார் இவருக்குத் தோன்றினார். “எனது கழுதையை பதுவையில் விட்டுவிட்டேன். இப்பொழுது வீடு செல்கிறேன்” என மொழிந்தார். “அந்தோனியார் ஒளிரும் விளக்கு, இறைப்பற்றால் எரியும் அவர் இதயம் மக்களுக்கு வழிகாட்டி” என காலாஸ் புகழ்ந்தார்.

மகப்பீஸ்ரு தருதல்

வழியில் ஆலூப்ஸ் மலையை அடுத்த பட்டணத்தில் அனிஸி என்ற சீமாட்டி இவருக்கு உபசரணை செய்தாள். இவள் பக்தி மிக்கவள். அந்தோனியார் மீது பற்றுக் கொண்டு என்றாவது அவரைப் பார்த்து அவரின் ஆசீரைப் பெற வேண்டும் என விரும்பியவள். அவரால் தனது வாழ்வு மலரும் என நம்பியிருந்தாள். சாலையில் யாராவது துறவிகள் சென்றால் அது அந்தோனியாராக இருப்பாரோ என நினைத்து ஒடோடிச் செல்வாள். இவருக்கு மக்கள் பேறு இல்லை. அவள் ஒருநாள் அந்தோனியாரை சந்தித்து பணிவிடன் உபசரித்து தன் மனக்குறையை எடுத்துரைத்தாள். “இறையருளால் ஒரு மகனை அடைவாள் என்றும், அவன் பிரான்சிசின் சபையில் சேர்ந்து வேதசாட்சியாவான்” என்றும் முன்னுரைத்தார். பிற்காலத்தில் அவள் மகன் பிலிப்பு பாலஸ்தீனாவில் வேதசாட்சியானார்.

அசிசியார் கூட்ட மறையுறை

அந்தோனியார் ஆர்லஸ் நகரிலுள்ள கப்பூச்சின் ஆசிரமத்தை அடைந்தார். அது 1224ம் ஆண்டு தூய மிக்கேல் அதிதூதர் திருநாள் காலம். அந்தோனியாரின் நாவன்மையைப் பற்றி கேள்விப் பட்டிருந்த மோனஸ்தோ மட அதிபர், நடக்க இருக்கும் சபைக் கூட்டத்தில் அவர் மறையுரை ஆற்ற வேண்டுமென வேண்டினார். அந்தோனியார் உடன் பட்டு “இயேசு நசரேன் யூதர்களின் ராஜூ” என்ற தலைப்பில் அரியதோர் மறைஉரை நிகழ்த்தினார். மேலாளரின் உதவியாளர் கண்களில், தூய பிரான்சிஸ் அசிசியார் தரையிலிருந்து மேலே ஆகாயத்தில் நின்று கதவண்டையில் ஆசீர்வதிப்பது தெரிந்தது. இந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய படம் அசிசிநகர் பேராலயத்தில் அழகுபட வரையப்பட்டுள்ளது.

“எங்கே நான் இருக்கிறேனோ, அங்கே என் பணியாளனும் இருப்பான்” (அரு.12/26)

இவ்விட்டிற்குச் சமாதானம்

ஆர்லஸ் பட்டணத்திலிருந்து நமது புனிதர் மான்பெல்லியார் பட்டணம் அடைந்தார். தமது துறவியர் பிரயாணங்க் செய்யும் போது இறைமகன் இயேக உரைத்ததைப் போல் நடந்திட வேண்டும் என அசிசியார் உத்தரவிட்டிருந்தார். எனவே எதையும் தம்முடன் எடுத்துச் செல்லாது.

“இவ் வீட்டிற்குச் சமாதானம்”

எனச் சொல்லி இல்லமொன்றை நாடவேண்டும். அங்கு கிடைப்பதை உண்டு நிறைவு கொள்ள வேண்டும் என்பதே அசிசியாரின் உத்தரவு. தன் துறவியர்களின் நடத்தையை வார்த்தைகளால் அல்லாத ஒரு மறை உரையாக அமைய வேண்டுமெனவே இவ்வாறு பணித்தார். அந்தோனியாரும் இதற்கேற்பச் சென்றார். மான்பெல்லியார், ஆல்பிஜீனிய பதிதரின் மையமாக இருந்தது. இதனால் அந்தோனியார் தனது திருப்பணிகளை இவ்விடத்தை தெரிந்து கொண்டு அங்குள்ள மடத்தில் வாழ்ந்து வந்தார்.

அஹமதியான மறை உரை

ஒரு நாள் உடன் துறவி ஒருவரிடம் “சகோதரரே! நாம் வெளியில் சென்று மறை உரை செய்து வருவோம்” என்றார் அந்தோனியார். இருவரும் புறப்பட்டு நகரின் சந்தியான வீதிகளைக் கடந்து சந்தையை அடைந்தனர். சந்தையில் ஒரே குழ்மாளம் விளையாட்டு, வேடுக்கைகள், கேளிக்கைகள், ஆர்ப்பாட்டங்கள். சந்தையோ அல்லோகலப்பட்டது. குனிந்த தலை நிமிராது இருவரும் சந்தையுட் புகுந்தனர். அந்தோனியார் ஓரிரு நிமிடங்கள் மௌனமாய் நின்றார். பிரசங்கம் எதுவும் செய்யவில்லை. பின்னர் திரும்பலானார்.

சகோதரர்:

“தந்தையே! ஒரு பிரசங்கமும் நீங்கள் செய்யவில்லையே! மறைஉரை நிகழ்த்த அல்லவா வந்தீர்கள்” எனக் கேட்டார்.

தூயவர்: “நன்பரே! இவ்வளவு சந்தியான் இடத்தில் நாம் மௌனமாய் நின்றோமே! அது தான் உண்மைப் பிரசங்கமாகும்”

இத்தனை மக்களும் இந்த ஆரவாரசு குழந்தையில் நாம் அமைதியாய் தரையைப் பார்த்தவாறே நின்றதைப் பார்க்காமலா இருந்திருப்பார்கள்? இது அவர்களின் வீண் பொழுதுபோக்கிற்குத் தக்க பாடம் கற்பித்திருக்குமல்லவா? இதைவிட்டு அமைதியாயிருங்கள் என நாம் சொல்லி மறைஉரை ஆற்றினால் என்ன பயன்? நிச்சயமாக அவர்கள் நம்மைப் பற்றி ஏனமாய் அன்றி நன்முறையில் பேசியிருப்பார்கள். நமது ஆண்டவராம் இயேசுபிரானைப் பற்றியும் பேசியிருப்பார்கள்” என்றார்.

சங்கீத ஏறு

மடத்தில் உள்ள துறவிகளுக்கு வேதாகம ஆசிரியராகவும், மறைஇயல் விரிவுரையாளராகவும் அவ்வப்போது செயல்பட்டார். சங்கீதங்களை அருமையாக அவர்களுக்கு விளக்கினார்.

இளைஞன் ஒருவன் சபையில் சேர்ந்தான். மனத்திடன் இல்லாத அவனுக்கு. சபை விதிகள் கடினமாய்த் தோன்றியது. அவன் சபையைவிட்டு வெளியேற முடிவு செய்து விட்டான்.

அக்காலத்தில் அச்ச நூல்கள் இல்லை. எனவே சங்கீதங்களை கைப்பட எழுதி, அவற்றின் விளக்கக் குறிப்புகளையும் எழுதி ஒரு புத்தக வடிவில் நம் தூயவர் வைத்திருந்தார். அச்ச இயந்திரம் இல்லாத அக்காலத்தில் கையெழுத்துப் பிரதிகள் தான் இருந்தன. இவற்றை தயாரிப்பது மிகவும் சிரமமான வேலை, இளந்துறவி இப்புத்தகத்தைத் திருடி, ஓடி விட்டதை அறிந்த அந்தோனியார் வேதனைப்பட்டார். தன் ஏடு மீண்டும் கிடைக்க உதவிட இறைவனை வேண்டினார். விட்டகள்ற துறவி, மீண்டும் நன்மனது பெற வேண்டும் எனவும் மன்றாடினார். இளந்துறவி ஒரு பாலத்தின் மீது செல்லும்போது உருவிய வாளுடன் பசாக அவர்முன் தோன்றியது. அதன் தோற்றும் வளாந்து கொண்டே வந்தது. பயத்தால் நடுங்கி நாக்கு உழறியது இளந்துறவிக்கு.

“இறைவனின் ஊழியனாகிய அந்தோனியாரிடம் திருடிய ஏட்டை சேர்த்திடு. இல்லாவிட்டால் தேவ கட்டளைப்படி உண்ணைக் கொன்று ஆற்றல் ஏறிந்து விடுவேன்” என சாத்தான் சொன்னது.

விரைந்து மடத்திற்குத் திரும்பி ஓடி அந்தோனியாரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு, திருடிய கையெழுத்துப் பிரதியை அவர்டம் கொடுத்தார்: புனிதர்

இளந் துறவியை இறைவன்டிடம் மன்னிப்புக் கேட்குமாறு அன்புடன் பணித்தார். மேலாளரும் இளந்துறவியை மன்னித்து திரும்பவும் சபையில் ஏற்றுக் கொண்டார். அதன் பின் அவர் நல்ல துறவியாக வாழ்ந்து தன் குருவென் அந்தோனியாரே ஏற்று சோதனைகளை வென்று, மன அமைதியடைந்தார்.

துறவிகளுக்கு அறிவுரை

விகவாசத்தில் தத்தளித்த இறை மக்களுக்கு விகவாசத்தை ஊட்டினார். பதிதரை நல்வழிப்படுத்தும் பணியில் சக துறவிகளை ஈடுபடுத்தினார். அதற்கேற்ற பயிற்சியும் அளித்தார். மக்களுக்கு அவர் அளித்த மறை உரை தெளிவாக அமைந்திருந்தது.

ஒரு மறை உரையில் புனிதார் “கிறிஸ்து தந்தையிடமிருந்து, விதைகளை விதைப்பதற்கும், திருச்சபையை நிறுவி அவற்றை அதில் சேர்த்து வைப்பதற்காகவுமே உலகிற்கு வந்தார். திருச்சபை இதனை அழியாமல் என்றும் பாதுகாக்கும். இயேசு முன்று விதமான விதைகளை விதைத்தார்.

அவை:

1. அவரது தூய வாழ்வு
2. இறை அரசின் நற்செய்திகள்
3. அற்புதங்கள்

எவ்வளவு பொருத்தமாக இறைவனின் வாக்கு வித்திற்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வித்தைப் போன்று மறையுரையும் மன்னில் முனைத்து களியை தருகிறது.

முதலில் இலை - பின் மணி - பின் தானியம்
பாவியின் மனதில் விதைக்கப்படும் இறை வார்த்தையான விதை
கொண்டும் இலை அவன் பச்சாத்தாபம்
வரும் கதிர் பாவ சங்கீர்த்தனம்
பழுத்த கதிர் அவன் பெறும் அமைதி”
என கூட்டிக்காட்டியுள்ளார்:

அன்னை ஆரோபணம் அறிவிக்கப்படும்

தேவதாயின் பரலோக ஆரோபணம் விசுவாச சத்தியமாக அன்று பிரகடனஞ் செய்யப்படவில்லை. ஆயினும் பலர் அதை விசுவசித்து விழாக் கொண்டாடினர். பரலோக ஆரோபணத் திருநாளன்று இது பற்றி அந்தோனியாருக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டது. சிந்தனையில் ஆழந்தார். மந்திர மாலை வேளையில் தேவ அன்னை அவருக்கு மகிழ்மையுடன் தோன்றி, தான் பரத்திற்கு ஆஸ்மாவுனும், உடலுடனும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது உண்மை என்றாள். “மந்திர மாலைக்கு அன்று வராதது ஏன்? என்று மேலாளர் கேட்ட போது நடந்ததைக் கூறினார்.

தவளைகளை அடக்குதல்

அந்தோனியார் வாழ்ந்த மடத்தைச் சுற்றியுள்ள நீர் நிலைகளில் ஏராளமான தவளைகள் வாழ்ந்தன. அவை எழுப்பிய ஒலி குருமட மாணவர்களுக்கு இடையூறாகவும், அவர்கள் படிப்பிற்கு தடையாகவும் இருந்தது. மேலும் ஒரே நிலையில் மனதை நிலைநிறுத்த செபம் செய்வதையும் தடுத்தது. கடின உழைப்பு, கனமான பாடச் சுமையுள்ள படிப்பு இவற்றால் சோர்ந்த அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட குறைந்த சமயத்தில் நித்திரை செய்யவும் இயலவில்லை. இதனால் அவர்கள் பெரும் அவதியற்றனர். “மனிதர் என்றால் ‘பேசாதே’ என்றால் கேட்பார்கள். மண்குகங்கள் அவ்வாறு கேட்காதே? நாம் சொன்னால்...? ஆனால் அந்தோனியார் அவைகளுக்கு கட்டளையிட்டால்? நிச்சயமாக கேட்கும்” எனத் தங்களுக்குள் கூறலாயினர். இது பற்றி அந்தோனி யாரிடம் முறையிட்டனர். கனிவடனும், பரிவுடனும் அவர்கள் குறையினைக் கேட்ட அந்தோனியார் வெளியிற் சென்று தவளைகளை நோக்கி:

“தவளை கோதரர்களே! அமைதியாக இருங்கள்” என்றார். அது முதல் அவைகளால் தொல்லை ஏற்படவில்லை. ஆம்! அந்தோனி யாருடன் இறைவன் எப்பொழுதும் இருந்தார். நம்பிய அவரை மகிழ்மைப்படுத்தினார்.

“அவர்கள் குரலொலி மண்ணுலகெங்கும் பரவிற்று. அவர்கள் வார்த்தை உலகின் எல்லைகள் வரை எட்டிற்று” (உரோ 10/18)

நற்கருணை நாதர் மீது பக்தி உள்ள நாடு பிரான்ஸ். இங்கு அந்தோனியார் வேதபோதகம் செய்யும் காலம் நெருங்கி வந்தது. ரிமினியில் பணியாற்றிய அவர் பொலோனா துறவியரின் போதகராக அனுப்பப்பட்டார். ஒரு சில மாதங்களே இங்கு தங்கிய பின் அவர் லாங்கேதோத் பட்டணம் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. இது ஆஸ்பிஜீனியர்கள் பெருவாரியாக வாழ்ந்த இடம். இங்கு அசிசியார் சபைத் துறவிகளை அனுப்ப முடிவு செய்யப்பட்டது. புனித கவாமிநாதரும் இங்கு தங்கி தம் துறவிகளுடன் பதித்ததை அடக்கி வந்தார். 1221ல் பாப்பிறை 3வது ஒனோரியஸ் பிரான்ஸ் நாட்டு ஹாயிஸ்க்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். “பதித்ததை அடக்குவதற்கு நாம் இது நாள்வரை மேற்கொண்ட முயற்சிகள் விழவுக்கு இறைத்த நீராயின் பதிதம் வளருவதை துயருடன் காண்கிறோம். இது ஒரு வேத கலாபனையை உண்டு பண்ணலாம். எனவே திருமறையின் மகனும் பரம்பரை கத்தோலிக்க மரபில் தோன்றிய அரசனுமான உம்மை ஆண்டவர் இயேசுநாதர் பெயரால் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்வதாவது:-

கிறிஸ்துவைப் பற்றியுள்ள செயல்களில் கவனமாய் இருக்க வேண்டும். அத்துடன் உரோமாபுரி திருச்சபை உங்களுக்கு ஆண்மீக, உலகியல் உதவிகள் செய்யும் என்பதை அறிவீ” என அதில் குறிப்பிட்டு இருந்தார். தங்களிடமுள்ள மிகத் திறமையும் தகுதியுமடைய துறவிகளை பிரான்ஸ் நாடு அனுப்ப வேண்டுமெனத் துறவற மடங்களுக்கும் பலகலைக்கழகங்களுக்கும் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

பாப்பிறையின் ஆணைப்படி அந்தோனியார் பிரானஸ்க்கு அனுப்பப்பட்டார். முதலில் மோன்பெல்லீயர் நகரில் சென்று கத்தோலிக்கரை விகவாசத்தில் திடப்படுத்தினார். பதிதர்களை பேச வொட்டாது செய்தார். பதிதம் மிகவும் பீடித்திருந்த தூலாஸ்நகரத்திற்கு அவர் செல்ல ஆணை பிறந்தது. தயங்காது சென்றார். அந்தோனியாரை துறவிகளும் மறை ஆயரும் மிகக் மகிழ்வுடன் எதிர் கொண்டமைத்து வரவேற்றனர்.

குருமட மாணவர்களுக்கு இப்பேதகங்களை நீக்கிட தக்க முறையில் பயிற்சி தர வேண்டியது அந்தோனியாரின் தலையாய கடமையாயிற்று. மோன்பெல்லியர் என்ற இடத்தில் சுவாமிநாதர் சபையினரும் அசிசியார் சபையினரும் இரு கல்லூரிகள் அமைத்தனர். பேதகத்தை நசுக்குவதற்கென்றே இவை தொடங்கப்பட்டன. இங்கு கற்பிக்குமாறு அந்தோனியாருக்கு அழைப்பு வந்தது. அதனை ஏற்றார். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த “தோமஸ்கலோ” என்ற மடாதிபதி அந்தோனியாரின் தூய வாழ்வையும், நுண்ணறிவையும் கண்டு வியந்தார். அத்துடன் “அந்தோனியார் வேதக் காரியங்களை நன்றாக அறிந்தவர்; புனித ஸ்நாபக அருளப்பரைப் போல் இவர் கடர் ஒளி வீசினார்” என எழுதி வைத்துள்ளார். பேதகத்தை அவர் அஞ்சா நெஞ்சினராய் எந்த அளவிற்கு அடக்கி, ஒடுக்கி தவ வாழ்வு நடத்தினார் என்பதை இது விளக்கும். தனது சொல்லாலும் செயலாலும் கடமையைத் தவறாமல் திருப்பணி செய்ததாலும் பல பேதகத்தினரை நல்வழிப்படுத்தினார்.

1225ல் அவர் புவான்வெலே நகர் மடத்தின் தலைவரானார். இங்கும் அவருக்கு உற்சாகமான வரவேற்பு. இந்நகர் மலைகளால் சூழப்பட்டது. எனவே பதிதம் இங்கு தலைகாட்டவில்லை. எனினும் பேதகத் தப்பறைகளையும் அதனால் வரும் கேடுகளையும் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்து எச்சித்தார். இதற்குப்பின் அவர் பெரி, லிழு மாவட்டங்களின் ஊர்கள் அனைத்திலும் போதித்தார். கால் நடையாகப் பசி, பட்டினியைப் பொருப்படுத்தாது போதித்தார். பூர்ஜ நகரம் அவர் சேவையால் சிறப்பாகப் பயனுற்றது. இதைத் தொடர்ந்து அவர் புரோவான்ஸ் மாகாணத்திலுள்ள ஆர்ஸ்நகர் சென்று லிழுகின் மாகாண மடத்தின் அதிபரானார். பிரான்ஸ் நாட்டில் இம்மாநிலத்தையே அவர் அதிகம் நேசித்தார். இங்குள்ள மக்கள் நல்ல கத்தோலிக்கர்; அதனால் பதிதம் இங்கு ஊடுருவவில்லை. மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகினார். அவர்களின் சுக துக்கங்களில் பங்கு கொண்டு தத்தளிப்போருக்கு ஊன்று கோலாயிருந்தார். அரிய பிரசங்கங்கள் செய்தும், செப தப வலிமையாலும் பசாக்களை ஓட்டனார்.

பின்னர் லிமேஜ் பட்டணம் சென்றார். மக்கள் அவரின் புகழை அறிவர். அவர் ஆடையினைத் தொட்டுக் குணமடைய வந்த பினியாளர்கள் பலர். அவர் ஆசீரைப் பெறவும், தெய்வீக ஒளி வீசும் முகத்தினைக் காணவும் வந்தவர் ஆயிரமாயிரமாவர்.

“நல்லாரைக் காண்பதும் நன்றே - நலமிக்க நல்லார் சொல் கேட்பதுவும் நன்றே”

அவரிடம் தீர்க்கதுரிசன வரமிருந்தது. அவரது பிரசங்கத்தை விருப்புடன் கேட்டனர். ஆசீர்வாதப்பர் சபையினரின் பொறுப்பிலிருந்த கல்லறைத் தோட்டத்தில் உத்தரிக்கும் ஆன்மாக்கள் திருநாளன்று அவர் செய்த மறை உரை மக்கள் மனதில் ஆழமாய்ப் பதிந்தது. இந்களில் இடையிடையே தனிமையான ஒரு இடம் சென்று தன் கையாலேயே வேயப்பட்ட குடிசையில் இறைவனுடன் சல்லாபித்தார்.

1226ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 3ம் நாள் அசிசி பிரான்சீஸ் இறைவன் திருவடி சேர்ந்தார். இச்செய்தி அந்தோனியாருக்கு மிகுந்த துயரத்தைத் தந்தது. மற்றொரு நண்பருடன் இத்தாலி புறப்பட்டார்.

மார்செயில்ஸ் நகரில் அசிசியார் சபை துறவறமடம் இருந்தது. இத் துறைமுகப் பட்டனத்திலிருந்து கப்பலேறினார். தான் தொண்டு செய்த பிரான்ஸ் நாட்டை விட்டுச் செல்வது அவருக்குக் கடினமாக இருந்திருக்கலாம். அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த கீர்த்தி பெற்ற ஜூலியன் என்ற மறை இயல் மேதை அவரைப் பற்றி இவ்வாறு எழுதினார்.

“அந்தோனியார் துன்பம் என்ற பாத்திரத்தை கவையுடன் பருகினார். எதற்கும் பின் நின்றவரல்லர். எந்தத் தீயவனும் அவருக்கு அச்சத்தை விளைவிக்கவில்லை. அவனால் தனக்கு மரணம் நேரும் என எண்ணி மறைவிடம் தேடியவரல்ல. மன்னர்களின் கொடுமையான செயல்களையும், விமர்சிக்கும் உரை கல்லாக இருந்தார்”

“அவர்கள் புறப்பட்டுப் போய் எங்கும் தூதுரைத்தனர். ஆண்டவரும் அவர்களோடு செயல் புரிந்து உடன் நிகழ்ந்த அறிகுறிகளால் தேவ வார்த்தையை உறுதிப்படுத்தினார்.” (மாற்கு 16/20)

இந்த அருள் வாக்கு அந்தோனியார் வாழ்க்கையில் முற்றிலும் நிறைவேறியது.

“சென்று வா ஆண்டவர் உன்னோடு இருப்பார்” என்று சவுல் தாவீதுக்குச் சொன்னார். (சாமு.17/37)

தப்பறை நீக்குதல்

காத்தாரி என்ற பெயரில் ஆல்பிஜீனிய பதிதர் வாழ்ந்தனர். மனிக்கேளீய பதிதர் தங்களை “கத்தமானவர்கள்” எனக்கருதினர். இதுதான் காத்தாரி என்ற பதத்தின் பொருள். தூலூஸ் மண்டத்திலுள்ள ஆல்பி நகரில் இவர்கள் பெருவாரியாக வாழ்ந்ததால், ஆல்பிஜீனியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

இரு கடவுள் உண்டு என்பது இவர்கள் போதனை. இவர்களின் கொட்டத்தை அடக்கி, திருச்சபையின் பெருமையினை நிலைநாட்ட அந்தோனியார் தூலூஸ் பட்டணம் வந்தார். விவிலியத்தில் அவருக்கு இருந்த அபார ஞானமும், வேத அறிவும் நாவன்மையும், பதிதர்களின் வாய்களை அடைத்தன. அவருடன் வாதிட எவருமே துணியவில்லை. திருச்சபையின் பெருமையினை எடுத்துரைத்தார். திவ்விய நற்கருணை பக்தியை விளக்கினார். பலர் தட்பறையை நீக்கி திரும்புவதற்குத் திரும்பினர்.

லுப்புயி முத்து மேஹானர்

பிரான்ஸின் புனித நகரம் என்று அழைக்கப்பட்ட லுப்புயி என்ற இடத்தின், மடத்தின் மேலாளராக நமது தூயவர் நியமிக்கப்பட்டார். இத்தலம் தூலூஸ் நகரின் வட கிழக்கில் சுமார் 175 மைக்ராக்கு அப்பால் இருந்தது. இங்குள்ள “கறுப்பு மாதா” ஆலயம் பெற்றது. பல திருப்பயணிகள் இங்கு வந்து கூடுவதுண்டு. மலை மேலமைந்த இவ்வாலயத்தை அடைய 265 படிகள் ஏற வேண்டும். இங்கு எவ்வித பேதகமும் இல்லை. பதிதர்களும் இல்லை. நல்ல கத்தோலிக்கர்களே இருந்தனர். பேதகத்தின் சம்மட்டி என்றமைக்கப்பட்ட அந்தோனியார், பதிதர் பெருவாரியாக வாழ்ந்த ஆல்பி நகரில் சமாதான ஞான வாழ்வு தரும் அருளாளராய் இருந்தார்.

செல்வர் செருங்குற்றவன் திருந்துதான்

பிராண்ஸ், புவான் வெலே நகரில் பெரும் செல்வந்தன் நல்ல பதவி வகித்தவன் - தீய வாழ்வு வாழ்ந்தான். ஆஸயத்திற்கு வருவதில்லை மறையுரைகள் கேட்பதும் இல்லை. சாலையில் அவன் செல்லும் பொழுது அந்தோனியார் அவனுக்கு தலை வணக்கினார். அந்தோனியார். பெரும் பிரசங்கியார், பக்திமான், என அவன் கேள்விப்பட்டிருந்தான். அந்தோனியாரின் செய்கை அவனுக்கு ஆத்திரத்தை முடியது. இவ்வாறு முன்று தினங்கள் நிகழ்ந்தது. ஒரு நாள் அவன் முன் நடுச்சாலையில் முழந்தாட்படியிட்டார் அந்தோனியார். அவன் வெருண்டான்.

“இறைவன் உன்மீது அன்புள்ளவர், கருணை உள்ளவர், எனக்கு வேதசாட்சியாகும் பேற்றை இறைவன் தரவில்லை. உனக்கு தருவதாக இறைவன் எனக்கு அறவித்தார்.

மனந்திரும்பு” என்றார்.

அவன் மௌனமாய் அவ்விடத்தை விட்டகண்றான். தன் வாழ்வை படிப்படியாய்த் திருத்தினான்.

சிலுவை யுத்தத்தில் பங்கேற்று பாலஸ்தீனாவில் வேத சாட்சியாய் இறந்தான்.

இறக்கு முன் அந்தோனியார் உரைத்த தீக்கதிசனத்தை வெளிப்படுத்தினான்.

போர்ஜே மாஙா

மத்திய பிரான்சிலுள்ள பெரி என்ற மண்டலத்தின் தலைநகரான போர்ஜே பட்டணத்திற்கு அந்தோனியார் 1225ல் சென்றார். பிரான்ஸிலின் முதல் பேராயர் இங்கு தான் இருந்தார். ஆண்டகை அவர்கள் இவ்வாண்டு நவம்பர் திங்கள் 13ம் நாள் ஒரு மாநாட்டினைக் கூட்டினார். பேதகத்தை தகர்த்தெறிவது எப்படி? சிதறிய மந்தையை ஒருங்கிணைத்து ஆன்மீக மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்துவது எவ்வாறு? என்ற பொருட்கள் பற்றி ஆய்வு நடத்துவது எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதை மிக முக்கியமானதாய்க் கருதிய பாப்பிறையும் தனது பிரதிநிதி ஒருவரை அனுப்பி வைத்தார். பேதகத்தின் சம்மட்டி என அழைக்கப்பட்ட அந்தோனியாரை தனது ஆலோசகர்களில் ஒருவராக ஆயர் தெரிந்து கொண்டார். மாநாட்டில் தக்கதோர் சொற்பொழிவாற்றவும் அவரை அழைத்தார் இந்த ஆயர். பாப்பரசர் 3வது ஒனோயில், மன்னர் 9வது லூயில் என்பவரின் மதிப்பைப் பெற்றவர். மறைஉரை ஆற்றும் சமயம். அந்தோனியார் ஆயரை நோக்கி “ஓ! கிரீடம் அணிந்துள்ளவரே! உமக்கு

நான் சொல்ல வேண்டிலை சில உண்டு” என வேத விளக்கத்துடன் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டினார். இத்தகைய கவனமற்ற வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் பேதக்த்தை எப்படி ஒட்டுவேர்? என வினவினார். ஆயர் கண்ணீர் வழித்தார்.

மறையுரைக்குப் பின் தூயவரை தன் அறைக்கு அழைத்துச் சென்று, தன் இதயக் கதவைத் திறந்து தவறுகளை அறிக்கையிட்டார். பேராயர். இதன் பின் ஆண்மை மறுமலர்ச்சி காண்பதில் ஆவர்வமிக்க ஆயராக விளங்கினார். தூயவருக்குப் பணியும் அளவு தாழ்ச்சி அவரிடம் இருந்தது.

பெரும் பதவி வகிப்பவர் என்று முகத்தாட்சண்மயம் பாராத அஞ்சாத நெஞ்சம் உடைய அந்தோனியார், ஒரு தடவை இறை அடியார்களைப் பற்றி கூறியதாவது:

“ஜெருசலேமின் கவர்களின் காவலாளராக இறைவன் தன் குருக்களை அமர்த்தியுள்ளார். தங்கள் திருப்பணியில் அவர்கள் ஊக்கம் குன்றி இருப்பதால், அவர்களின் விகவாசிகள் சாத்தானின் தந்திரத்தில் வீழ்கின்றனர். தன் வாழ்வினால், தன் மக்களுக்கு நல்வழி காட்டும் ஆயர் பாக்கியவான்”.

“நெரிகெட்ட குருக்களாலும், ஆயர்களாலும் தந்தையை தூற்றும் - தாயை அவமதிக்கும் ஒரு கும்பல் தோன்றுகின்றது. அவர்களால் இறைவன் தூற்றப்பட நேர்வதால் இவர்கள் பரம தந்தையை தூற்றுகிறவர்கள் ஆகின்றனர். தங்கள் தூயான திருச் சபையை இவர்கள் மகிழமைப்படுத்துவதில்லை தங்கள் போதனையால், வாழ்வால் விகவாசத்தை திருச்சபையில் நிலைநிறுத்துவதற்கு பதிலாக அதனை அழித்து விடுகின்றனர்”.

பானி தூயவரிடம் தவழ்தல்

அந்தோனியாரின் நண்பர்களில் ஒருவர் மஸோ, அவர் புனிதருக்கும் அவ்வப்போது பல உதவிகள் செய்வதுண்டு. ஒரு நாள் அவர் அந்தோனியாரை தனது மாளிகைக்கு வருமாறு அன்புடன் அழைத்தார். புனிதரும் சென்றார். இரவில் அவர் இருந்த அறையிலிருந்து பேரொலி கிளம்புவதைக் கண்ட மஸோ, காரணம் என்ன வென்றநிய ஆசைப்பட்டு, சாவித் துவாரத்தின் வழியாய் உற்று நோக்கினார்.

அறையிலுள் இருந்த மேசையின் மேல் விரிக்கப்பட்ட வேதாகமம் இருந்தது. அதன் மீது சுடர் ஒழி வீசும் தேவபாலன் நிற்பதைக் கண்டார்.

பாலனின் சிறு விரல்கள் அந்தோனியாரை அரவணைத்திருந்தன. அவரும் பாலனை தழுவிப் பேரானந்த நிலையிலிருந்தார்.

ஷஸோ மோட்சத்தை தன் வீட்டிலேயே கண்டது போல் உணர்ந்தான்.

அவன் இதயம் அக்களிப்பால் துள்ளியது.

தேவபாலன் தன் விரலால் கதவுப் பக்கம் சூட்டிக் காட்டனார். தான் பார்ப்பதை அவருக்கு உணர்த்தவே அவ்வாறு செய்தார் என அறிவித்தார். விரைவில் மாட்சிமிகும் காட்சி மறைந்தது.

அந்தோனியார் அறையிலிருந்து வெளியே வந்து நண்பனைத் தழுவி “நான் உயிருடன் இருப்பது வரை எவருக்கும் சொல்லக்கூடாது” என அவரை வேண்டிக் கொண்டார். அவரும் அவர் இறந்த பின்னரே இந்த அற்புத்ததைப் பற்றி வெளியிட்டார்.

அந்தோனியாருக்குத் தொண்டு செய்ததால் அல்லவா தனக்கு அவ்வரிய காட்சி கிடைத்தது என நினைத்து அவர் மீது மேலும் அதிக அன்பும், பற்றுதலும் கொண்டு நல்வாழ்வு நடத்தினார்.

வீரேஷஜ் நகர மண்டல முனிஸிபாலிடிக் குழுமம்

1226ம் ஆண்டு முதல் 1227 தூய ஆவியானவரின் திருநாள் வரை விமேஜ் பட்டணம் அவரது திருத்தொண்டால் பொலிவற்றது. இரு பெரும் மாளிகைகள் இங்கு இருந்தன. அவை இரண்டையும் அடுத்து இரு பேராலயங்கள் இருந்தன. தூய இராயப்பரால் அனுப்பப் பட்ட இயேகபிரானின் 72 சீடரில் ஒருவரான தூய மார்த்தாள் ஆலயம் இதிலொன்று; இன்னொன்று தூய எத்தீன் ஆலயம். பிரான்சீஸ்கன் துறவிகள் 1223ல் இப்பட்டணம் வந்தனர். இவர்கள் தூய மார்த்தாளின் ஆலயப் பொறுப்பினை வகித்த ஆசீர்வாதப்பர் சபையினர் அளித்த வீடொன்றில் வாழ்ந்தனர். அந்தோனியார் அப்போது மண்டல மேலாளராக நியமனம் பெற்றிருந்தார். இங்கு தம் உடன் துறவிகளுடன் வாழ்ந்து பல கோவில்களுக்கு சென்று திருவுரையும் ஆற்றினார்.

வெரை வியாழன் மறையுதை

பெரிய வியாழனன்று தூய இராயப்பர் தேவாலயத்தில் புனிதர் ஆற்றிய பிரசங்கத்தின் போது கூறியதாவது:-

“அவரைத் தகுதியாய் உட்கொள்பவர் இருவித நற்பேற்றினை அடைவர். சோதனைகள் குறைதலும், பக்தி வளர்தலுமே அவை.

கச்பானதை இனிப்பானதாய் மாற்றி நமது இதய பக்திக்கு உணவளிக்கின்றார். தேவசிநேகம், பச்சாத்தாபம் என்ற திருமண ஆடையின்றி பந்தியிலமரும் தகுதி இல்லாதவர் சாபத்திற்குத் தன்னை கையளிக்கின்றனர்”.

பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் அவர் பிரசங்கத்தைக் கேட்க கூடலாயினர். ஆலயத்தில் இடமில்லாது போயிற்று. இதனால் திறந்த வெளிகளில் அவர் சொற்பொழிவு ஆற்ற வேண்டியதாயிற்று.

தத்தளித்த துறவி திட்ட வெறுதல்

அவரின் அரிய போதனைகளைக் கேட்ட பீற்றர் என்ற இளைஞர், சபையின் திருவுடைகளை அந்தோனியாரிடமிருந்து பெற்றான்.

சோதனை வந்து அவனை அலைக்கழித்த போது திருவுடைகளை அணிய விருப்பம் இன்றித் தத்தளித்தான்.

அந்தோனியார் அவனைத் தம் அறைக்கு அழைத்துச் சென்று அவனது வாயைத் திறந்து “பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவாய்” என்றார். சோதனை நீங்கி, உண்மையான துறவியாக வாழ்ந்தான்.

ஞான வாழ்வில் நிலைத்திட நமக்கு தூய ஆவியின் அருள் தேவை. இதை இன்று நாம் உணர்கின்றோமா?

அவரின்றி இறைவாக்கு இல்லை.

திருச்சபை இல்லை.

வழி நடத்துதல் இல்லை.

பாதுகாப்பில்லை.

அவர் தரித்திரத்தின தந்தை.

உத்தம ஆறுதலானவர்.

வணங்காததை வணங்கப்பண்ணுபவர்.

தவறினதைச் செவ்வனே நடத்துபவர்.

ஞானம், புத்தி, விமரிசை, அறிவு, திடம், பக்தி, தெய்வப்பயம் என்ற நற்கொடைகளைத் தருபவர். நன்மரணத்தையும், விண்ணுலகையும் அருள்பவர். ஆனால் இன்று நம்மால் அவர் மறக்கப்பட்டுள்ளார். இது மாபெரும் தவறு.

அற்புதுப் போதகர்

தூய அந்தோனியார் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பற்றி பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

“தூய ஆவியானவர் ஒரு ஆண்மாவின் மனவாளனாகும்போது விண்ணுலக வன்மையால் அதனை உடுத்துகின்றார். இறுதிவரை நிலைநிற்கும் ஆற்றலையும், பலவீனருக்கு பலத்தையும், துன்பத்தில் ஆறுதலையும் தருகின்றார். இதனை மனதிற் கொண்டு அவரை நம்புவோம். நலன்களால் நிரப்பப்படுவோம்.

இரு இடங்களில் ஒருவர்

தேவாலயம் ஓன்றில் அந்தோனியார் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, திழென மடத்தில் கட்டளைச் செபாம் செய்ய வேண்டியிருப்பதை நினைவு கூர்ந்தார். மெளனமானார். ஏதோ பெரிய காரியம் நடக்கிறது என மக்கள் என்னினர். மடத்திற்குச் சென்று, செபாம் செய்து விட்டு திரும்பி வந்து மறை உரையைத் தொடர்ந்தார். இவ்வாறு ஒரே சமயத்தில் இரு இடங்களில் இருந்திடும் மேலான வரத்தை இறைவன் அவருக்கு அருளியிருந்தார்.

1226ம் ஆண்டு உத்தரிக்கிற ஆண்மாக்கள் திருநாளன்று தூய சின்னப்பர் ஆலயத் திடலில் பிரசங்கம் செய்தார். அவர் பேசிய பொருள்:

“மாலையில் அழுகை நமது விருந்தினன்-

காலையில் மகிழ்வு நமது விருந்தாளி” என்பதே

மூன்று வித காலை மாலை

“மூன்று வித காலையாலை உள்ளன. ஒவ்வொன்றிலும் அழுகையும், அகமகிழ்வும் உண்டு. ஆதாம் ஏதேன் தோட்டத்தை விட்டு தூரத்திப்பட்டு, “நெற்றிவேர்வை நிலத்தில் சிந்தி உழைப்பாய்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனால் வந்த அழுகை முதல் மாலையாகும்.

“உங்களுக்கு நற்செய்தி கொண்டு வந்துள்ளேன்” என வான தூதரால் அறிவிக்கப்பட்ட அன்று இயேசு பிறந்தது மிக அக்களிப்பான முதல் காலை.

“எருசலேம் குமாரத்திகளே உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள்” என்ற இயேசுநாதர், மரணமடைந்தது இரண்டாவது அழுகையின் மாலை.

அருளப்பர் கூறுவது போல் உயிர்த்த இயேகவை அப்போஸ்தலர் கண்டு களித்தது மகிழ்வான் இரண்டாவது காலை.

சாராள் இறந்ததற்கு ஆபிரகாம் துக்கப்பட்டார். அதைப்போல ஒவ்வொருவரும் இறப்பது அழுகையின் முன்றாவது மாலை.

இசையாஸ் தீர்க்கதறிசி “நித்திய மகிழ்வு அவர்கள் தலையின் மேலிருக்கும்” என்றவாறு தூயவர்கள் அனைவரும் உயிர்த்தெழுதல் மகிழ்வான முன்றாவது காலை என இவ்வமயம் அழகுற எடுத்துரைத் துள்ளார்.

துறவியின் சோதனையை நீக்குதல்

இதற்குடுத்த தினம் துறவியர்களுக்கு ஆற்றிய மறை உரையில் “மாடப்புறாவின் சிறகுகளை எனக்கு அளிப்பவர்கள் யார்? நான் பறந்து சென்று இளைப்பாறுவேன்” என்ற தலைப்புடன் உலகம் நிலையாமை யைச் கட்டிக் காட்டினார். அயராத உழைப்பு, ஏனைய மடங்களில் ஆய்வு நடத்தி துறவிகளுக்கு ஆர்வமுட்ட பல பயணங்கள் என்பனவற்றால் மிகச் சோர்வுற்றார் தூயவர்.

விமேஜ் மறைமாவட்டத்தில் உள்ள சோலினாக் பட்டணத்தில் அவர் பிணியுற்ற போது ஆசீர்வாதப்பர் சபைத் துறவிகள் தம் மடத்திற்கு அந்தோனியாரை அழைத்துச் சென்றனர்.

பினி நீங்க தக்க பணிவிடை செய்த இச்சபைத் துறவி ஒரு பெரும் சோதனையால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தார். உபவாசம். செபம் உடல் வாதனைகள் செய்தும் சோதனைகள் நீங்கவில்லை.

“கற்பையிழுத்தலின் கல்லடியார் சாகாமனம் வற்புற்றான் குசன்னாள் மாது” என்கிறது.

கவிசேஷ நீதிக்குறள்

பழைய ஏற்பாட்டு குசன்னாள், தன் உயிரை விட கற்பினை மேலென நினைத்தாள்.

அந்தோனியாரின் சாந்த வாழ்க்கை, தூய எளிய போக்கு இத்துறவியைக் கவர்ந்தது. தனது சோதனையை அந்தோனியாரிடம் சொல்லி நல்லதோர் பாவசங்கரித்தனம் செய்தார். தனது திருவுடையை அவருக்கு அணிவித்தார். உடனே சோதனையும் அவரை விட்டகண்றது. அதன் பின் எந்த சோதனையும் அவருக்கு ஏற்படவில்லை. அவர் நம் புனிதரின் துயர வேளையில் அவருக்கு உதவி செய்ததால் இம் மேலான நிலையினை அடைந்தார்.

அற்புத நீருற்று குகை

விமேஜிலிருந்து 70 மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்த பிரிவே என்ற நகரில் ஒரு புதிய மடத்தை அமைத்தார். இங்குள்ள மக்கள் பரம ஏழைகள். புனிதர் தனக்கென ஒரு குகையைத் தேடி அதில் வாழ்ந்தார்.

குடிநீர் இல்லாது துறவிகள் அவதிப்பட்டனர். புனிதர் இறைவனை வேண்டினார். ஒரு நீருற்று அற்புதமாய் தோன்றியது. அவரது பக்தர்கள் அதனையும், அவர் குகையையும் இன்றும் சந்தித்து மகிழ்கின்றனர்.

மஹாயிலிருந்து பாதுகாப்பு

அவரது மறையுரையைக் கேட்க பெருவாரியான மக்கள் கூடினர். திடீரென இடியுடன் பெரும் மழை பெய்தது. அதனை மக்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. அவரது அழுத வாக்கால் கட்டுண்டு இருந்த இடத்திலேயே இருந்தனர். ஒரு துளி மழை கூட அவர்கள் மீது விழவில்லை. மற்ற இடங்களில் பெரும் வெள்ளப் பெருக்கு. விமேஜின் மக்கள் இதனைக் கண்டு வியப்படைந்தனர்.

தூயவர் இக்காலத்தில் மாந்தியோ நகர் மடத்திற்கு அடிக்கடி சென்று ஏகாந்த வாழ்வில் ஈடுபட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

சாத்தானின் தோல்வி

பதிதர் பலரை மெய்மறையில் சேர்த்தவர் நம் தூயவர்; மட்டுமல்ல பல பாவிகளை மனம் திருப்பியவர். மறையுரைச் சிங்கம். எனவே சாத்தான் இவர் மீது வஞ்சினாங் கொண்டு தொலைத்திடத் திட்டமிட்டது. அதன் திட்டத்தை வெட்டவெளிச்சமாக்கினார் இறைவன்.

ஒரு நாள் அவர் மறையுரை ஆற்றும்போது மக்களை நோக்கி “இப்பிரசங்க மேடையைச் சாத்தான் திடீரென்று இடித்து வீழித்துவான், பயப்படாதீர்கள். ஒரு ஆபத்தும் வராது ஆண்டவர் காப்பார்” என்றார். அவர் சொல்லி முடித்ததும் மேடை பலத்த ஒசையோடு கீழே விழுந்தது. ஒருவருக்கும் ஒரு தீங்கும் ஏற்படவில்லை.

நீரங்த குழங்கது உயிர் பெறுங்க

ஒரு பெண் தூயவரின் மறையுரையைக் கேட்க அதிக ஆசைய்டு, தொட்டிலில் துயின்ற குழங்கதையை வீட்டில் விட்டுவிட்டுப் பிரசங்கத்தைக் கேட்க ஒடோஷ் சென்றாள். மனநிறைவுடன் திரு உரையைக் கேட்டாள். நிம்மதியுடன் வீடு திரும்பினாள்.

வீட்டிலிருந்த குழந்தை இறந்து கிடப்பதைக் கண்டு துடியாய்த் தூஷ்த்தாள். அமுதவாரே புனிதரிடம் சென்றாள். நடந்ததைச் சொன்னாள்

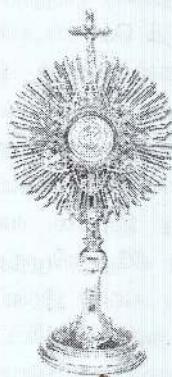
“உன் குழந்தை விளையாடுகிறது சென்று பார்” என்றார். விகவாசத்தோடு வீடு திரும்பினாள். மாண்ட குழந்தை விளையாடிக் கொண்டிருந்தது.

கொதிநிரிச் விளையாடிய குழந்தை ரிகழுத்தது

ஒருபெண் புனிதரின் உரையைக் கேட்கச் சென்றாள். வீட்டில் குழந்தையிருந்தது. எனியும் தீ மீது வைத்த கொப்பறையும் இருந்தது. இதனை அவள் மறந்து விட்டாள்.

எத்தனை ஆர்வம் திருஉரைகேட்பதில் அவளுக்கு. பிரசங்கம் முடிந்தபின் கொப்பறையின் நினைவு வந்தது. பதறி ஓடி வந்தாள் தூயவரின் அருளால் பிள்ளை கொதிக்கும் நீரில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தது. எந்த விபத்தும் ஏற்படவில்லை.

அவரது மறை உரையின் சிறப்பையும், மக்கள் அதன் மீது காட்டிய அளவிலா ஆர்வத்தையும் விருப்பையும் இந்த நிகழ்ச்சிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

“ஆண்டவரே ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன்,
கேளும், அடியேன் உம் முன்னிலையில் அருள்
அடைந்தேனே” (ஆதி 19/19)

இத்தாலி பயணம்

வட இத்தாலி நாட்டு பிரான்சீஸ் சபையின் மேலாளராக அந்தோனியார் 1227ஆம் ஆண்டு நியமனம் பெற்று இத்தாலிக்குப் பயணமானார். அவரது நாவன்மையைப் பற்றி இத்தாலி நாடு நன்கு அறிந்திருந்ததால், அவர் வருகையை மிக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தனர். இவருக்குப் பக்கபலமாக ஹாக் பெல்லூடி என்ற துறவியும் இருந்தார். இவரும் சிறந்த மறையுரையாளர், செல்வந்தர், செல்வத்தை விட்டு துறவியாளவர், அத்துடன் அந்தோனியாருடன் உழைத்தவர். அவர் கடைசி வேளையில் அவருடனிருந்து உதவி செய்தவர்.

உடைந்த கூஜா செம்மையாகல்

அந்தோனியார் இன்னொரு துறவியையும் அழைத்துக்கொண்டு, கால் நடையாகப் பூற்பட்டார். மார்செயில்ஸ் நகரத்திற்குப் போய் அங்கிருந்து கப்பலில் இத்தாலி செல்ல வேண்டும். வெகுதூரம் நடந்து சென்ற இவர்கள் நடக்க வலுவற்று, தள்ளாடிப் போய்க் கொண்டிருப்பதை ஒரு ஏழைப் பெண் கவனித்து, அவர்கள் மீது இரக்கப்பட்டு அவர்களை தன் குடிசைக்கு அழைத்து வந்து, சிற்றுண்டி அருந்தி இளைப்பாறிச் செல்ல வேண்டுமாறு அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டாள். அவர்களும் அதற்கு இசைந்து வீட்டிற்குப் போனார்கள். அவர் இவர்களை அன்புடன் உபசரித்து அவ்விருந்திற்கு வேண்டிய பாத்திரங்களை இரவல் வாங்கி வந்தாள். சிற்றுண்டிக்கு ஏற்பாடு செய்தாள். இவர்களைப் பந்தி அமரச் செய்து, பீப்பாயில் இருந்த திராட்சை ரசத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் பிடித்துக் கொண்டிருந்த போது இரவல் வாங்கி வந்த அழகிய கண்ணாடிக் கூஜா ஒன்று தவறி கீழே விழுந்து உடைந்து விட்டது. உடைந்த ஒவிக் கேட்டு ஒடி வந்த அவள் இரசப்பீப்பாவின் அடைப்பை அடைக்காமல் வந்து விட்டாள். அண்டை வீட்டாரிடம் இரவல் வாங்கி வந்த அவ்வழகிய பாத்திரத்தை எவ்வாறு தன்னால் கொடுக்க இயலும்

என அவள் மிகுந்த மனத்துயர் அடைந்தாள். அந்தோனியார் இதைக் கண்டு அவள் மீது இரக்கம் கொண்டு எழுந்து சென்று உடைந்த கண்ணாடித் துண்டுகளை எடுத்துச் சேர்த்து அவைகளின் மீது சிலுவை அடையாளமிட்டார். உடனே கூஜா முன்னிருந்த நிலையடைந்தது.

இரசப்பீபா அடைக்கப்படாதிருந்த போதிலும், அதலிருந்து ஒரு துளி இரசம் கூட சிந்தி வீணாகவில்லை. அப்பீபாவில் பாதி அளவு இரசமே இருந்தது. அதன் பின்னர் பீபாய் நிறைய இரசம் காணப்பட்டது. அனைவரும் வியந்தனர்.

இத்தாலி செல்லும் வழியில் சிசிலித்தீவில் பல மடங்களைக் கட்டினார்.

பாப்பிதையின் முன் அந்தோனியார்

அந்தோனியார் 1228ல் உரோமாபுரி சென்று பாப்பரசர் 9வது கிரகோரியாரைச் சந்தித்தார். இவர் அசிகி பிரான்சிஸின் நண்பர். அந்தோனியாரின் புகழை அறிந்தவர். அதனால் தன் முன்னிலையிலும், கார்த்தினால்கள், ஆயர்கள், குருக்கள் திருப்பயணிகள் முன்னிலையிலும் ஒரு பிரசங்கம் செய்ய வேண்டுமென அந்தோனியாரைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அந்தோனியாரும் பணிந்து பாப்பரசரது ஆசீருடன் அற்புத பிரசங்கம் நிகழ்த்தலாயினார். பாப்பிறை உளம் பூரித்து “வாக்குத்தத்த தத்தின் பேழை” என்ற பட்டத்தை அவருக்கு அளித்தார். இவரால் திருமறை கூடர்விடும் என எண்ணி, இத்தகையவரை அளித்தமைக்கு இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தினார்.

ஸ்ரீவரு மொழிகளில் அந்தோனியார்

பெந்தகோஸ்தே விழாவின் போது நடைபெற்ற அற்புதம் அன்றும் நிகழ்ந்தது. அந்தோனியார் உரை நிகழ்த்திய போது குழுமி இருந்த அனைவரும் தத்தம் மொழிகளில் அவரது மறை உரையைக் கேட்டனர். வேதாகமத்தின் எடுத்துக் காட்டுகள் தங்கு தடையின்றி அவர் வாயிலிருந்து மழையைப் போல் பொழியலாயின.

தூய பிதா மகிழ்ந்து

“வேதாகமத்தின் கருவுலம் நீர்” என்று பாராட்டினார். அவர் பல மொழிகள் பேசியதைப் பற்றி எவ்கும் எல்லோரும் பேசிக் கொண்டனர்.

அவரோ, “எவன் தூய ஆவியால் நிரப்பப்படுவானோ அவன் பல மொழிகளில் பேசுவான். தாழ்மை, ஏழ்மை, பொறுமை, கீழ்ப்படிதல் என்பவைகளை இறை இயேகவிற்கு அளித்து, நாம் பிறருடன் பேசும்பொழுது நாம் சாட்சிகளாகும் பொருட்டு இவ்வரம் அளிக்கப்படும். நமது வேலை பயனுள்ளதாயிருந்தால் தான் பேச்சிற்குப் பொருளுண்டு. உங்கள் வார்த்தைகள் மறைந்து செயல்கள் வெளியாக்கட்டும் என உங்களுக்கு அறிவுரை கூறுகிறேன். நமது வாழ்க்கை சொற்களால் மிகுந்து உள்ளது. செயல்களால் காலியாக உள்ளது. வெறும் இலையுடன் பழுமில்லாது இருந்த அத்தி மரத்தை சபித்த அவரின் சாபத்தை நாம் நம்மேல் வரச்செய்கிறோம்” என்றார். பின் அசிசி சென்றார். அங்கு தூய பிதா பிராண்சிலின் நினைவு அவரை வாட்டியது.

பதுவை வருதல்

1229ஆம் ஆண்டளவில் அந்தோனியார் பதுவை மாநகரம் வந்தார். பாச்சிகிலோன் நதியின் கரையில் பதுவை இருந்தது. கல்லியில் சிறந்த அப்பட்டணத்தில் உலகப் புகழ்பெற்ற பல்கலைக்கழகம் இருந்தது. இப்பல்கலைக்கழகம் 1222ல் அமைக்கப்பட்டது. மறை ஆயர் ஒருவரும் இங்கு வாழ்ந்து வந்தார். கிறிஸ்தவ வாழ்வு மிகத் தாழ்வான நிலையிலிருந்தது.

கிபலைன் கட்சியினரான கொடுங்கோலன் எஸ்லினோ ரோமனா வடன் அடிக்கடி சண்டை ஏற்பட்டது. வெரோனாநன் பதுவையின் எதிரி. அதையும் சமாளிக்க வேண்டிய நிலை. அமைதியில்லா குழநிலை இதனால் நிலவியது.

சில நாட்களுக்குப் பின் அவர் தனிமையான ஒரு இடத்திற்குச் சென்று, ஞாயிறு நாட்களுக்கான மறை உரையை எழுதலானார். ஆண்டின் எல்லா ஞாயிறு நாட்களுக்கும் இவை எழுதப்பட்டதால் மிகவும் பலனுடையதாயிற்று.

“நூலில் நிறைவிருப்பின் இறைவனுக்கு நன்றி சொல்வீர். குறை இருப்பின் என் அறியாமையால் ஆனது எனப் பொறுப்பீர்” என இறுதியில் எழுதி முடித்தார்.

ஊனாழற்றவன் குணமடைதல்

பதுவை துறவியர் மடத்தில் அவர் வாழ்ந்தார். அவரது முதல் பிரசங்கம் பலரைக் கவர்ந்தது. அவரை அங்குள்ள மக்களும் மிகவும்

நேசித்தனர். அவரை விட்டுப் பிரிய விருப்பவில்லை. அந்தோனியாரும் எங்கு சென்றாலும் பதுவைக்குத் திரும்பி விடுவார். அவ்வளவு அன்பு அம்மக்கள் மீது அவருக்கு.

பீற்றார் என்ற பதுவைங்கர் வாசி, கை கால் இயங்காத தனது நான்கு வயது மகளான பதுவானாவை அந்தோனியாரிடம் எடுத்துச் சென்றான்.

அந்தோனியார் சிலுவை அடையாளம் வரைந்து செபித்தார்.

குழந்தை நடந்தது.

தந்தை மகிழ்ந்தான்.

“படித்தவனுடைய ஞானத்தை ஓய்வு காலத்தில் அறியலாம்” (சீராக் 38/25) தனது ஓய்வு வேளைகளை உல்லாச சல்லாபங்களில் அவர் செலவிடவில்லை. “நீண்ட பேச்சில் பாவம் இராமர் போகாது. தன் உதகூகளை அடக்குகிறவனே பெரிய விவேகி”

மோன நிலையில் இறைவனுடன் பேச 3700 அடி உயரமுள்ள லாவெர்னா மலைக்கு அடிக்கடி செல்வார். இம்மலையில் தான் அசிசி பிரான்சிஸாருக்கு ஆண்டவரின் சாட்சி கிடைத்தது.

தமது மறை உரையை,

“உங்களுக்கு சமாதானம் உண்டாகுக”

என்று தொடங்குவார்.

சமாதானத்தைப் போற்றியே பேசுவார்.

பலமுறை பேசியதை கேட்ட மக்களிடையே சமாதானம் நிலவுவதாயிற்று.

ரின்யான் வாலிபன் உயிர் பறை

ரோமாக்னா மாகாணத்தின் மேலாளர் பதவி 1227ல் தூயவருக்குத் தரப்பட்டது.

ஜௌமானே பகுதியில் இவர் ஒரு சிறு மடம் கட்டினார். அவ்வழியே மாட்டு வண்டியில் ஒரு குழியானவன் வந்தான். தனக்கு உதவும் படி அவனைக் கேட்டார். வண்டியில் ஒரு வாலிபனின் பினாம் இருப்பதாகப் பொய்க்கறிக் கடந்து சென்று விட்டான். அவரை ஏமாற்றி விட்டதாக எண்ணி சிறிது தூரம் சென்ற பின் வாலிபனை எழுப்பினான். வண்டியில் உயிருடனிருந்த வாலிபன் பின்மாய்க் கிடந்தான்.

புனிதரிடம் ஒடோடி வந்து பொய்யுரைத்தமைக்கு மன்னிப்புக் கோரினான். இறந்தவனை மீண்டும் உயிருடன் எழுப்பினார். அந்நகர மக்கள் அவர் சொன்னவைகளை அதன் பின்னர் தட்டவே இல்லை.

இற பயணங்கள்

ஓய்வின்றி இத்தாலியில் பல இடங்களுக்கு கால் நடையாகச் சென்று போதித்தார். இத்தாலி எங்கும் மத மறுமலர்ச்சியும் விழிப்புணர்வும் ஏற்பட்டன. 1228ல் சிவிதாலே, திரேஸியா, வெனிஸ் நகரங்களில் போதித்து புதுமைகள் செய்தார். மீட்புப் பணி மீது அவருக்கிருந்த ஆர்வம், அவரை பெரேரா, பிளாரன்ஸ் பட்டணம் செல்லத் தூண்டியது. அங்கு சென்று பிரசங்கங்கள் செய்தார். பிளாரன்ஸ் நகரில் நெடு நாள் தங்கினார். அவர் இங்கு செய்த பிரசங்கங்கள் பல பாவிகளை மனந்திருப்பியது. பின் மிலான் சென்றார். இங்கு வால்தென்ஸ் என்ற பேதகத்தினர் பல தப்பறைகளைப் பரப்பி பூசல்களைக் கிளப்பினர். அதனால் மிலான் அமைதியில்லா நிலையில் இருந்தது. பதிதுப் பிரிவினர் பல தவறான கருத்துகளை மிலானில் பரப்பி வந்தனர். மக்களிடையே கட்சி, பூசல்களை ஏற்படுத்தினர். இதனால் அந்நகர் அமைதி இழந்து காணப்பட்டது. பதித்ததை ஒடுக்கும் பணி அந்தோனியாருக்குப் புதிதல்லவே! அவரின் போதனையால் அங்கு மீண்டும் சமாதானம் நிலவியது. எத்தனை பேதகத்தினர் வாய்களை அவர் நாவன்மை அடக்கியது! எத்தனை ஆயிராமாயிரம் பதிதர்களை அவர் மனந் திருப்பியுள்ளார்! இங்கும் அவர் மக்களிடையே சமாதானத்தை நிலை நாட்டினார். சண்டைசச்சரவுகள் நீங்கின. பேதகமும் அழிந்தது. பின் அவர் சிரமோனாநகர் சென்று, அங்கு துறவிகளுக்கு ஒரு மடத்தைக் கட்டினார். அதன் பின் பிரேஸியா பட்டணங்களு அங்கும் பேதகத்தைக் களைந்தார். அதன்பின்னர் பிரேனோ, திரெந்து, மாந்துவா, வெரோனா பட்டணங்களில் போதித்தார். பலரை மனந்திருப்பினார். பினியாளர்களைக் குணமாக்கினார். சபைத்தலைவர் பதவி போதகப்பணிக்கு முட்டுக் கட்டையாக இருந்தது. எனவே சபைத் தலைவர் பதவியிலிருந்து தன்னை விடுவித்துவிடவேண்டுமென்று 1230ல் விண்ணப்பம் செய்தார். இவ்வாடும் கூடிய துறவிகள் மாநாடு அவரின் வேண்டுகோளை ஏற்றது. பின்னர் ஸாவெர்னா நகர் வந்தார். இங்குதான் அசிசி பிரான்சீஸ் ஜந்து காயம் பெற்றார். அவர் வரவால் துறவிகள் மகிழ்ந்தனர். ஜந்து காயங்கள் பெறும்முன் பிரான்சீஸ் தங்கிய அறையை அவர் தங்கிட அளித்தனர். தாழ்மை மிகும் அந்தோனியார் அதை ஏற்கவில்லை. பதுவை செல்வது வரை, தான் அமைத்த ஒரு குடிலில் கடின தவம் செய்து வந்தார்.

இரண்டாம் முறை உரோமாபுரி பயணம்

போர்கிலாங்குவில் 1230 மே திங்கள் 25ஆம் நாள் சபையின் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது.

தனது ஆஸ்மீகப் பணியின் பொருட்டும், உடல் நலமில்லாமலிருப் பதாலும், மாநாட்டுப் பொறுப்புகளில் இருந்து தன்னை விடுவிக்க வேண்டு மென்று விண்ணப்பித்தார். அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

பொது அமர்வில் சபையின் மாற்றம் தேவை; சட்டங்களைத் தளர்த்த வேண்டும் என ஒரு சாராரும்; கூடாது என மற்றவரும் வாதிட்டனர். ஒரு முடிவிற்கும் வர இயலவில்லை.

பிரான்சீஸிற்குப் பின் பொதுத் தலைவரான எலியாஸ், சபைச் சட்ட திட்டங்களை மதிக்கவில்லை. விதிகளை தனக்கு ஏற்ப தளர்த்தினார். சபையின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு எதிராக ஒரு பெரிய கோவிலைக் கட்டினார். சபையின் வறுமை வார்த்தைப்பாட்டினை பின்பற்றாத இவர் தனக்கென ஒரு குதிரையை வாங்கிப் பயன்படுத்தினார். சபையாரோடு சேர்ந்து உணவுச்சாலையில் உணவுறந்தவில்லை. தனியாகச் சுவையான விருந்தினை உண்பார். இத்தகைய வசதிகளை விரும்பிய பல துறவிகள் அவர் பக்கம் சாய்ந்தனர். அந்தோனியார் ஆதாம் என்ற ஆங்கிலத் துறவியை தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு இரண்டாம் முறை உரோமாபுரி சென்றார். பாப்பிறை 9ம் கிரகோரியாரிடம் எலியாஸின் சீர்கேடுகளைப் பற்றி முறையிட்டார். பாப்பு எலியாசை நேரில் அழைத்து விசாரணை செய்தார். அவர் பேரில் சுமத்தப்பட்ட குற்றங்கள் அப்பட்டமாயின. எலியாசை, தூய பிதா பதவியிலிருந்து அகற்றினார்.

மீண்டும் பதுவைப் பதியினை அடைந்தார். அவரது தவக்கால பிரசங்கத்தை நகர ஆயரும், குருக்களும், திரளான மக்களும் கேட்டுப் பயன்டைந்தனர். கூட்டம் நாள்தோறும் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. பக்கத்துக் கிராம மக்களும் திரண்டு வந்தனர்.

அவரது உடையின் ஒரு பாகத்தைக் கத்தரித்துச் செல்ல சில பக்தியுள்ள பெண்கள் கத்தரிக்கோல் கொண்டு வந்தனர். பக்தியுள்ள வாலிபர் சிலர் துணியை வெட்டாமலிருக்க அவருக்கு காவலாய் நின்றனர்.

அவரது பிரசங்கத்தைக் கேட்டு, பலர் மனம் வருந்தி பச்சாத்தாபம் எனும் தேவ அருள் சாதனம் பெற்றிட வந்தனர்.

பல குருக்கள் - துறவிகள், பாவசங்கீர்த்தனம் அளித்தனர். புனிதரும் காலை முதல் மாலை வரை அன்ன ஆகாரமின்றி பாவசங்கீர்த்தனம் கொடுத்து வந்தார்.

பதுவைப் பதியர்

“உங்கள் செல்வம் எங்குள்ளதோ அங்கே உங்கள் உள்ளமும் இருக்கும்” (மத் 6/21)

பதுவைப் பதியில் புதுமைகள் செய்து நல்லுரையாற்றி, தவறினை சுட்டிக்காட்டி ஞான மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர் அந்தோனியார். தாயகம் போர்ச்சுக்கல்

பிறந்த ஊர் லிஸ்பன்

சேர்ந்தது அகஸ்தீனார் மடம்

புகுந்தது கப்பூச்சின் சபை

விரும்பியது வேத சாட்சியாக

ஆனது மறை போதகராக

உரிமை கொண்டாடியது பதுவை மாநகர்

இவை யாவும் தேவ திருவுளம்

அவர் பிரசங்கம் செய்யும்பொழுது வணிகர்கள் கடைகளை முடி பிரசங்கம் கேட்பார்கள். பெட்டிக்கடை வைத்திருப்பவர்கள் அருகில் அமர்ந்து அவர் சொல்வதை உன்னிப்பாய்க் கேட்பார்கள்.

வெட்டி வீழ்த்திய கால் ஒட்டுதல்

பதுவை நகரில் லியோனார்டு என்ற ஒரு வாலிபன் வாழ்ந்து வந்தான். மனம் போன போக்கெல்லாம் சென்றான். பெற்ற தாயை மிதிக்கும் அளவிற்கு அவன் பணிவற்றவனாக வாழ்ந்தான். ஒரு நாள் தன் தாயை எட்டி உடைத்தான். அவள் வலி தாங்காமல் தரையில் வீழ்ந்தாள். அந்தோனியாரின் மறை உரையைக் கேட்டு குற்றம் புரிந்த வாலிபனின் நெஞ்சம் வருந்தியது, திருந்தியது.

“மாதேவணாசியால் மண்ணினிலுய்யவுன்

மாதா பிதாவை வணங்கு”

என்ற கவிசேஷ நீதிக்குறவை நினைத்து அந்தோனியாரிடம் பாவசங்கீர்த்தனம் செய்யச் சென்றான்.

அவர் “உன் கால்கள் இடறலாயிருந்தால் அதனை வெட்டி ஏற்றுளைனில் நீ பரம் சென்றிட அது தடையாயிருக்கும்” என்ற வேத வசனத்தை நினைவூட்டினார்.

அவரது அறிவுரையை வேதவாக்காக எடுத்துக் கொண்ட அவன் உடனே வீடுசென்று தன் தாயை உதைத்த காலை வெட்டிவிட்டான்.

இச்சம்பவம் காட்டுத்தீ் போல் எங்கும் பரவியது. இளைஞின் தாய் அந்தோனியாரிடம் வந்து நடந்ததைக் கூறினாள். அவளை அமைதிப் படுத்தி அவளுடன் சென்று, அவ்விளைஞின் காலை எடுத்து இணைத்து ‘சிலுவை அடையாளமிட்டு செபித்தார். கால் முன்பு போல் ஒட்டிக் கொண்டது. புதுமையின் செய்தி எத்திக்கும் பரவியது.

இன்று பல பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குப் பணிவது இல்லை. தெய்வ பக்தியும் அவர்களிடம் இல்லை. ஆடை அணிவதில் அடக்கமில்லை. நாவடக்கமோ ஒரு சிறிதும் கிடையாது. அறநெறிகள் அவர்களுக்கு எட்டிக்காய், மரம் சாயும் பக்கம்தானே விழும். அந்தோனியார் இவர்களுக்கு நல்லாசிரியராக அமைகின்றார்.

பின் தரப்பட்ட வேத வசனங்களை இவர்கள் சிந்தித்து திருந்திட தூய ஆவி அருள் புரிவாராக:-

1. தன் தந்தையையும் இகழ்ந்து, தன் தாயின் பிரசவவேதனை களையும் புறக்கணிக்கிறவனது கண்ணே நீரோட்டத்திலுள்ள காக்கைகள் பிடுங்கவும், கழுகின் குஞ்சுகள் அவனைத் தின்னவுங்கடவன்” (பழமொழி 30/17)

2. “தன் தாயை மதிக்கிறவன் - செல்வங்களைச் சேர்த்தவன்; தன் தந்தையை மதிக்கிறவன் - பிள்ளைகளால் மகிழ்ச்சி அடைவான்; அவன் வேண்டுதலும் கேட்கப்படும், தன் தந்தையை மதிக்கிறவன் நெடுங்காலம் வாழ்வான்” (சீராக் 3:5-7)

3. தந்தையின் ஆசி பிள்ளைகளின் குடும்பங்களை நிலை நாட்டும் தாயின் சாபமோ பிள்ளைகளுடைய குடும்பங்களின் அடித்தளத்தைப் பிடுங்கி விடும். (சீராக்: 3/11)

4. மகனே, உன் தந்தையின் முதுமையில் அவனை ஆதரி, அவன் வாழ்நாளில் அவனை மனம் நோகச் செய்யாதே, அவன் அறிவு குறைந்ததாயின் மன்னித்துக்கொள். உன் விவேகத்தை முன்னிட்டு அவனை நிந்தியாதே, ஏனென்றால் தந்தைக்கு காண்பிக்கப்படும் இரக்கம் ஒரு போதும் மறக்கப்படமாட்டாது. உன் தாயின் குற்றத்தை சகிப்பதனால் உனக்கு நன்மை ஏற்படும். ஏனென்றால் நீ நீதியில் நிலைநாட்பயடுவாய். உன் துன்ப நாட்களில் ஆதரிக்கப்படுவாய். (சீராக் 3:14-17)

ஸஹ் செட்டியில் இருதயம்

செல்வந்தன் ஒருவனின் அடக்கத்தின் போது பிரசங்கம் செய்ய அந்தோனியார் அழைக்கப்பட்டார். அந்தோனியார் முதலில் உடன்பட வில்லை.

பண் ஆசையால் இவன் தன் வாழ்நாளைப் பாழாக்கியவன், ஆலயஞ் செல்ல நேரமில்லை. செபம் செய்ய சமயமில்லை. பொருள், பொருள்’ என என்னி தீய வழிகளில், பொருள் சேர்த்தவன். அநியாய வட்டிவாங்கி பணத்தைத் திருப்பித் தராத ஏழைகளை எட்டி உதைத்து அடித்து காயப்படுத்திய கொடுமைக்காரன். பொருள் சேர்க்கேரி இன்னமும் பொருள் வேண்டுமென்ற பேராசை கொண்டு பழி மேல் பழியையும் பாவத்திற்குமேல் பாவத்தையும் கட்டிக்கொண்டான். இயேகநாதர் உவமையாகச் சொன்ன அறிவில்லா செல்வந்தனைப்போல் இருந்தான். இந்த சீமான் தன் வயல்களில் அமோகமாக விளைந்த தானியங்களைத் தன் களஞ்சியத்தில் சேர்த்தான். இறுமாப்படுன் அவன் தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டது. “நெஞ்சே, பல்லாண்டுகளுக்கு வேண்டிய பொருள் உனக்கு ஏராளமாய் உள்ளது. இளைப்பாறு; உண்டு குடித்து விருந்தாடு என்று சொல்லிக் கொள்வேன் என்றான்; ஆனால் கடவுள், ‘அறிவிலியே’ இன்றிரவே உன் உயிரை வாங்கப் போகிறார்கள். நீ தேடி வைத்தது யாருக்கு கிடைக்குமோ?” என்றார். கடவுள் முன் செல்வம் இல்லாதவனாய், தனக்காகவே செல்வந்திரட்டுகிறவன் இவ்வாறே இருக்கிறான்” (லூக் 12/19-21)

அந்தோனியார் இச்செல்வந்தனைத் திருத்த முயன்றார். அவனுக்கு எச்சரிக்கை விடுவித்தார். நாம் இறக்கும்போது நம்முடன் வருவது நமது பாவ புண்ணிய முட்டைகளே, நித்தியத்திற்கும் தன்டனைக்குள்ளாகாது மனம் வருந்தி ஈகையால் ஏழைகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்றார். அவரின் நல்லுரைகள் செவிடன் காதில் ஊதியசங்கு போலாயிற்று. மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்ட பிழியினை விடாதது போல அப்போராசைக்காரனும் மனம் திரும்பவில்லை. திடீரென விழும் அடி மரம் போல், சடுதி மரணமடைந்தான்.

“உங்கள் செல்வம் எங்கள்ஸதோ, அங்கே உங்கள் உள்ளமும் இருக்கும்” (மத் 6:21) என்ற வேத வசனத்தின் மீது அவர் மறை உரையாற்ற விரும்பினார். இதனை அவன் உறவினர்கள் விரும்பவில்லை. மரபுப்படி அவனை புகழ்ந்து பேசுவார் என என்னினர். விட்டுக் கொடுக்காமல் பேராசையின் நிலையை பிரசங்கம் செய்து முடித்தார்.

இறுதியில் உறவினர் அவன் சவப்பெட்டியைத் திறந்தனர். அவனது இதயம் அங்கில்லை; பணப்பெட்டியில் இருதயம் இருந்ததை கண்டு அஞ்சி நடுங்கினர்.

உட்கமானது ஊசித்துவாரத்தில் நுழைவது எனிது; செல்வந்தன் பரம் செல்வம் மிக அரிது என உணர்ந்தனர்.

மனங் திரும்பிய திருடர்கள்

களவு செய்யாமல் இருப்பாயாக என்பது பத்துக் கற்பனைகளில் ஒன்று. பிறர் பொருளைக் கவர்வதால், பிறருக்கு ஏற்படுவது இழப்பு; இதனை ஈடு செய்வதுவரையில் தண்டனைக்கு ஆளாக வேண்டும். பல சமயங்களில் திருட்டால் கொலை நடைபெறுவதும் உண்டு. ஒன்றும் அறியாதவர்கள், கொடுருமாய் தாக்கப்பட்டு குற்றுயிராய் கிடக்கும் நிலையும் வருகிறது. திருட்டுத்தொழில், முதல் இல்லா வியாபாரம் என எண்ணி அதைச் செய்து வந்த கொள்ளைக் கும்பலான்று அந்தோனியார் பிரசங்கம் செய்யும் இடம் சென்றது. மறை உரை கேட்க வரும் திரளான மக்களிடம் வழிப்பறி செய்யலாம் என்பது இவர்கள் திட்டம். கூட்டத்தோடு கூட்டமாய் இவர்கள் கலந்து விட்டனர். இதை அந்தோனியார் பார்த்து விட்டார். திருட்டின் இழி நிலையையும் அது கொண்டு வரும் நித்திய தண்டனையையும் எடுத்துக் கூறினார். சிலுவையில் அறையப்பட்ட கள்வன் தீஸ்மாஸ் ஆண்டவரிடம் இரந்து மன்றாடி பரம் அடைந்ததை விளக்கி, மனம் வருந்தினால் மன்னிப்பு உண்டு என்று உருக்கமாய்ச் சொன்னார்.

திருடர்கள் பலர் அவர் பிரசங்கம் கேட்டு மனம் திரும்பினர். அந்தோனியாரிடம் சென்றனர். மீண்டும் திருடச் சென்றால் மாலது உறுதி என அந்தோனியார் புத்தி சொன்னார். சிலருக்கு அது செவிடர் காதில் உள்திய சங்கு போலாயிற்று. பழைய தொழிலுக்கே திரும்பினர். அவ்வாறு சென்றவர்கள் மற்றொரு கொள்ளைக் கூட்டத்தாரால் பிடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டனர். மற்றவர் பிழைத்தனர். இவ்வரலாற்றை, தப்பிய ஒரு திருடனே வெளியிட்டான். இல்லாததை உள்ளதாக கற்பனை செய்து பேசுவர் அந்தோனியார் அல்லவே!

அவன் இதனை 1292 ஆம் ஆண்டு, ஒரு அசிசியார் சபைத் துறவியிடம் வெளியிட்டான். அந்தோனியார், அவன் பாவப்பரிகாரமாக 12 முறை உரோம் தூய இராயப்பர், சின்னப்பர் கல்லறையை ஆண்டு தோறும் சந்தித்து வரவேண்டும் எனக் கட்டளையிட்டதாயும், இதை

தான், இப்பொழுது முடித்து விட்டதாகவும் உரைத்தான். தன் பழைய வாழ்வை நினைக்கும் போது கண்ணீர் வடித்து வருந்துவதாயும் அறிக்கையிட்டான். இப்பொழுது தனக்கு மன அமைதி உள்ளதாகவும் உரைத்து தன்னை நல்வழிப்படுத்திய அந்தோனியாரை நெஞ்சாரப் புகழ்ந்தான்.

பாப்ரிக்ரயின் திருமுகம்

பாப்பிறை 9வது கிரேகோரியார் அந்தோனியாருக்கு ஒரு திருமுகம் அனுப்பினார். அவர் எழுதிய ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பிரசங்கங்கள் மிகவும் பயனுள்ளவைகளாக இருந்தமையால் முக்கிய திருநாட்களின் போது ஆற்ற வேண்டிய பிரசங்கங்களையும் அவரையே எழுதிட அவ்வாணையில் பணித்திருந்தார்.

“அன்புச் சகோதரர் அந்தோனியாரே! நீர் திருச்சட்ட கற்பலகை, ஞானத்தின் கருவுலம், உண்மையான வாக்குத்தத்த பெட்டகம், உமது சபை விதிக்கும் பணிகள் அனைத்திலிருந்தும் உம்மை விடுவிக்கிறேன். நீர் ஏனைய சகோதரர் களின் முன்மாதிரிகையாக நம்மால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளீர். இது முதல் செபம், பிரசங்கங்களை எழுதுதல், மறை உரை ஆற்றுதல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபூர்வாக. நீர் விரும்பும் இடமெல்லாம் போகலாம், போதிக்கலாம்” எனத் திருமுகத்தில் எழுதியிருந்தார்.

1231ஆம் ஆண்டு பாப்பிறை பணித்த பணியைத் தொடங்கினார். தூய சின்னப்பர் திருநாள்வரை எழுதி முடித்தார். இவ்வேலையை தான் இவ்வுலகில் முடிக்கப் போவதில்லை என அவர் அறிந்தார். பாவிகளை கரை சேர்ப்பதில் அவர் அதிக ஆண்ம தாகம் உடையவராய் இருந்தார். இது என்றுமே அவரில் தணியவில்லை. “நீதிமான்களை அல்ல, பாவிகளையே அழைக்க வந்தேன்” என்ற ஆண்டவரின் அருள் வாக்கை தன் நெறி எனக் கொண்டார்.

“முடிவில்லா வாழ்வை பெறும் பொருட்டு அந்த ஒரே பேரான மகனையே அளிக்கும் அளவுக்கு கடவுள் உலகின்மேல் அன்பு கூர்ந்தார்” (அரு 3:16)

பாவங்கள் ஒன்றங்களின் ஒன்றாய் மறைந்து

இத்தகைய இறை வார்த்தைகளால் பற்றியெரிந்த இதயம் கொண்ட அந்தோனியாரிடம் பாவிகள் ஒடோடி வந்ததில் வியப்பில்லை.

ஒரு பாவி தன் பாவங்களை அறிக்கையிட அஞ்சினான்; அவற்றை எழுதிக் கொண்டு வருமாறு பணித்தார், அவ்வாறே செய்தான்.

அவன் ஒவ்வொரு பாவத்தையும் படிக்கப் படிக்க அது காகிதத்திலிருந்து மறைந்தது. பச்சாத்தாபத்தின் பெருமையை அறிந்தான். நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் செய்தான். மனமகிழ்ச்சி ஏற்பட்டதோடு தானும் திருந்தியதுடன், மற்றவரையும் நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் செய்யத் தூண்டி வரலானான்.

பாவசங்கீர்த்தனத்தை இக்காலத்தில் பலர் அசட்டை செய்கின்றனர். விகவாச தளர்வால் பிரிவினைச் சபைகளில் சேர்ந்து திருச்சபையின் படிப்பினைக்கு எதிராக செயல்படுகின்றனர். இவர்கள் மனம் திரும்புவார்களாக.

தூரத்தில் ஒட்ட மறையுரை

அந்தோனியாரின் பிரசங்கத்தைக் கேட்க ஒரு பெண் விரும்பினாள். தெய்வ பக்தியற்றவனும் முரடனுமான அவனது கணவன், பிரசங்கம் கேட்க அவள் சென்று வர இசையவில்லை.

மன உறுதியுடனும் விகவாசத்துடனும் மாடி மீது ஏறினாள். “அந்தோனியாரே உமது பேச்சைக் கேட்க எனக்கு ஆசை. என்ன செய்வது?” என மன்றாடினாள்.

இரண்டு மைல்களுக்கப்பால் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்த அந்தோனியாரின் செவிகளில் அவள் வார்த்தைகள் ஓலித்தன. என்ன அற்புதம்! அவரது வார்த்தைகள் தெளிவாய் மாடி மீது ஓலித்தன. அவருக்கு ஒரே ஆச்சரியம். அவள் கணவன் அதை நம்பவில்லை. ஏதோ அவள் உள்ளுகிறாள் என்று நினைத்து அவளைக் கேவி செய்யும் எண்ணத்துடன் மாடித்தளம் சென்றான். அவனது செவிகளிலும் தெளிவாக அவர் பிரசங்கம் ஓலித்தது.

“முடனே தன் மனத்தினுள் கடவுள் இல்லை என்று சொல்கிறான்” என்ற வேத வசனத்தை நினைத்தான். மனந்திரும்பினான், அந்தோனியார் பக்தன் ஆனான். தன் கணவனை நல்லவனாக்கியதற்கு அவள் புனிதருக்கு நன்றி செலுத்தி மகிழ்ந்தாள்.

நஞ்சு கணந்த உ ஸ்ரை உ ஸ்ரை ரிதைத்திருந்தது

“நஞ்சு கலந்த உணவை உண்டு பிழைத்திருந்ததால், தாங்கள் கத்தோலிக்கராவதாக” பதிதர்கள் சிலர் வாக்களித்தனர்.

“உங்கள் ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் பொருட்டு தேவ அருளால் இது ஆகும்” என உரைத்து சிலுவை அடையாளம் வரைந்து விடி உணவை உண்டார். அவர் மடியவில்லை. பதித்தின் துடுக்கு அடங்கியது. கத்தோலிக்கராகி, செய்த பிழையை மன்னித்து விடுமாறு அவரை வேண்டினர்.

“உங்கள் எதிரிகள் ஏவருமே உங்களை எதிர்த்து நிற்கவோ, மறுத்துப் பேசவோ கூடாதுபடி உங்களுக்கு பேச்வன்மையும், ஞானமும் அருளுவேன்.”

(ஹாக்காஸ் 21/15)

சோதனையில் வெற்றி

எல்லா வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் சுத்த போசனம் அனுசரிக்க வேண்டுமென்பது சில வருடங்களுக்கு முன்பு வரை கத்தோலிக்கர் கண்டிப்பாக கடைப்பிடித்து வந்த கட்டளையாக இருந்து வந்தது. உலகின் மாறும் சூழ்நிலைக்கேற்பவும், ஒரு வேளை கூட உணவு கிடைக்காத ஏழைகளின் பொருட்டும் இச்சட்டம் அன்மையில் அகற்றப்பட்டது. அந்தோனியாரை சில பதித்தர்கள் ஒரு விருந்திற்கு அழைத்தனர். அவரும் சம்மதித்தார். இறைச்சியை மீனைச் சமைப்பது போல சமைத்து, அவர் முன் வைத்தனர். தேவ அருளால் அந்தோனியார் இதனை அறிந்தார். செய்து உணவின் மீது சிலுவை அடையாளம் வரைந்தார். புலால் உணவு மீன் உணவாக மாறிவிட்டது. உண்டார், பதிதர் அவர் உண்டின் அவர் சுத்த போசன நெறியை மீறியதாகச் சொல்லி இழித்துரைத்தனர். எஞ்சியிருந்த உணவை அவர் அவர்களிடம் காட்டினார். அது மீன் உணவாக இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சியமடைந்து, “இவர் தேவ அருள் பெற்றவர். இவரை சோதிக்க நம்மால் இயலாது” என உரைத்தனர். அவரின் மதமே உண்மையான மதம் என பறைசாற்றினர். இப்புதுமை பற்றிய செய்தி எங்கும் பரவவே, அதன் பின் அவரை சோதித்திட எவரும் துணியவுமில்லை, முன் வரவும் இல்லை.

ஒரு நாள் பசாசு, உலகின் எல்லையை உம்மால் காட்ட முடியுமா? நான் காட்டுகிறேன் என்றதாகவும், அந்தோனியார் சிலுவை அடையாளம் வரைந்து இது தான் எல்லையென்றதாகவும் - பரம்பரை செய்தி கூறுகின்றது.

அவர் பதுவாபுரியில் முன்று ஆண்டுகளே திருத்தொண்டாற்றினார். ஆயின் அவரது சாதனைகள் பல. பதுவாபுரி அவரால் அனைத்துலகப் புகழ் பெற்றது.

“ஏழைகளுக்கு இரங்குகிறவன் ஆண்டவருக்கு வட்டிக்குக் கொடுக்கின்றான்”

(பழமொழி 19/17)

எரியும் தீரி

எரியும் தீரி பிறருக்கு வெளிச்சம் தர தன்னையே மாய்த்துக் கொள்கிறது. இயேசு உலகின் ஒளி,

நாம் ஒளியில் நடந்திட தன் உயிரையே அர்ப்பணித்தார்.

இருளில் வந்த மக்களுக்கு மெய் ஒளியினைக் காட்டச் சென்று உயிர் துறந்த வேத சாட்சிகள் பலர்.

இதோ எரியும் தீரிபோல் தேவநேசத்தால் பற்றி எந்த அந்தோனியாரும் தனது கடின உழைப்பால் உடல் நலம் குற்றிவரலானார். ஆயினும் அவர் தனது திருப்பணியை விட்டவரல்ல.

அநியாய வட்டி வாங்குதல் அக்காலத்தில் பதுவையில் அதிகமாகக் காணப்பட்டது. கடன்பட்டவர்கள் சிறைப்பட்டனர். நாடு இழந்தனர். வீடு இழந்தனர். துண்புற்றனர். அவர்கள் மீது அவர் இரக்கமுற்றார். அநியாயவட்டி வாங்குபவர்களை வன்மையாகக் கண்டித்தார்.

“வறியோருடைய உணவு அவர்களுடைய உயிர். அவர்களிட மிருந்து அதைப் பறிக்கிறவன் இரத்தத்தின் மனிதனாய் இருக்கிறான்” (சீராக: 34/25)

“ஒடுக்கப்பட்டவர்களை உரிமை மக்களாய் விடுதலை செய், சுமையானதை எல்லாம் உடைத்தெறி” (இசையாஸ் 58/6)

அவரின் மறைஉரை கேட்டு மனமாற்றும் அடைந்தவர் தங்கள் கடன்காரர்களுக்கு மன்னிப்பு அளித்தனர். நமது கடன்காரர்களுக்கு நாம் மன்னிப்புத் தர மறுத்தால் இறைவன் நம்மை மன்னிப்பாரா?

அரசின் சம்மந்தப்பட்ட துறையினரிடம் அந்தோனியார் கடன் நிவாரணம் பற்றி எடுத்துரைத்து 1231ல் கடன் நிவாரண சட்டம் பிறப்பிக்கச் செய்தார். அச்சட்டம் கடன்பட்டவரை சிறைப்படுத்தலாகாது, அவர்தம் சொத்துக்களை ஈவு இரக்கமின்றி எடுத்துக் கொள்ளலாகாது அநியாய வட்டி வாங்கலாகாது. என வரையறுத்தது.

“பிராண்சீஸார் சபை, வணக்கத்திற்குரிய ஞானாசிரியர் அந்தோனி யார் விருப்பப்படி இச்சட்டம் 1231ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 15ம் நாள் அமுலாக்கப்படுகிறது” என்று அச்சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது. அதனை இன்றும் காணலாம்.

“அறியாய வட்டி பெறுவவன், மலத்தினை அதிக சிரமப்பட்டு பந்தாக உருட்டும் வண்டு. எதிர்ப்படும் கழுதை ஒன்றின் காலில் மிதிப்பட்டு அவ்வண்டும், உருண்டையும் அழிவதைப் போல கஞ்சனும் அறியாய வட்டி வாங்குபவர்களும் இதே நிலையையே அடைவார்.

அகத்த பணத்தை இவர்கள் கஷ்டப்பட்டுத் திரட்டுகின்றனர். சாத்தான் அவர்களை இறுதியில் கொல்கின்றது. விளைவு? அவர்கள் ஆண்மா பசாளின் உடமையாகிறது. உடல் புழக்களுக்கு இரையாகின்றது. சேர்த்து வைத்த பொருள் உறவினர்களை அடைகின்றது:-

“பணத்தையும் மாய்ந்து போகும் புகழையும் விரும்புவர் சாத்தான் முன் விழுந்து அவனை ஆராதிப்பவராவர்” என நம் அறநெறி அண்ணல் அந்தோனியார் எழுதியுள்ளார்.

ருய்ந்தையின் சாட்சி

பெராரா பட்டணத்தில் ஒரு பெரும் பிரபு இருந்தான். அவனுக்கு பக்தியுள்ள ஒரு மனைவியும் இருந்தாள். அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அவளது கற்பிள்மேல் அவனுக்குச் சந்தேகம் உதித்தது. இக்குழந்தையின் தந்தை யாரோ? எனக் கேட்டதோடு அவளை மிகவும் துள்புறுத்தினான்.

பலநாள் துயருற்றவள் அந்தோனியாரிடம் இது பற்றிச் சொல்லி அழுது தனக்கு உதவி செய்யக் கேட்டுக் கொண்டாள். அந்தோனியார் மனமிரங்கி அவளின் இல்லம் சென்று குழந்தையை தன்னிடம் கொண்டு வரும்படி பணித்தார்.

“களங்கமில்லாக் குழந்தையே! மாட்டுத் தொழுவில் பிறந்த மாமரியின் பாலகன் திருப்பெயரால் உண்மையைச் சொல்ல உள்க்கு கட்டளை இடுகிறேன்; நீ யார்! குழந்தையே உன் தந்தை யார்?” என அதிகாரத்துடன் கேட்டார்.

அந்த சின்னங்ஸிறு குழந்தை “இதோ! என் தந்தை” என பிரபுவை சுட்டிக் காட்டியது.

குடும்பத்தில் மனைவி கணவன் மீதும், கணவன் மனைவி மீதும் சந்தேகப்படுவதால்” சமாதானம் குலையும் என்று அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தார். பின் அக்குழந்தையை தகப்பனிடம் கொடுத்தார். “இது உன் குழந்தையே!” உன் மனைவி உண்மையுள்ளவள். “நீ அவளை அன்புடன் நடத்து” என்று புத்திமதி கூறிச் சென்றார். தன் தவறை உணர்ந்த அந்தப் பிரபு மனைவியிடம் மன்னிப்புக் கேட்டான். புனிதரின் ஆசீரையும் பெற்றான்.

வெட்டிய கூந்தல் முன்போனாகுதல்

கணவனுக்குப் பயந்த பெண் ஒருத்தி கணவனுக்குத் தெரியாமல் புனிதரின் பிரசங்கத்தை கேட்கச் சென்றாள். அக்கொடியவன் அவளது கூந்தலை அறுத்து விட்டான். அவள் கதறியழுது புனிதரிடம் முறையிட்டாள்.

இரங்கிய அவர், கூந்தலை முன்போல் வளரச் செய்தார். கொடியவனும் நடந்ததை அறிந்து மனம் மாறினான்.

கிழிந்த ஆடை சரியாதல்

இன்னொரு ஏழைப் பெண், மறைஉரை கேட்கச் சென்றாள். வழியில் சறுக்கி விழுந்ததால் ஆடை கிழிந்து கறை பட்டது. வேறு ஆடை வாங்கப் பொருளில்லாத அந்த ஏழை தனது கணவன் திட்டி உதைப்பானே என்ற பயத்தில் அந்தோனியாரிடம் அபயமடைந்தாள். அந்தோனியார் செபம் செய்து ஆடையை முன்போலாக்கினார்.

கொலைக் குற்றத்திலிருந்து தந்தையைக் காத்தது

தன் தந்தை கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பட்டு நீதி மன்றத்தில் குற்றவாளியாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை ஞானப் பார்வையால் அறிந்த அந்தோனியார் தன் தந்தை குற்றமற்றவர் என்று தெரிந்து விஸ்பனுக்குப் புறப்பட்டார்.

இத்தாலிக்கும் - விஸ்பனுக்கும் இடையில் நெடுந்தாரம். புறப்பட சில நிமிடங்களில் விஸ்பன் அடைந்தார்.

இவர் தந்தை மார்த்தினது தோட்டத்தில் ஒரு பிணம் கிடைத்ததை வைத்து மார்த்தின் தான் கொன்றிருப்பார் என்று முடிவு செய்து காவலில் வைத்தனர்.

நீதிமன்றம் சென்ற அந்தோனியார் நடுவர்களிடம் தன் தந்தை குற்றமற்றவர் என்று வாதிட்டார். அவர்கள் ஏற்க மறுத்தனர். “இறந்தவனைக் கேட்போம்” என்றார். “இறந்தவனைக் கேட்பதா? அவனை அடக்கங் செய்தாகி விட்டதே?” என்றனர். முடிவில் இறந்தவனின் கல்லறை தோண்டப்பட்டு சவப்பெட்டி திறக்கப்பட்டது.

அந்தோனியார். “ஓ மனிதா! இறைவன் பெயரால் கேட்கிறேன். உன்னைக் கொன்றது யார்?” எனக் கேட்டார்.

சடலம் உயிர் பெற்றது. அங்கு நின்ற கொலையாளியைச் சுட்டிக் காட்டி “இவனே” என்றது.

இறந்து உயிர் பெற்றவன் தான் கட்டிக்கொண்ட ஒரு கனமாக பாவத்திற்காக அவரிடம் பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து மீண்டும் மழிந்தான்.

உண்மைக் கொலையாளி கைது செய்யப்பட்டான். பகையின் காரணமாக பழிவாங்கும் எண்ணத்துடன் பிரேதத்தை மார்த்தீன் பிரபுவின் தோட்ததில் போட்டாக ஒப்புக் கொண்டான். தந்தை மகிழ்ச்சி அடைந்தார். தன் மகனை இல்லம் வருமாறு அழைத்தார். “மகனே நீ சென்றதிலிருந்து உன் தாய் உன் நினைவாகவே இருக்கிறாள். நீ என்னைக் காப்பாற்றி யதைக் கேட்டால் மகிழ்வாள். வீடு வந்து செல்” என்றார். அவரோ,... “வானகத்திலுள்ள என் தந்தையின் விருப்பப்படி நடக்கிறவன் எவனோ அவனே என் சகோதரனும் சகோதரியும் தாயுமாவான்” (மத் 12:50) என்ற இயேசுக்நாதரின் வார்த்தையில் பதிலுரைத்து திரும்பி விட்டார்.

அந்தோனியார் பிரசங்கம் செய்யும்போது ஞானக் காட்சியில் தந்தையின் நிலையை அறிந்ததாகவும், பிரசங்கத்தை நிறுத்தி விட்டு, சென்று சில நிமிடங்களில் திரும்பியதாகவும், ஒரே சமயம் இரு இடங்களில் இருந்ததாகவும், பின் மீண்டும் மறையுறரையை தொடர்ந்ததாகவும் சில வரலாற்று நூல்களில் காணப்படுகின்றன.

மழுயில் நனையாத பணியாளர்

ஒரு நாள் மடத்தில் உணவு இல்லாததால் காய்கறி வாங்கிட ஒரு சீமாட்டியிடம் சென்றார். அவள் உணவுப் பொருட்களை தன் பணியாளரிடம் கொடுத்து அனுப்பினாள்.

கடும் மழை பெய்து கொண்டிருந்த போதிலும் காய்கறி கொண்டு சென்ற பணியாட்கள் நனையவில்லை நடந்ததைக் கேட்டு அறிந்த அவள் தாராள மனத்துடன் அடிக்கடி உதவி செய்து வந்தாள். கொடுப்பதால் நிறைவு அடைகிறோம் என உணர்ந்தாள்.

அலகைய ஓட்டுதல்

அலகைக்கு இவர் மீது ஆத்திரம். அது விரித்த வலைகளை கிழித்து எறிந்தார். தந்திரங்களை மாய்த்தார். பல ஆண்மாக்களை கரை சேர்த்தார். ஒரு தினம் இவர் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது பயங்கர உருவத்தில் அவர் படுக்கை அண்டை சாத்தான் வந்தது. அவரது கழுத்தை நெரித்துக் கொல்ல முயன்றது. தயக்கத்துடன் திருச்சிலுவை அடையாளமிட்டு, மரியன்னையின் பெயரை உச்சரித்தார். சாத்தான் நடுங்கி மறைந்தது.

கடின தப முயற்சிகள், சலியாத சேவையால் உடல்நலம் குன்றினார்.

“என்னைப் பலப்படுத்துகிறவரைக் கொண்டு என்னால் எல்லாம் செய்யக்கூடும்” என்று விகவசித்து சேவையினைத் தொடர்ந்தார். திருத்தொண்டில் இன்பங் கண்டார்.

அந்தோனியார் வாழ்வின் மாலை வேளை

14

“ஏனெனில் நிலையான நகர் நமக்கு இங்கு இல்லை” (எபிரேயர் 13:14)

அரசன் மகனின் அற்புத விடுதலை

அந்தோனியார் வாழ்ந்த நாளில் எல்லினோ என்ற சர்வாதிகாரி இருந்தான். அவன் ஜூர்மனி நாட்டைச் சார்ந்தவன். வெரோனோ, பதுவை என்ற நகரங்கள் அவனது ஆட்சியின் கீழ் இருந்தன. பாப்பிறைகளின் கட்டளைகளைக் காற்றில் பறக்க விட்டு கொடுங்கோல் ஆட்சி செய்தான். மக்கள் அவனுக்கு எதிராகக் கொதித்து எழுந்தனர். ஒரே நாளில் 12,000 பதுவை மக்களைக் கொன்று குவித்தான். வெரோனாவிலும் மற்றும் எங்கும் மக்களின் புலம்பல் கேட்டது. போர் வீரர்கள் வீதிகளில் நடமாடிய பார்ம மக்களைப் பந்தாடினர்.

எஸ்ஸாலினோ என்பவன், பேரரசனின் மருமகன். இவன் ரிக்காந்தோ என்ற இளைஞரை கடத்திச் சென்றான். அந்தோனியாரின் நண்பரான காஸில் பாண்ட் பட்டனைத் தளபதியின் பேரன்தான் ரிக்காந்தோ. தன் விருப்பப்படி நடக்காவிட்டால் வாலிபனைக் கொன்று விடுவதாக அச்சுறுத்தினான். மக்கள் பயந்து அந்தோனியாரிடம் சென்று முறையிட்டனர். அவரும் தீயவனைப் பார்க்கச் சென்று சிறுவனை விடுதலைச் செய்யச் சொன்னார். மறுத்தான். கொடுங்கோலா! நீ விரைவில் தண்டிக்கப்படுவாய், உருவிய வாள் உன் தலைமேல் தொங்குகிறது” என்றார். அவர் கண்களில் கனல் வீசியது. முகத்தில் ஓளி வீசியது. எஸ்ஸாலினோ பயந்து, வாலிபனை விடுதலை செய்தான்.

அவருக்கு விலையுயர்ந்த பரிசுகளைப் பணியாளரிடம் கொடுத்து அனுப்பினான். அவர் அவைகளை ஏற்றுக் கொண்டால் உலகப் பொருளை விரும்பும் கபடத் துறவி என பறைசாற்றிக் கொன்று வாருங்கள் என ஆணையிட்டான்.

அவர் அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை “பரலோக மட்டும் அபயமிடும் ஏழைகளிடமிருந்து கவரப்பெற்ற பொருட்கள் எனக்குத் தேவையில்லை. அதை அவர்களுக்குத் திரும்பக் கொடுப்பதுதான் எனக்கு அளிக்கும் பரிசு” என கண்டித்துரைத்து அவர்களைத் துரத்தி விட்டார்.

1259ல் இவ்வரசன் லம்பார்டி இளவரசனால் கொலை செய்யப்பட்ட போது நாடே மகிழ்வால் ஆர்ப்பரித்தது.

நசங்கிய கொடிகள் மீண்டும் எழுங்

பதுவை மாநகரிலுள்ள மரியன்னை மடத்தில் வாழ்ந்து, தனது எழுத்துப் பணியை தொடரலானார். வேளாவேளைகளில் மறைஉரை மடத்திலிருந்து செய்து வருவார். அதை விரும்பிக் கேட்டிட மக்கள் கூட்டம் மடம் நோக்கி வந்த வண்ணம் இருந்தது. அவர்களால் மிதிக்கப்பட்ட செடி கொடிகள் நகங்கினி. ஏனெனில் மிகவும் சிரமத்துடன் இவை துறவிகளால் வளர்க்கப்பட்டவை, எழில் மிக்கவை.

அந்தோனியார் அருளால் மாய்ந்த செடி கொடிகள் மீண்டும் பழைய நிலையில் தோன்றியது.

அந்தோனியாரது வாழ்க்கை நெறிப்படி வாழ விரும்புவோர் வாழ்வதற்கு, ஒரு தவமடத்தையும் அமைத்துக் கொண்டார்.

உரகசீசு சுற்றுலா

ஒரு நாள் சாத்தான் அந்தோனியாரிடம் வந்து “நீர் எவ்வளவோ புதுமைகளைச் செய்கின்றே! உலகினை ஒரு நொடியில் சுற்றிவர உம்மால் முடியுமா? உம் கடவுள் அதற்கு உதவுவாரா? என்னால் முடியும், என் வல்லமைதான் பெரிது” என்றது.

அந்தோனியார் சிலுவை அடையாளத்தை தரையில் வரைய அது சூடர் விட்டு ஒளிர்ந்தது. அந்தோனியார் அதைச் சுற்றி வந்தார்.

“சிலுவைதான் உலகு, உலக மீட்புச் சின்னம் சிலுவை, சிலுவையின்றி உலக மீட்பில்லை. இயேசு உலக இரட்சகர். சிலுவையின்றி மறு உலகில்லை. சிலுவை அழியாத உலகம்” என்றார். சிலுவையைக் கண்டஞ்சி பசாகு ஓடியது.

கருங் தவ வாழ்வு

தமது மரணவேளை அடுத்து வருவதை அந்தோனியார் அறிந்தார். அதற்குத் தன்னை தயார் செய்ய காம்போசாம்பியர் என்ற இடத்திற்குச் செல்ல விரும்பினார். இங்கு துறவிகளுக்கென ஒரு இடத்தை அந்தோனியார் நண்பன் டேஸோ கொடுத்தான். இங்கு செல்ல மேலாளர்கள் அனுமதி தேவைப்பட்டது. எனவே சபைத்தலைவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி அதனைத் தன் குடிலில் வைத்து வெளியில் சென்றார். மடத்துத்

தலைவரிடம் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார் அக்கடித்தை சபைத் தலைவரிடம் எடுத்துச் செல்ல ஒருவரை அனுப்ப வேண்டும் என வேண்டினார். கடிதம் கொண்டு செல்பவர் வந்தார். ஆனால் கடிதம் காணப்படவில்லை: தான் அங்கு செல்வது தேவ சித்தமில்லை என எண்ணி அமைதியாயிருந்தார். ஒரு சில தினங்கள் சென்றதும் சபைத்தலைவரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அந்தோனியாரின் யோசனை நல்லது என்றும். அவர் காம்போசாம்பியர் செல்லலாம் எனவும் அக்கடித்தீல் எழுதப்பட்டிருந்தது. இக் கடிதத்தை தேவதூதன் ஒருவர்தான் எடுத்துச் சென்றிருக்க வேண்டும் என அனைவரும் நம்பினர். தான் அங்கு செல்வது தேவ திருவளத்திற்கு ஏற்புடையது என அந்தோனியார் அறிந்து மகிழ்ந்தார்.

காம்போசாம்பியர் என்ற இடத்திலுள்ள மடத்து ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்றார். இவரது ஆருயிர் நண்பன் மஸோ இங்கு வாழ்ந்து வந்தான். ஒரு தினம் அவரைச் சந்திக்கச் சென்றார். அவன் எதிர் கொண்டமைத்து அன்புடன் உபசரித்தான். அவனுக்கு மரங்களால் நிறைந்த ஓர் வண்ணத்தோட்டம் இருந்தது. அதைப்பார்த்த அந்தோனியார் ஒரு பவல்நட்ட மரத்தைக்காட்டி அதில் தனக்கு ஒரு குடிசையினை செய்து தரவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார். துறவிகளின் ஆதரவாளனான அவன் அவ்வாறே ஆறு கிளைகளைக் கொண்ட அம்மரத்தில் குடிசை கட்டிக்கொடுத்தான். இவருடன் சென்ற துறவிகள் லூக்காஸ், ரோஜர் என்பவர்களுக்காகவும் மற்றும் இரு குடில்களும் ஆக்கப்பட்டன.

தம் அந்தியகாலம் அருகில் உள்ளது என்பதை அறிந்த அவர், அதற்குத் தன்னை முற்றிலும் ஆயத்தஞ் செய்யலானார். தேவ உதவியால்தான் அனைத்தும் மாறுமென தேவ உதவிக்காக மன்றாடினார்.

“தேவ உதவியின்றி செய்ய உன்
தத்துவத்தால் ஆவதொன்றிலை அறி”

“முடிவு வரையில் முயன்று நிலைப்பர்
முடிவு பெறுவர் வான் கணத்துமுன்” என்பது சுவிசேஷ நீதிக்குறள்.
முடிவு வரை நிற்க அவர் அருள் தேவை. இதற்கென அவர் குடிலில் கடின தவ வாழ்வை மேற்கொண்டார்.

கறுதி வேளை

அந்தோனியார் வந்த சேதியினை அறிந்த மக்கள் அவர் வாழ்ந்த மரத்தின் முன், தினமும் திரளாய்க் கூடினர். மரக்குடிலில் இருந்தே அவர்களுக்குப் போதித்தார். ஒவ்வொரு நாளும் மரக்குடிசையை விட்டு இறங்கி ஏனைய துறவிகளுடன் உணவருந்துவார்.

1231ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 13ஆம் நாள் வெள்ளியன்று மடத்தில் மதிய உணவு மனி அடித்தது. குடிலில் இருந்து உணவு அருந்தச் சென்ற அவர் உணவு அறையில் பலவீனத்தால் தள்ளாடி மூர்ச்சையானார். உடன் துறவிகள் அவரை பக்கத்து அறையில் படுக்க வைத்தனர்.

சுயநினைவு வந்ததுடன், ரோஜர் சகோதரரிடம் “நான் இங்குள்ள சகோதரர்களுக்குப் பார்மாக இருக்க விரும்பவில்லை பதுவை தூய மரியன்னை மடம் செல்ல விரும்புகிறேன்” என்றார். சகோதரர்கள் உடன்படவில்லை. அவரின் அடுத்தடுத்த விண்ணப்பம் அவர்களை உடன்பட வைத்தது. ஒரு வண்டியில் ஏற்றி பதுவாபுரி நோக்கி விரைந்தனர்.

மிகவும் பினியற்ற அவரைக் கொண்டு வந்தவர்கள் ஆர்செல்லா நகரை அடைந்தனர். செல்லும் வழியில் அந்தோனியாரின் நெருங்கிய நண்பரான வின்னோற்னோ துறவியார் அந்தோனியாரைப் பார்க்க வந்து கொண்டிருந்தார். வண்டியை நிறுத்தினார். அவரின் மரண வேளை நெருங்கியதை அறிந்தார். பயணத்தால் மேலும் அவரை தொந்தரவு செய்யாது கிளாரம்மாள் கண்ணியர் மடம் அருகிலுள்ள ஆர்செல்லா நகருக்கு அவரைக் கொண்டு செல்வதே நல்லது என்று ஆலோசனை கூறினார். தூயவரின் பலவீன நிலையையும் பதுவையின் சந்தடியையும் சுட்டிக்காட்டி, அவர் ஒய்வு பெற அமைதியான குழந்தையுள்ள ஆர் செல்லாவே ஏற்றது என புனிதரிடம் உரைத்தனர். அவரும் இசைந்தார்.

ஆர்செல்லா பட்டணத்தில் ஒரு சிறிய ஆசிரமமும், அதன் அருகில் புனித கிளாரம்மாள் மடமும் இருந்தது. ஆர்செல்லா மடம் புகுந்ததும், மீண்டும் பினி அவரை வன்மையாகத் தாக்கியது. பலம் அனைத்தும் இழந்தவராகக் காணப்பட்ட அவர் சிறிது நலமுற்றதும் பாவ சங்களித்தனம் செய்து நற்கருணை அருந்தினார்.

அந்தோனியார் மரணமடைவதற்கு சற்று முன்னர் தனது நண்பரான தோமஸ் மடாதிபதிக்கு காட்சி தந்தார். இம்மடாதிபதி தொண்டை நோயால் அவதியற்றார். “உங்களிடம் பிரியா விடை பெற வந்துள்ளேன்.

கழுதையை ஆர்செல்லாவில் விட்டுவிட்டு தந்தையின் நாட்டிற்குப் போகிறேன்” என அவரிடம் சொன்னார். பின் அவரது தொண்டையைத் தொட்டு நோயை அகற்றினார். பின் காட்சி மறைந்தது. அந்தோனியார் ஒரு வேளை தன் தாய் நாடான போர்ச்சுக்கல் போகலாம் என அவர் நினைத்தார். பல தினங்களுக்குப் பின் அத்துறவி அந்தோனியார் இறந்ததை அறிந்தார். அந்தோனியார். “கழுதை” என்று குறிப்பிட்டது தம் உடலையே என அறிந்து கொண்டார். அசிசியார் இறக்கும் முன் அசிசி நகரை ஆசீர்வதித்தார். அந்தோனியாரும் அவ்வாறே பதுவையை ஆசீர்வதித்து “உனது இடத்தின் அழகிற்காய் நீ ஆசீர் பெறுவாயாக, உனது செழிப்பிற்காய் ஆசி பெறுவாய். உனக்காக பரம் வைத்திருக்கும் மகிமையான மகுடத்திற்காய் நீ ஆசீர்வதிக்கப்படுவாயாக” என்றார்.

அவர் ஆண்மா ஆனந்தத்தில் திளைத்தது. நோயை மறந்தார். தன் தாயார் தனக்குக் கற்றுத் தந்த, தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பாடிவந்த தேவதாயின் “ஓ! மகிமை பொருந்திய ஆண்டவளே!” என்ற பாடலைப் பாடினார்.

இதன் பின் வானத்தையே அண்ணார்ந்து பார்த்த வண்ணமிருந்தார். அருகிலிருந்த சகோதரர் “எதைப் பார்க்கிறீர்?” என வினாவினார் “என் ஆண்டவரைக் காண்கிறேன்” என்று பதில் வந்தது.

பின் அவருக்கு அவஸ்தை பூக்குதல் கொடுக்கப்பட்டது. தாவீதரசரின் தவச் சங்கீதங்களை அவர் செபித்தார். உடன் துறவிகளும் உருக்கமாய் அவருடன் செபித்தனர். எவ்வளவு இனிய குழ்நிலை! மரணத்தை இவ்வளவு திடமாய், மகிழ்வாய், அமைதியாய் ஏற்றுக்கொள்வது எவ்வளவு சிறந்தது!

அரைமணி நேர மௌனம்: பின் அவரின் ஆவி அமைதியுடன் இறையடி சேர்ந்தது.

இது 1231 – ஆம் வருடம் ஜூன் திங்கள் 13 – ஆம் நாள் நிகழ்ந்தது.

அன்று அவருக்கு வயது 36. முப்பத்தாறு ஆண்டில் பெற்றோருடன் வாழ்ந்தது 15 ஆண்டுகள்:

விஸ்பன் மடத்தில் 2 ஆண்டுகள்:

கோயிம்பிரா, அகஸ்தினார் மடத்தில் 9 ஆண்டுகள்:
பிரான்சீஸார் சபையில் 10 ஆண்டுகள்.

மரணத்தை சிறுவர் வெளியிடுதல்

அந்தோனியார் மக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டதனால் ஐனத்திரள் கடல் அலைபோல் பொங்கிவரும் எனத்துறவிகள் கருதி அவரை ஆடுப்பரமின்றி இரகசியமாய் ஆர்செல்லாவில் அடக்கங்கெய்து விடவேண்டும்; எல்லாம் முடிந்த பின்னர் இதனை வெளியிட்டால் போதும் என்றும் முடிவு செய்தனர். ஆனால் இறைவன் தனக்காய் முற்றிலும் தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்த திருமகனை, தம் திருவடிகளில் சேர்ந்த தனது அடியானை மகிழைப்படுத்த திருவளமாகி பதுவை நகரச் சிறுவர்களின் வாய்க்களைத் திறந்தார்,

அவர்கள் வீதிகளில் அங்குமிங்கும் ஓடி,

“தூய பிதா இறந்தார்.

அந்தோனியார் இறந்துவிட்டார்!”

எனச் சொல்லித் திரும்பினர்.

பதுவை ஆலயமணிகளும், லிஸ்பன் ஆலயமணிகளும் ஒலித்தன. பாலகர்களின் வாய்மொழியைக் கேட்ட மக்கள் தங்கள் வேலைகளை அப்படியே போட்டுவிட்டு அதிர்ச்சியுடனும், தாங்க இயலாத மன வருத்தத்துடனும் ஆர்செல்லா சென்றனர்,

உடலுக்காக உரிமைச் சண்டை

புனிதரது உடலைக் கண்ட மக்கள் துக்கம் பீரிட கதறி அழுதனர்.

ஆர்செல்லா மக்களும், காப்பேதே போந்தே வாசிகளும் அந்தோனியாரது உடலை தம் ஊரிலேயே அடக்கம் செய்யவேண்டுமென்று அடம் பிடித்தனர். தான் இறந்தபின் தன்னைப் பதுவை மடத்துக்கல்லறைத் தோட்டத்தில் அடக்கங் செய்ய வேண்டுமென்று அந்தோனியார் கூறி இருந்தார்.

புனிதரின் விருப்பப்படி பதுவைக்கு அனுப்புவதே சரி என துறவிகள் கூறினர். பதுவை ஆசிரமத் துறவிகளும் இதற்கென வந்து விட்டனர். பலத்த சண்டை கிளம்பியது.

கிளாரா மடத்துக் கண்ணியர்கள் ஆர்செல்லா நகர மக்களுக்கு ஆதரவு அளித்தனர். பதுவை ஆயர் ஜேக்கப் கொராடோ இதை முடிவுகட்டும் நடுவராக செயல்பட்டார். அந்தோனியார் விருப்பப்படி பதுவைக்கே எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும் என ஆயர் அறிவித்தார். பலர் ஆயரையும் எதிர்த்தனர்.

உடல் கொண்டுசெல்ல இருந்த பாலத்தை சுற்றி வளைத்தனர். தற்காலிகப் பாலம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது, அதனையும் உடைத்தனர். எதிர்த்த ஆர்செல்லா மக்களுடன் இது பற்றிப் பேச ஒரு கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அவர்கள் கூட்டத்தில் இது பற்றி விவாதித்துக்கொண்டு இருக்கையில் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இரகசியமாக உடல் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

நல்லடக்கம்

ஜூன் மாதம் 17ம் நாள் நல்லடக்கத்துக்காக ஊர்வலமாக எடுத்துச் சென்ற புனிதரின் உடலின் முன் மக்கள் ஏரியும் திரிஞ்ஞலிச் சென்றனர். துறவிகளின் ஆலயத்தில் ஆயர் திருப்பலி நிறைவேற்றிய பின் அடக்கம் நடைபெற்றது.

அந்தோனியார் பிரேதேப் பெட்டியத் தொட்ட பலர் குணமடைந்தனர். ஊழைகள் பேசினர். செவிட்ர்கள் கேட்டனர். குருட்ர்கள் பார்வையடைந்தனர். தீராப் பினிகள் தீர்ந்தன. கேட்டவரங்களை மக்கள் அடைந்தார்கள். அவரின் அடக்க நாளில் இவ்வாறு பல புதுமைகள் நடந்தன.

இறந்துவின் நஸ்பருக்குக் காட்சி

அவரது நஸ்பரான லுக்காஸ் என்பவருக்கு அந்தோனியார் காட்சி அளித்தார். எல்லினோவின் கொடுங்கோண்மையிலிருந்து பதுவை விடுதலை பெறும் என அப்பொழுது அறிவித்தார்.

அந்தோனியாரின் உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்ட ஆலயத்தை 1232-ல் மாபெரும் ஆலயமாக கட்டும் பணி தொடங்கப்பட்டது. (இப் பேராலயம் கட்டி முடித்திட 100 ஆண்டுகள் ஆயிற்று) அந்தோனியாரின் முதல் அடக்கத்தின் போது பயன்படுத்தப்பட்ட பெட்டியினை இங்கு காணலாம்.

“நறசெய்தியை அறிவிக்கவும் சமாதானத்தை தெரிவிக்கவும் மீட்பைத் தெரிவிக்கவும் வருகிறவருடைய மலரடிகள் எத் துணை அழகாய் இருக்கின்றன.” (இசை.52/7)

புனிதர் பட்டம் ஸஹுதாந்

அந்தோனியார் மறைந்த பின் அவரை மக்கள் புனிதர் என்றும் கருதிவிட்டனர். அவரது கல்லறைக்குச் செல்லும் கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. நகரத்தின் பிரபுக்களும், போர் வீரர்களும், மாணவர்களும் அனி அணியாய் வந்தனர். அவர்கள் கொண்டு வந்த திரிகள் மிகப்பெரிதாக இருந்தன. அவற்றைத் தூக்கிவர பதினாறுபேர் தேவைபட்டனர்.

பல புதுமைகள் நடந்தேறியமையால் காப்பேதே போந்தே மக்கள் அந்தோனியார் உடலிற்காகத் தாங்கள் செய்த கலகம் பெரும் தவறு என எண்ணி மனம் வருந்தினர். வெறுங்காலுடன் சங்கீதங்களை பாடி, குருக்களுடனும் திரிகளுடனும் அவரது கல்லறைக்குச் சென்று அதனைத் தரிசித்து பாவப்பரிகாரஞ் செய்தனர். பதுவை ஆயரும், பிரபுக்களும், தலைவர்களும் அந்தோனியார் இறந்த ஒரு மாதத்திற்குள் அவருக்குப் புனிதர் பட்டமளித்திட வேண்டுமென பாப்பிறைக்கு விண்ணப்பித்தனர்.

பாப்பிறை 9 - வது கிரகோரியார் தூயவர் மீது பற்றுடையவர். அவரை நன்கு அறிந்தவர் - நன்பர். அவர் ஆய்வுக்கும் ஒன்றினை அமைத்தார். புனித ஆசீர்வாதப்பர்சபை, அகஸ்தீனார்சபை மடாதிபதிகள், பதுவை ஆயர் என்போரைக் கொண்ட ஒரு குழுவை பாப்பிறை நியமித்தார். அவர்களும் அந்தோனியாரைப் பற்றிய அறிக்கையினைத் தயாரித்து விரைவில் அனுப்பி வைத்தனர். ஒரு சில கருதினால் மார்கள் இவ்வளவு விரைவில் தூயவர் பட்டமளிப்பது சரியன்று என்று திட்டமாய் உரைத்தனர். அவர்களில் முதல்வரான கருதினால் ஒரு தினம் கனவு கண்டார். ஆலயப் அபிஷேகத்திற்கென பாப்பிறையும் கருதினால்மாரும் குழுமியிருந்தனர். பீடத்தின்மேல் புனிதப் பண்டங்கள் இல்லை. பாப்பிறை எங்கே? என்று கேட்டார். அங்கும் இங்கும் தேடினர். ஒரு சவப்பெட்டியைக்

கண்ணர். அதைத்திறந்தனர். நறுமணம் வீசியது. அரச்சியஷ்ட பண்டமாக உதவியது” இது தான் கனவு அப்பெட்டியிலிருந்த உடல் அந்தோனியாருடையது என உணர்ந்த கருதினால் தனது போக்கை மாற்றினார். தடங்கலும் நீங்கியது. அவருக்குப் புனிதர் பட்டம் 1232 மே திங்கள் 30 – ஆம் நாள் தூய ஆவியானவர் திருநாளன்று தரப்படுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஸ்போலியோவில் இப் பெரும் நிகழ்ச்சியினை நடத்துவது எனவும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

குறிக்கப்பட்ட நாள் காலை பாப்பிறை புனிதர் பட்டமளிப் பதற்கான திருவுடைகளை அணிந்து: கருதினால்கள், ஆயர்கள். மறையவர்கள் புடை சூழ ஸ்போலியோ பேராலயம் வந்தனர்.

தூயவரின் பக்தி, புதுமைகள் அனைத்தும் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டன. மட்டற்ற மகிழ்வுடன் தூய பிதா தம் இருக்கையிலிருந்து எழுந்து, கரங்களை வானகத்தை நோக்கி உயர்த்தி, அந்தோனியார் தூயவர் எனப் பிரகடனஞ் செய்து, அரச்சியஷ்ட பட்டமளித்தார். உடனே “தேதேயும்” என்ற தூய அமிர்தநாதரின் நன்றியறிதல் கீத்ததைத் தொடங்கினார்.

மணிகள் ஒலித்தன.

ஆலயமளைத்தும் மங்கள இசை வானை மூட்டியது.

மெய்சிலிர்த்தது மக்களுக்கு, மறைந்த ஒரு வருடத்திற்குள் புனிதர் என்ற பட்டத்தைப் பெறும் மாபெரும் பேற்றினை அந்தோனியார் பெற்று விட்டார்.

ஸ்ரீ பொழுதிலூற் பெரிதுறுத் துவந்த ஸ்ரீராமர்

“நீதிமானின் தந்தை மிகுதியாக அகமகிழ்கிறான். ஞானியைப் பெற்றவன் அவனைப் பற்றி மகிழ்கிறான். உன் தந்தையும், தாயும் மகிழ்வார்களாக”.

அந்தோனியாரின் தந்தையான மார்த்தீன் பிரபுவும், தூய் மரியும் தூயவர் பட்டமளிப்புச் சடங்கில் கலந்திடும் மாபெரும் பாக்கியத்தைப் பெற்றனர்.

அவர்களின் மகிழ்ச்சியினை அளவிட இயலுமா? தம் மகனை நோக்கி வேண்டினர்.

பாப்பிறைக்குப் பேரானந்தம் தாங்க முடியவில்லை. ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தார்.

நன்றியறிதல் பாடல் முடிந்ததும் தேவ ஏவுதலால் “ஓ பெரும் மறை மேதையே...” என்ற திருவார்த்தைகளைப் பாடினார்.

“ஓ! மகா! மறை இயல் மேதையே! திருமறையின் விளக்கே! தூய அந்தோனியாரே! இறைவனின் சட்டங்களை விரும்பியவரே! இறைவனின் திருமகனிடம் எங்களுக்காய்ப் பரிந்து பேசுபவராய் இரும்” என வேண்டினார்.

தூயவரின் தாய் தந்தையரை பாப்பிறையும் மக்களும் கண்டு ஆனந்தமடைந்தனர்.

பாப்பரசர், இதற்குச் சில தினங்களுக்குப் பின்னர் அந்தோனியார் “உலகமனைத்திற்குமான புனிதர்” எனவும் இவர் திருநாளை திருச்சபை அவர் இறந்த ஜான் திங்கள் 13 – ஆம் நாள் கொண்டாட வேண்டு மெனவும் பிரகடனஞ் செய்தார். கோடி அற்புதர் உலகின் கோடானுகோடி மக்களின் புனிதரானார்.

பாப்பிறை 9—ம் கிரகோரியாரின் ஆகை

மதிப்பிற்குரிய சகோதரர்களுக்கு நலமும், அப்போஸ்தலிக்க ஆசீரும்.

“நமது ஆண்டவர் தீர்க்கதறிசி வழியாய், புகழ், வாழ்த்து, மகிழ்மையாய் உன்னை எல்லா மக்களுக்கும் அளிப்பேன். அவர் வழியாக நீதிமான் குரியனைப் போல இறைவனின் திருமுன் ஒளிர்வான். தங்களது தகுதியாலும், தூய்மையாலும் இறைவனால் முடிகுட்டப்படுவர்கள் மீது நாமும் நமது செபத்தாலும் வணக்கத்தாலும் புகழ் செலுத்துவது நீதியாகும். தமது தூயவர்களுடன் நித்தியத்திற்கும் புகழப்படுவரையே நாம் அவர்கள் வழியாகப் புகழ்கின்றோம். தனது மகத்துவத்தையும், கருணையுடன் அவர்கள் வழியாய் நமது ஈடேற்றத்திற்காக அளித்த பல அடையாளங்களாலும் புதுமைகளாலும் பேதகத்தை நகச்கி திருச்சபையை மகிழ்மைப்படுத்த திருவுளமானார். விகவாசிகள் இன்னமும் அதிக ஆர்வமுடனும் நற்செயல்கள் புரியவும் தாங்கள் நடக்கும் இருளிலும் குருட்டாட்டத்திலிருந்தும் விடுதலைபெற்று சரியான பாதையை அடையவும், ஒளியும் வழியும் உண்மையுமான கிறிஸ்துவை யூதர்களும் அஞ்ஞானிகளும் முதலாய் அறியவும் இவர்கள் தரப்பட்டுள்ளனர்.”

ஆகையால் பிரியமான பிள்ளைகளே! எல்லா அருள்கொடைகளையும் தருபவருக்கு நன்றிகூறுவோமாக. நமது நாட்களில் கத்தோலிக்க நெறிகளில் உறுதிப்படுத்தவும். பேதகங்களைத் தகர்த்திடவும் புதிய

அடையாளங்களைச் செய்து இவ்வுலகில், கத்தோலிக்க விக்வாசத்தை தங்கள் முழு இருதய சேவையாலும், சொல்லாலும் தூய செயலாலும், நிலை நிறுத்திடவும், தமது வல்லமையை மீண்டும் ஒரு முறை (அவர்களுக்கு) அளித்திடச் சித்தமானார். இவர்களில் ஒருவர்தான் முத்திப் பேறுபெற்ற, நினைவில் கொண்டிடத்தக்க பிரான்சீஸ் சபை தூய அந்தோனியர்.

உலகில் அவர் வாழ்ந்தபோது பல நல்லியல்புகளைப் பெற்றிருந்தார், பரத்தில் அவரது பல புதுமைகளால் மகிழமெப்படுத்தப் படுகின்றார். இவ்வித உறுதியான அடையாளங்களால் அவரது தூய்மை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

“திருச்சபையில் இறுதி பரிந்தம் இறைவனுடன் நிலைநிற்பது போதுமெனின் இறுதிவிவர உண்மை உள்ளவனாயிரு: உனக்கு வாழ்வின் முடிவைத் தருவேன்” – என்று போராடும் திருச்சபையில் தூயவரென ஒருவர் ஒப்புக்கொள்ளப்படுவதற்கு இரு காரியங்கள் தேவையாகின்றது.

அவை மேலான புண்ணியமும், புதுமைகளுமாம். இவை இரண்டும் ஒன்றிற்கொன்று ஒப்புரவாக வேண்டும்.

புண்ணியமில்லா புதுமையையும், புதுமையில்லா புண்ணியமும் தூயவரென நிருபணமாவதற்கு முழுச் சான்றுகளாகாது.

உண்மையான நல்லியல்புடன் திட்டமான புதுமைகளும் முன்காணப்பட்டால், தூய்மையான உண்மையான அடையாளத்தை நாம் பெறுகின்றோம். அந்த நல்லியல்புகளால், அவரை கனம்பண்ணும் படியாக நாம் இறைவனால் தூண்டப்படுகின்றோம்.

இவ்வுலக வாழ்விற்குப் பின் இயேகவிடம் வாழ்ந்திட அவர் தகுதியுடையவரானார். இறைவன் இவ்வாறு மகிழமெப்படுத்திய அவரை மனிதர்களும் வணங்குவதென்ன?

விளக்கைக் கொழுத்தி மரக்காலால் மறைத்து வைப்பவனுண்டோ? என்ற வேதவாக்கு, அதனை விளக்குத் தண்டின் மேல் வைத்து வீடு முழுவதும் ஒளியைப் பரப்புவான் என்கிறது.

புனிதர்பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்ட அந்தோனியாரும் சூடர் வீசும் விளக்காக ஓளிர்ந்தார். எனவே விக்வாசிகள் தங்கள் இரட்சிப்பிற்காக அவரை மகிழமெப்படுத்தவும், இறைவன் அவரது செபத்தால் கவரப்பட்டு இவ்வுலக வாழ்வில் நமக்கு அருளையும், மறு உலக வாழ்வில் மகிழமையையும் தர அவர் திருநாளை ஆண்டு தோறும் ஜென் திங்கள்

13 – ஆம் நாள் கொண்டாட வேண்டும் என்று இந்த எழுத்தின் மூலம் பணிக்கிள்ளோம் - வேண்டுகிள்ளோம்.

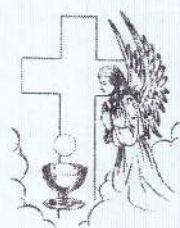
தமது புதுமைகளால் திருச்சபையில் பேரொளியை ஏற்றும் இவரது கல்லறையை தரிசித்து மரியாதை செய்ய வேண்டுமெனவும் விரும்புகின்றோம். இறைவன் மீதுள்ள நம்பிக்கையாலும், தூய அப்போஸ்தலர்களான இராய்ப்பர் சின்னப்பர் அதிகாரத்தாலும் அதனை அவர் திருநாளிலோ அதன் இடைவேளையிலோ சந்தித்து மனம் வருந்தி நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் செய்தவர்களுக்கு ஒரு வருடப் பலனை அருளுகின்றோம்.

ஸ்போலியோவில் ஜூன் திங்கள் 11ம் ஆம் நாள் நமது ஆட்சியில் ஆறாவது ஆண்டு தரப்பட்டது.

மகிழ்ச்சி தூயாக ஒலித்தங்கள்

அந்தோனியார் புனிதர் என பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டவுடன், விஸ்பன் ஆலயமணிகள் தாமாகவே அடித்தன. அவரது சொந்த ஊர், தங்கள் ஊரில் ஒரு மாபெரும் தூயவர் தோன்றியதற்காக இறைவனுக்கு அஞ்சலி செலுத்தியது.

1263ல் பதுவை சட்டசபை உறுப்பினர்கள், புதிதாக கட்டப்பட்டு வரும் பேராலயத்திற்கு அவர் உடல் எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும் என முடிவு செய்தனர். பதுவை மக்களின் ஆர்வத்தாலும் தாராள பொருள் உதவியாலும் பைஸாந்திய கோதிக் பாணியில் பிரமாண்டமான ஆலயம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இது பதுவையில் கம்பிரமாக அமைந்துள்ளது.

“உங்களுக்கு கடவுளின் வார்த்தையை எடுத்துச் சொன்ன உங்கள் தலைவர்களை நினைவு கூருங்கள். அவர்களது வாழ்வின் நறபயனை என்னிப் பார்த்து அவர்களுடைய விகவாசத்தைப் பின்பற்றுங்கள்.”

(எபிரேயர். 13/7)

அந்தோனியார் என்றாலே பசாக்களுக்கு நடுக்கம். சிறு பையனாக திருப்பலிப் பூசைக்கு உதவி செய்யும்போது சிலுவை அடையாளத்தால் சாத்தானைக் கட்டிப்போட்டார்.

நமது ஆண்டவர் இயேக்கிறிஸ்துவின் சீட்ர்களால் ஊமைப் பேயிட்டத் தூங்கனைக் குணப்படுத்த இயலவில்லை. இதுபற்றி “இவ்வகை பேய் செபத்தினாலன்றி வேறு எதனாலும் வெளியேறாது” (மாற். 9:20) இவ்விரு அறநெறிகளிலும் பதுவைப் பதியர் சிறிதும் வழுவாதவ ராகையால் அவர் குரல் கேட்டதும் அலகை அலறிப்புடைத்து ஒடியதில் வியப்பில்லை.

போர்ச்சுக்கல் நாட்டில் சாத்தானால் பீடிக்கப்பட்ட ஒரு பெண் வாழ்ந்து வந்தாள். தேகஸ் என்ற நதியில் வீழ்ந்து தற்கொலை செய்ய பசாக அவளை அடிக்கடி தூண்டியது. அவ்வாறு செய்தால் முடிவிலா இன்பம் கிட்டும் என்ற எண்ணத்தை எழுப்பியது.

அந்தோனியார் மீது பக்திகொண்ட அப்பெண் ஆலயஞ் சென்று, “புதுமை வள்ளலே! நான் ஆற்றில் வீழ்ந்து மடிந்ததும் பரகதியடைய உதவிப்பியும்” என மன்றாடி முர்ச்சையானாள். அந்தோனியார் அவளுக்குக் காட்சி அளித்து பேயின் மாயையை விலக்கினார். சீட்டொன்றை அவள் கழுத்தில் அணிவித்து மறைந்தார். – பேயும் அவளை விட்டகண்றது. தற்கொலை வேட்கையும் நீங்கியது.

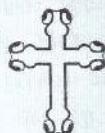
நடந்ததைக் கேட்ட தேனீ என்ற அரசன் அவளை வரச்செய்து அச்சீட்டை அவள் கழுத்தில் இருந்து அகற்றினான். பேய் மறுபடியும் அவளும் புகுந்து கொண்டது. எனவே அதன் நகல் ஒன்றினை எடுத்து விட்டு அச்சீட்டை அவளுக்கே அணிவித்தான். அதன் பின் தற்கொலை ஆசை அவளில் என்றுமே எழவில்லை.

இந்த அதியச் சீட்டு இன்று உலகமெங்கும் பரவியுள்ளது. பலரும் பயனடைந்து வருகின்றனர்.

இச்சீட்டினை 5ம் சிக்தூஸ் பாப்பானவர் நகல் எடுத்து தூய இராயப்பர் பேராலய அடித்தளத்தில் பதித்தார். திருச்சிலுவை உயர்த்தப்பட்ட திருநாளன்று இச்செபம் இடம்பெறுகின்றது. இச்சீட்டைக் குருவிடம் அளித்து மந்திரித்து அணிவது சாலச் சிறந்தது.

அந்தோனியார் சீட்டு

CRUCEM
FUGLTE PRATES

DOMINI
ADVERSÆ

VICIT LEO DE TRIBU
JUDA RADIX DAVID ALLELUIA

- + இதோ ஆண்டவருடைய சிலுவை
- + சத்துருக்களே ஒழி ஒளியுங்கள்
- + யுதா கோத்திரத்தின் சிங்கம்
- + தாவீதின் சந்ததி வெற்றி கொண்டது! அல்லேஹுயா

ஒக்ஸது செவ்வாய்க்கிழமை பக்தி

ஒன்பது செவ்வாய்க்கிழமை கோடி அற்புதரின் ஆலயஞ்சென்று வேண்டினால் கேட்ட வரம் அருள்வார் புனிதர்.

இத்தாலியா நாட்டு பொலோனியா பட்டணத்தில் இருபத்தி இரண்டு ஆண்டுகள் மகப்பேறு இல்லாத பெண் ஒருத்தி இருந்தாள். 1674 - ஆம் ஆண்டு அவள் அந்தோனியார் ஆலயஞ்சென்று அவரை மன்றாடினாள். அன்று இரவு புனிதர் அவளுக்குத் தோன்றி “நமது ஆலயமொன்றிற்கு தொடர்ந்து ஒன்பது செவ்வாய்க்கிழமை சென்று வேண்டினால் கேட்டவரம் கிடைக்கும்” என்று சொல்லி மறைந்தார். அவளும் அவ்வாறு மகப்பேறுபெற்றாள். இப்புதுமையும், பக்தியும் உலகமெங்கும் பரவியது.

செவ்வாய் அல்லது ஞாயிறு பக்தி

அந்தோனியார் படத்தின் முன் அல்லது சருபத்தின் முன் 13 செவ்வாய் அல்லது ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தொடர்ந்து வேண்டிவந்தால் நினைத்து கைகளும் இந்த நாட்களில் நற்கிரிகைகள், செபம் முதலியன செய்வோருக்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பரிபூரண பலன் உண்டு.

அந்தோனியார் பக்தி என்பது என்ன?

புனிதரின் திருத்தலங்களுக்குச் சென்று பாவக்கறைகளை நீக்கிடாமல் வேண்டுதல் செலுத்துவது அந்தோனியார் பக்தி அல்ல. இறை இயேசு நமது மீட்பர் எனக்கண்டு, தூயவர் வழியாக அவரை வேண்டி நலம் பெறுதலே உண்மை பக்தி.

இன்று நடப்பது என்ன? உதட்டில் விண்ணப்பம்; உள்ளத்தில் பகை உணர்ச்சி, பேராசை.

ஆசைப்பட்டு கேட்கும் பொருட்களை புனிதர் தருவார் என்ற முட்டள்ளுமான நம்பிக்கை பலரிடம் உள்ளது. அவரோ தம் வாழ்நாளில் தன்னிடம் உள்ளதெல்லாம் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தார். ஏழைகளுக்கு உதவுவதன் மூலம் அவரது அன்பைப் பெறலாம்.

அவரது உண்மை பக்தர்கள் தாழ்ச்சி, பக்தி, கற்பு போன்ற நற்பண்டுகளைப் பேணவேண்டும். இதுவே நாம் அவருக்குச் செலுத்தும் புகழாகும்.

சக்தியத்தில் நடந்து அவரை மகிழ்விப்பதே அவரது பக்தர்களின் கடமை.

அழிவுறா மறையுறரைகள்

பதுவைப்பதியர் கோடி அற்புதர் தம் மறை உரைகளை பாப் பிறை கட்டளைக்குப் பணிந்தும் ஒஸ்தியா ஆயரின் விருப்பிற்கேற்பவும் மேலாளரின் ஆணைக்கு இசைந்தும் எழுதிவைத்தார். அவைகள் காலத்தால் அழிவுறாதவை. அவற்றுள் சில வருமாறு:

நூயவர்களைப் பற்றி

அழுத குழந்தை தாயிடம் ஓடிவரும் பொழுது அதன் கண்ணிரைத் துடைத்து அவள் அதனைத் தேற்றுகின்றாள்.

இவ்வுலகத் துன்பங்களிலிருந்து இறைவனின் கரத்தினை அடைய விரைகின்றனர்.

தூயவர் ஒவ்வொருவர் முகத்திலுள்ள கண்ணீரையும் சர்வ வல்லப கடவுள் துடைத்து விடுகின்றார்.

இதோ, இதுதான் தூயரங்களின் முடிவு, நமது வழியின் இலட்சியம். தேடுவோருக்கு மகிழ்வு: நாடுகின்றவருக்கு பரிசு; நமது என்னங்கள் அனைத்தையும் நித்திய நிறைவு அமைதியாக்குகின்றது.

ஒவ்வொரு தூயவரும் மற்றொரு தூயவரின் மகிழமயில் அக்களிக்கிறார். அவ்வன்பு அவரிலிருந்து வழிந்தோடுகின்றது.

மாதுளம் பழத்தைப் பாருங்கள். அதன் விதைகள் அனைத்தும் ஒரு தோலால் மூடப்பட்டிருக்கும். எனினும் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனி அறை உண்டு. இதேபோன்று நித்திய பரலோகத்தில் தூயவர்கள் ஒருங்கிணைந்து வாழ்ந்தாலும், ஆதவனைப் போலவும் நிலவைப் போலவும் வின் மீன்களைப் போலவும் தகுதிக்கேற்ப மகிழமயில் வேறுபட்டு இருப்பர். இந்த வேறுபாடு இருப்பினும் ஒரே மகிழ்வு அனைவரிடமும் இருக்கும்.

உங்கள் நல்வாழ்வு எனது நல்வாழ்வென நான் அகமகிழ்வேன். நீங்களும் எனது நல்வாழ்வு உங்கள் நல்வாழ்வென மகிழவேண்டும். உதாரணமாக என் கையில் ஒரு ரோசா மலர் உள்ளது. ரோசா என்னுடைய தெளினும் நீங்களும் நானும் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. ஆனால் அதன் ஆழகையும் நறுமணத்தையும் கசிக்கின்றோம். இவ்விதமே நித்திய வாழ்வு அமையும்.

அநியாய வட்டி வாங்குபவர்கள்

“அநியாய வட்டி வாங்குகின்றவர்கள் உலகில் பலர். அவர்கள் பலுகிப் பெருகி உள்ளனர். அவர்களின் பற்கள் சிங்கங்களின் பற்களைப் போன்றது. சிங்கத்திடம் இரு காரியங்களை நாம் பார்க்கின்றோம். அதன் வளையாத கழுத்து, கூரிய பற்கள். இதே போன்று அநியாய வட்டி பெறுபவனுடைய கழுத்தும் வளையாது. தெய்வ பயம் இல்லாத அவன் இறைவன் முன்னோ அல்லது மனிதர் முன்னோ அதனை வளைப்பதில்லை. பணத்தின் அழுக்கையும் தனிவட்டியின் சாணத்தையும் போன்றிருக்கும் அவன் வாய் நாற்றமிக்கது. அவன் பற்கள் ஒரு இளஞ்சிங்கத்தினுடையதைப் போன்றவை. சிங்கம் களவராடி, அடித்து விழுங்குவதைப் போல இவனும் ஏழைகள், விதவைகள். அனாதைகளை விழுங்குகின்றான்”.

குருக்களும் பாவிகளும்

குஷ்டரோகி ஒருவன் இயேகவிடம் வந்து “உமக்குச் சித்தமானால் குணப்படுத்தும்” என்றான். கட்டவும் கட்டவிழ்க்கவும் இயேகவால் அதிகாரம் தரப்பட்ட குருவின்முன் பாவிகளும் இவ்விதமே முழந்தாழ்படி இடவேண்டும். குஷ்டரோகி உடனே தொழுநோயிலிருந்து விடுதலை பெற்றான். ஒவ்வொரு நாளும் குருக்கள் வழியாக பாவிகளுக்கு இறைவன் இதனையே செய்கின்றார்.

குருவானவர் மூன்று காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அவர் தனது கரத்தை நீட்டி தொட்டு குணமாக்க விரும்பவேண்டும். பாவிக்காக பரிவு கொண்டு இறைவனிடம் மன்றாடும் போது அவர் கரத்தை நீட்டுகின்றார். பாவியை ஆறுதல்படுத்தி, பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன என்று சொல்லும் பொழுதே அவனைத் தொடுகின்றார். பாவப்பொறுத்தல் ஆசீர் அளிக்கும்போது அவன் குணமாக தான் விரும்புவதை வெளியாக்குகின்றார்.

ரிறர் அறிய தவண்செய்ய இவண்டாற்

“இதய இருக்கியம் நமக்கும், நம்மைச் சூழ்ந்து இருப்பவர்களுக்கும் இடையில் கட்டப்பட்ட திரையைப் போன்றது, திரைக்குப்பின் இருப்பதை அவர்கள் பார்க்கத் தேவையில்லை. அவர்களுக்கு ஒளிதர நாம் கரங்களில் தாங்கியுள்ள ஒளியை அவர்கள் கண்டாற் போதும். ஏனெனில் இயேக பிரான் ஒருவரே நமது பிரதான ஆசிரியர். எல்லா இதுயங்களையும் அதன் அழுந்த சிந்தனைகளையும் அவர் அறிவார். திரை அதனை மறைக்காது.”

தனிமையில் இளிமை

“ஒருவன் உலகின் சந்தடியிலிருந்து விடுபட்டு தனிமையான ஒரு இடத்தை நாடி, தன் பாவங்களை நினைத்து கண்ணிரால் தனது பாவங்களுக்கு பிராயச்சித்தும் செய்து, மோட்ச பேரின்பத்தின் மகிமையை தியானித்து வருவானாகில் ஆண்டவர் தம்மை அவனுக்குக் காண்பிப்பார்.”

மிறரண்பு

“பாய்மரம் கப்பலை இழுத்துச் செல்வது போல் கருணையும் உன் சகோதரர்களுக்கு உதவி செய்ய இழுத்துச் செல்கின்றது.”

“ஓ! கடின இதயமே! நீ அயலாருக்கு உதவிசெய்யச் செல்வ தில்லை. நான் என் சகோதரரின் காவலனா? உன் சகோதரரின் காவலனா?

உன் சகோதரனுக்கு நீ காவலாளியாக இருப்பாயாகில் பெரும் சம்பாவனையை அடைவாய்.”

தேவ அங்கைங்கு புதும்மாகை

“ஓ! (கெருபீம், செராபீம்) அதிதூதர்களே! உங்கள் பார்வையைத் தாழ்த்தி யாத்துடன் சிரம்பணிந்து இறைமகனின் ஆலயத்தை, தூய ஆவியின் அருள் பெட்டகத்தை ஆராதித்து, ஒ ஆதாமின் மக்களே, உங்களுக்கு இந்த அருள்தோணி தரப்பட்டுள்ளது. உம்மைச் சுமந்த வயிறு பாக்கியம் பெற்றது” என ஆர்ப்பரிப்பிர். விசுவாசத்துடனும், பக்தியுறும், உண்மையான சாலமோன் தந்த சிம்மாசனத்தை இசையாசின் உயர்த்தப்பட்ட அரசபீத்தை “உம்மை தாங்கியவயிறு பேறு பெற்றது” என்று சொல்லி தெண்டனிட்டு வணங்குவிர்.

வீண் சந்தேகங்கள்

பல பொருள்பற்றி கேள்விகள் கேட்டு அறிய வேண்டும் என்ற ஆசை நம்மில் எழுகின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் பதில் உரைக்கும் ஆற்றல் பெற்ற ஞானி யார்? இவையெல்லாம் சோதனைகள். இவைகளை அகற்றுவதே அவற்றிற்கு விடை காண்பதாகும். கடின விஷயங்களை அறிந்திட விரும்புகிறவன். அவற்றின் மிகுதியால் ஏழ்மையில் மூழ்குவான்.

இறைவதைப் புதுமிழவாஸ்

இறைவனுக்குப் புதும்பாட்டைப் பாடுவீர். உலக ஞானமனைத்தும் பழைய பாட்டு. மறை இயல் அறிவே புதுப்பாட்டு - அது இறைவனுக்கு உகந்தது. தன் இனிய தொளியால் ஆண்மாவிற்கு புதுவாழ்வைத் தருகிறது.

திருச்சிலுவை ஸ்ர்விய யறை உரை

இறைவன் மோயிச்சினிடம் வெண்கலத்தால் ஆன ஒரு பாம்பு செய்து அதனை ஒரு கோலில் வைத்து விடு, பாம்பால் தீண்டப்பட்வர்கள் அதனைப் பார்த்தால் குணமடைவர் என்றார்.

வெண்கல சர்ப்பம் இறைமகனான இயேக; வெண்கலம் காலத்தால் அழிவு படாதது. அவரின் தெய்வீகத்திற்கு அடையாளம் பாம்பு, திருச்சிலுவை உயர்த்தப்பட்டது அவரது மனித இயல்பிற்கு அடையாளம். நமது இரட்சணியத்திற்கானது.

நமது இரட்சிப்பின் ஏதுவான இயேசுவை உற்றுநோக்குவோம். ஆணிகளால் அறையப்பட்டு அவர் சிலுவையில் தொங்குவதைத் தியானிப்போம். ஆனால் “உங்கள் வாழ்க்கை உங்கள் முன் தொங்கினாலும் அதை நீங்கள் பொருட்படுத்தவில்லை” என மோயீசன் சொன்னது போலாகின்றதே, தன் வாழ்வை விட மனிதனின் மதிப்பென்ன? உடலின் வாழ்வு, கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, உங்கள் ஆஸ்மாவின் வாழ்வு எவ்வாறு தொங்கி இருக்கிறது என்று பாருங்கள். நீங்கள் ஏன் மனத்துயர்மோ மனவருத்தமோ அடைவதில்லை! அவர் உண்மையாகவே உங்கள் வாழ்வு. பின் ஏன் அவரை விட்டகன்று போகின்றீர்கள்? இராயப்பரையும், தோமையாரையும் போல அவருக்காக சிறை செல்லவும், துண்பப்படவும் நீங்கள் விரும்பாதது ஏன்? தன் மீது இரக்கங்கொள்ளவே அவர் உங்கள் முன் சிலுவையில் தொங்குகின்றார்! இவ்வழியாய் செல்கின்றவர்களை உற்றுப்பார்த்து “இதைப்போல் துன்பம் எதுவும் உள்ளதோ?” எனச் சொல்வீர் என அவர் கூறுகின்றார்.

அவர்ப்பட்ட பாடுகள் மனுக்குலமனைத்தையும் மீட்டிடவெல்லது. ஆனால் எத்தனை எத்தனைபேர் தங்களை அழிவிற்குக் கையளிக்கின்றனர். அதற்கென விரைந்து செல்கின்றனர்: இதைத் தவிர அவருக்கு அதிகத் துன்பந்தரும் மற்றேதும் உள்ளதோ? எனினும் இதனை சிந்திப்பார்யாருமில்லை.

“மனுக்குலத்தைப் படைத்ததைப்பற்றி வருந்துகிறேன்” என்று முன்சொன்ன இறைவன் “அவர்களை மீட்டதைப்பற்றி வருந்துகிறேன்” என்று சொல்லமாட்டாரா? உங்கள் முகங்கள்முன் முகக்கண்ணாடி போல் நீங்கள் தொங்குகின்றீர்கள், உங்கள் பாவக்கறைகளான காயத்தைக் குணமாக்குவது அவர் சிந்திய திருக்கிரத்தமென்னும் மருந்து என்பதை அறிவிர்கள். அவை எவ்வளவு கனமானவை, சிலுவை என்ற கண்ணாடியில்தான் ஒருவன் தன் சுயநிலையை அறிந்துகொள்ளமுடியும். உங்கள் பாவங்கள், பழிகள், தீய இச்சை ஆகியவைகளுக்கு பரம பிதாவிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு, துயரப்படுவோருக்காய் மன்றாடுவீர்.

உங்கள் மீட்பிற்காக அவர் சிலுவை குமந்தார் - பலியானார். நீங்கள் சிலுவை குமந்து அவரைப் பின்செல்கின்றீர்களா? அவரைப் பின் செல்கின்றவன் அதைச் சுமக்க வேண்டுமே!

இழிவான சிலுவை, அவர் மரணத்தால் பழியகன்று மகிழைச் சின்னமானது!

தூய அந்தோனியார் செய்து வந்த செய்கள்

17

“என்னை நோக்கிக் கூப்பிடுவான். அவன் செபத்தைக் கேட்பேன். துன்ப வேளையில் அவனோடு இருப்பேன். அவனைத் தப்புவித்துப் பெருமைப்படுத்துவேன்”

(சங்.90/15)

தேவதாய் மீது

புனித அந்தோனியார் நாள்தோறும் ஆன்ம தூய்மையைக் காப்பாற்ற தேயதாய்க்கு தம்மை முழுவதும் அர்ப்பணித்து அதற்காக பின்வரும் 3 ஜூபங்களைச் சொல்லி 3 அருள்நிறை மரியே... செயித்து வருவார்.

செபத்தின் வல்லமையை அறிந்த அவர், கற்புக்கு விரோதமான சோதனை உள்ளவர்கள் தம்மிடம் ஆலோசனை கேட்க வரும்போது அச்செபத்தையே சொல்லி வர புத்தி சொல்வார்.

செய்

தேவ பாலனைப் பெறும்முன்னும் கன்னிகையான மரியே! என் ஆத்தும சர்ரத் தூய்மையைப் பாதுகாத்தருஞும். (ஒரு அருள்)

தேவ பாலனைப் பெறும்போதும் கன்னிகையான மரியே! என் ஆத்தும சர்ரத் தூய்மையைப் பாதுகாத்தருஞும் (ஒரு அருள்)

தேவ பாலனைப் பெற்றபின்னும் கன்னிகையான மரியே! என் ஆத்தும சர்ரத் தூய்மையைப் பாதுகாத்தருஞும். (ஒரு அருள்)

இறைவன் மீது

ஓ! பேரோளியே, மட்டில்லாத இறவை! நித்திய பிதாவே, அறிவை அளிப்பவரே! ஆதியில் இருந்து அனைத்தையும் அறிந்தவரே! இருளையும் ஒளியையும் படைத்தவரே! ஞான வரங்களை சொல்லொண்ணா விதமாய் வழங்கும் தூய வள்ளலே! உமது சத்தியத்தை வெளியிட்டு நிலைநாட்ட, கூரிய வாள்போல் உதவும்படி இவைகளை நடத்தியருஞும்.

ஓ ஆண்டவரே! உம் அற்புதங்களை அனைவருக்கும் எடுத்துரைக்க என் நாவை கூரிய அம்புக்கு ஒத்ததாகச் செய்தருஞும்.

ஓ! இறைவா! உமது சத்தியங்களை என் இதயத்தில் சரியாய் உணரவும், என் மனதில் நன்றாய் நினைக்கவும், ஆன்மாவில் செம்மையாய் தியானிக்கவும் உமது தூய ஆவியை வரவிடும்.

நான் பக்தியாயும், தூயமையாயும், அன்பாயும், இருக்கத்துடனும் பேச எனக்கு ஆர்வத்தையுட்டும். முதலில் இருந்து இறுதிவரை எனக்கு ஞானத்தைக் கற்பித்து நல்வழிகாட்டி என் சிந்தனை அரண்களைக் காத்தருஞும் என்னைத் திருத்தி நடத்த உமது அருள் எனக்கு எவ்வேளையும் வேண்டும். உமது கறையில்லாக் கருணையால் இப்போது பரலோக ஞானம் தந்து என்னைப் பலப்படுத்தும்.

(இச்செபத்தை அந்தோனியார் ஓவ்வொரு மறையுரை செய்யும் முன்னும் செபித்தார். இதன் கையெழுத்துப் பிரதி இன்று வரை பதுவாபுரியில் உள்ளது)

புகிருது தாயார் பாடிய தூஸாட்டு

இப்பாடலை புனிதர் இறப்பதுவரை பாடி வந்தார்.

ஓ! மகிமை பொருந்திய ஆண்டவளே!

எக்காலமும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவளே!

மனுக்குலத்தில் தோன்றிய சகல பெண் இனத்திலும் மேலானவளே! மாசற்ற அன்னையின் அன்புடன் இறைவனுக்கு உமது பாலுாட்டி வளர்த்தவளே!

ஏவாளின் பாவத்தால் நாங்கள் இழந்து போனவற்றை உம்மிடம் உதிர்ந்த மலர் மீண்டும் அடையச் செய்கின்றது. துயருறும் ஆன்மாக்களுக்கு பேரின்ப வீட்டை அளிக்க அறத்தின் கதவுகளைத் திறக்கின்றது.

ராஜாதி ராஜூன் தோன்றிய வாயிலே!

இருளை ஒட்டி ஒளியை வீசிய கூடமே!

தேவரீரின் கன்னிமைகொதாத உதிர்த்தில் நின்று பிறந்தவரே: அவரால் சிறை மீட்கப்பட்ட சகல மக்களும் புகழ்ந்து வாழ்த்துகின்றனர். கன்னியிடம் பிறந்த இயேசுநாதருக்கு எல்லா மனிதரும் வான கணக்களதும் வாழ்த்துண்டாவதாக!

பிதாவாகிய இறைவனுக்கும் தூய ஆவிக்கும் மகிமை என்றென்றும் சொல்லப்படுவதாக. – ஆமென்.

“உம்மிடமிருந்து வரும் உதவியை நினைத்து என் நெஞ்சம் அக்களிப்பதாக...” (சங்.125)

அந்தோனியார் இறைவன் திருவடி சேர்ந்து 32 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவரது கல்லறை திறக்கும் நிகழ்ச்சி 1263-ம் ஆண்டு ஏற்றல் மாதம் நடைபெற்றது. கப்புச்சின் சபை பெரும் மேலாளர் பெனவெந்தார் உடன் இருந்தார். அவரது உடல் அழிந்து விட்டது. எலும்புகளே இருந்தன. ஆயினும் அவரது நாக்கு அழியாமல் இருந்தது. இதனைக் கண்ட பெனவெந்தார் உணர்ச்சி வசப்பட்டடு, “ஓ! ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நாவே! நீ எப்பொழுதும் ஆண்டவரைப் புகழ்ந்தாய்! பிறரையும் குழங்க செய்தாய்! இறைவனுக்கு முன் நீ பெற்ற பெருந் தகுதியை நாங்கள் இப்பொழுது கண்கூடாகக் காண்கிறோம்” – என்றார்.

இப் பெனவெந்தாரும் திருச்சபையின் மறைஇயல் மேதை பின்னர் புனிதர் பட்டம் பெற்றவர்.

இன்றைய இறைவாழ் மக்களுக்கு புனிதரது நாவு பாடம் கற்பிக்கிறது. கோள், புறணி, மற்றவரை கெடுத்துப் பேசுதல், தகாத வார்த்தைகள், பொய்யிரை இறைவனை இகழ்தல் போன்றவைகளை நம் நாவு செய்து வருகின்றது. துயருற்றவருக்கு நம் நாவு ஆறுதல் சொல்கின்றதா? மற்றவர் மனதை மகிழ்விக்கின்றதா? இறைவனைப் புகழ்கின்றதா? பல பேரரசுகள் எழ்-விழ நாவன்மையே காரணம். நீதி மன்றத்தில் வழக்குரைஞரின் நாவன்மையால் கொலை பாதகன் விடுதலை பெறுகிறான்.

தீயினால் கூட்ட புண் ஆறும்,
நாவினால் கூட்ட புண் ஆறாது!

வாழ்க என்பதும் வீழ்க என்பதும் ஒரே நாவு. பொய்யான நாவினால் வருங்கேடு உயர் இருந்து கட்டாந் தரையில் விழுகிறவனுக்கு ஒத்தது” (சீராக். 20/20) என்றவாறு அவர் தன் நாவைக் கையாண்டார்.

அவரது நாவு இதுவரை அழியவில்லை. பதுவாபுரி பேராலயத்தில் ஒரு அழிய பேழையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மீண்டும் 1310-ம் ஆண்டு அந்தோனியாரின் உடல் ஆலய மத்தியில் அடக்கங் செய்யப்பட்டது. இறுதியாக உடலை கல்லறைக்கு மாற்றுதல் 1350- ஆம் ஆண்டு பிரான்ஸ் நாட்டு 9-ஆம் லூயிஸ் மூன்னரின் கொள்ளுப்பேரன் கருதினால்

கிதோ-இ-மொண்ட் போர்டு முன்னிலையில் நிகழ்ந்தது. அவர் கூஜே செல்லும் வழியில் கடும் பிணியற்றார். நலம் பெற்றால் புனிதரது எலும்புகள் மாற்றும் வைபவத்தில் கலந்திடுவதாக வேண்டினார். குணம் கிடைத்தது. எனவே அவரும் இதில் பங்கு கொண்டார்.

ஒரு அழகிய சிற்றாலயம் பேராலயத்தினுள் எழுப்பப்பட்டு, இந்த அருளிக்கப்பெட்டி அதில் மிக மரியாதையுடன் வைக்கப்பட்டது.

வீடு திரும்பும்போது, தனது மறை மாவட்டமான கூஜேவிற்குத் தூயவரின் அருளிக்கம் சிறிதளவு எடுத்துச்சென்றார்.

மறை மேதை பட்டம்

“அகமகிழ்வாய் ஆனந்த போர்த்துக்கலே சந்தோஷ பதுவையே” எனப்புகழ்பாடி 1646 – ஆம் ஆண்டு ஜனுவரித் திங்கள் 16-ம் நாள் பாய்பிறை 12-ஆம் பத்திநாள் “அந்தோனியார், திருச்சபையின் மாமேதை” என்ற பட்டத்தை அளித்தார். அதாவது பெரும் வேதபாரகர் என்பதாகும். இப்பட்டம் பெற்ற புனிதர்கள் ஒரு சிலரே.

கடிதங்கள் அற்புதமாய்ச் சென்னுதல்

அந்தோனியார் இறக்குமுன் ஒரு கடிதம் எழுதி தன் மேசைமேல் வைத்தார். அது சபை மேலாளருக்கு கொண்டு செல்லப்படவேண்டியது. எடுத்துச் சென்றிட எவரும் இல்லை. மேசை மீது வைத்து விட்டு வெளியே வந்தார். கடிதத்தைக் காணவில்லை. தேவதாதர்கள் அதனை எடுத்துச் சென்றனர். பதிலும் கிட்டியது.

ஸ்பெயின் நாட்டு டான்றி வணிகன் தென்அமெரிக்கா சென்றான். அவனது மனையாள் கடிதம் எழுதினாள். பலநாட்கள் கடந்தும் பதிலில்லை. கடிதம் ஒன்று எழுதி மடத்திலுள்ள அந்தோனியார் சொரூபத்தின் கரத்தில் வைத்துவிட்டு வீடுசென்றாள். அடுத்த நாள் சொரூபத்தின் கையில் பதில் கடிதம் இருந்தது. கோவில் ஊழியன் அதை எடுத்து விட முயன்றும் இயலவில்லை. அப்பெண் வந்து கடிதத்தை எடுத்தாள். பிரான்சிஸ் சபைத்துறவில் ஒருவர் அதனைத் தம்மிடம் தந்தார் என எழுதப்பட்டிருந்தது. அதனுள் 300 தங்கக்காசுகளும் இருந்தன. தன்மீது இரங்கி ஏழை பங்காளன் அந்தோனியார் தாமே அஞ்சலை எடுத்துச் சென்றார். என அறிந்து நன்றி நவின்றாள்.

கிறந்த சிறுவரை உயிரிடுன் கொணர்தல்

அந்தோனியார் பெற்றோரின் முத்தமகன் என வரலாறு கூறுகிறது. அவருடன் பிறந்தோர் எத்தனைபேர் என அறிய இயலவில்லை. அடியினும் அந்தோனியாரின் சகோதரி டோனா அம்மையார் என ஒருவர் இருந்தார் என்று ஒரு புதுமை வழி அறியலாகின்றது.

டோனா அம்மையாரும் அவரது கணவரும், பிள்ளைகளும் படகில் பயணம் செய்யும்போது படகு மூழ்கியது. ஐந்து வயதுள்ள சிறுவனை மட்டும் காணவில்லை. அவள் அழுது பிரலாபித்தாள். “என் அன்பு சகோதரனே, என்னை மறந்தீரோ? என்னை எவ்வளவாக நேசித்தீர்! நீர் யார்யாருக்கெல்லாமோ உதவி செய்து புதுமை வள்ளல் என்று பெயர் பெற்றீரே! புனிதர் பட்டமும் பெற்றீரே! என் குழந்தையைக் காப்பாற்றி உம் சொந்தத் தங்கைக்கு உதவலாகாதா?” என உரிமையுடன் தன் அண்ணனை நோக்கி மன்றாடினாள்.

புதுமையாக பையன் மீண்டும் கிடைத்தான்.

தன் தமையனுக்குச் செய்த வாக்குறுதிப்படி சிறுவனை பிரான்சிஸாரின் குருமடத்திற்கு அனுப்பினாள். சிறந்த துறவியாக வாழ்ந்தான்.

கிறந்த மூவருக்கு உயிர் தருதல்

பதுவை நகருக்கருகில் உள்ள ஒரு சிறு கிராமத்தில் யூரோலியா என்ற சிறுமி குளத்தில் வீழ்ந்து இறந்தாள். சிறுமியின் தாய் அந்தோனியாரை வேண்ட, மாண்ட பெண் உயிர் பெற்றாள். தாயும் சேயும் புனிதரின் கல்லறைக்குத் திருயாத்திரை சென்றனர்.

ஷரவிலோ என்ற ஊரிலுள்ள விறகு வெட்டியின் ஒரே மகன் இறந்தான். தந்தை அந்தோனியாரின் பக்தன். தமக்கு ஞான வள்ளல் உதவி செய்வார் என முழுமனதுடன் நம்பி சடலத்தை சவப்பெட்டியில் வைத்திட அவன் மறுத்தான். முன்றாம் நாள் புதல்வன் உயிரிடுன் எழுந்தான்.

1775ல் அந்தோனியார் பிறந்த பட்டணமான லிஸ்பனில் பெரும் நிலநடுக்கத்தால், பலத்த சேதம் ஏற்பட்டது. அந்தோனியார் பீடத்திற்கு எந்த அழிவும் ஏற்படவில்லை. இந்த அழுத்து வேளையில் ஆலயத்தினுள் ஒரு சிறுவன் சிக்கினான். அவன் முன்று நாள் வரை அற்புதமாய் ஆகாரம் அளிக்கப்பெற்று உயிரிடுன் மீண்டான்.

பதுவை நகரிலுள்ள அந்தோனியார் ஆலயத்திற்கு அருகிலுள்ள ஒரு சிறு குளத்தில் ஒன்றரை வயதுள்ள குழந்தை ஒன்று இறந்து கிடந்தது. அந்தோனியாரை உறுதியுடன் வேண்ட அக்குழந்தை உயிர் பெற்றது. மகிழ்ந்த தாய் நன்றியறிதலாக சிறுவனின் நிறைக்கேற்ப தானியம் அன்பளிப்புச் செய்தாள்.

மஹாந்திரும்பிய அராபியர்

தமாஸ்கு பட்டனத்தில் அராபியத் தளபதி ஒருவர் வாழ்ந்தார். இரண்டாவது உலகப்போரின் போது அவர் மனைவியையும், சிறுமிகளையும் பாதுகாப்பிற்கென பிரான்ஸ் மாநகரில் விட்டு வந்தார். அவர் திரும்பியதும் துக்க செய்தி அவருக்காகக் காத்திருந்தது. ஹிட்லர் பிரான்ஸைப் பிடித்து விட்டார் என்பதே அச்செய்தி. தன் மனைவி, மகள் கதி என்ன ஆனதோ? என நினைத்து மனம் உடைந்தார். பிரான்ஸ் சென்ற அவருக்கு ஒரு புலனும் கிடைக்கவில்லை. இவர் நண்பர் ஒருவர், வத்திக்கானுடன் தொடர்பு கொண்டால் அவர்கள் இதனைக் கண்டுபிடித்து உதவுவர் என்றார். பாப்பானவரால் இத்தகைய பணிக்கென்று உண்டாக்கப்பட்ட அலுவலகத்துடன் தொடர்பு கொண்டனர். அவர்களும் உதவி செய்ய முன்வந்தனர். புனித அந்தோனியாரை மன்றாட தம் நண்பரை ஊக்குவித்தார். இவர் நண்பர் வெள்ளப்பெருக்கில் தீக்குமுக்காடும் தனக்குக் கிடைத்த மிதப்புக்கட்டை என, அவரும் தூயவரிடம் நம்பிக்கை வைத்தார்.

ஜேர்மெனிக்குச் செல்லும் வழியில் அவன் மனைவி இறந்தாள் என்றும், மில்லா என்ற சீமான், மகளை அமெரிக்காவிற்கு எடுத்துச் சென்றார் என்றும் வத்திக்கான அறிவித்தது. அங்கு சென்று, தேடி அவைந்தார்.

ஒரு நாள் அந்தோனியார் ஆலயம் சென்று செபித்துக் கொண்டிருக்கும் போது 12 வயது சிறுமியொருத்தியும் செபித்த வண்ணமிருந்தாள். அவளை யாரோ ஒருவர் “மிர்ஸர்” என அழைத்தார். அவள் என்பெயர் மேரி என்றாள். அவளே தன் மகள் எனக்கண்டு கொண்ட அராபியத் தளபதி மிர்ஸல்சருடன் இல்லஞ்சு சென்றார். சம்பாசனையின் போது இவர் தந்தையென அவர்கள் அறிந்ததும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். அராபியரும் கத்தோலிக்கரானர்.

வீரமாழுனிவர் கட்டிய அந்தோகியார் கோவில்

பட்டுக்கோட்டை அருகில் வீரக்குறிச்சி என்ற ஊர் உள்ளது. இங்கு ஒரு மரத்தில் பேய் ஒன்று வசித்து வந்தது. அவ்வழியாக யாராவது கர்ப்ப ஸ்திரிகள் வந்துவிட்டால் அடித்துக் கொன்று விடும். மற்றவர்களையும் துண்புத்தும். ஒரு நாள் வீரமாழுனிவர் அவ்வழியே வந்தார். களைப்பின் மிகுதியால் பேய் இருந்த மரத்தடியில் அமர்ந்தார். பேய் தன் கைவரிகையை முனிவரிடம் காட்ட முயன்றது. அவரோ சிலுவை வரைந்து, செபித்து “ஓடிப்போ! இங்கு தலை காட்டாதே” என்றார். அலகை அவ்விடத்தை விட்டு ஒடியே விட்டது. அதன் பின் அப்பக்கம் வரவே இல்லை. வீரமாழுனிவர் இங்கு ஒரு ஆலயங்கட்டி, பதுவைப்பதியரை அவ்வாலயப் பாதுகாவலராக்கினார். அங்கு சில காலம் தங்கி திருத்தொண்டு செய்தார். இவ்வாலயம் இன்று பெரிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. மேமாதம் இங்கு திருவிழா நடைபெறுகிறது. கிராமப்புற மக்கள் வண்டிகளில் வந்திறங்கி, ஆலய வளாகத்தில் தங்கி சமையல் செய்து, அசனங்கொடுப்பது கண்கொள்ளாக் காட்சி. இங்கு நடைபெறும் வாணவேடிக்கை மிகப்பெயர் பெற்றது. தஞ்சை – பட்டுக்கோட்டை சாலை ஓரத்தில் இத்திருத்தலம் உள்ளது. செவ்வாய் தோறும் இங்குள்ள திரளான பக்தர்கள் கூடுகின்றனர், சத்துரு சங்காரர் என அவரைப் புகழ்கின்றனர்.

கண்ணுவன்னவன் கலோதியாது

அந்தோனியார் மீது பழி சுமத்த சிலர், ஒரு வாலிபனது கண்களைக் கட்டி, குருடன் என்று பொய் கூறினர். கல்லறை சென்று செபிப்பது போல நடித்தான் அப்போவிக் குருடன். பின் ஏனென்றாக “கண் பார்வை கிடைத்தது, கட்டை அவிழுங்கள்” என்றான். இவனது நன்பர்கள் சிறித்தனர். கட்டவிழுக்கப்பட்டதும் போலிக் குருடன் உண்மையிலே குருடனாகி விட்டான். அவர்கள் பயந்து மனம் வருந்தி மன்னிப்பு கேட்டு மன்றாட மீண்டும் பார்வை கிடைத்தது.

அந்தோகியார் அப்பறி

அந்தோனியார் பெயரால் ஏழைகளுக்கு அப்பம் தரப்படுகிறது. இது தோன்றிய வரலாறு வருமாறு:

துலோன் பட்டணத்தில் ஒரு பெண் ரொட்டுக் கடை வைத்திருந்தாள். இவள் பெயர் ஹாயிஸ் பூவியேர். இவள் பரம ஏழை. அவளது வயோதிப்ப

பெற்றோர் அவள் கன்னியாகம்படம் சென்று துறவியாக வாழ்ந்திட இடந்தரவில்லை. ஏழைகளுக்குத் தன்னாலான தருமம் செய்தாள். ஒரு தினம் அவள் கடைச் சாவியைத் தொலைத்து விட்டாள். ஏழையான அவளுக்கு பூட்டை உடைக்க மனம் வரவில்லை. அந்தோனியாரை வேண்டினாள். சாவி கிடைத்தால் அந்தோனியார் நினைவாக ஏழைகளுக்கு அப்பம் தருவதாக வாக்குறுதி செய்தாள். அவளது கடைத்திறவுகோல் கிடைக்கவில்லையெனினும் வேறொரு சாவியால் திறக்க முடிந்தது. சொல்லியவாறே ஏழைகளுக்கு அப்பம் கொடுத்து வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினாள். இது முதல் இவ்வழக்கம் தோன்றியது.

தொலைந்து போன பல பொருட்களையும் அந்தோனியார் மீட்டுத்தந்து உதவி வருவதால் காணாமற்போன பொருட்களைப் பெற்றுத் தருவார் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். தன் தோழி ஒருத்தி அளித்த அந்தோனியார் சொருபத்தை தன் கடையில் வைத்து உருக்கமாய் வேண்டுதல் செய்தாள். அவள் ஆசையைத் தூயவர் நிறைவேற்றினார். கன்னியாகம்படம் புகுந்தாள். தூலோன் நகர் மடமொன்றில் நன்மரண மடைந்தாள்.

அந்தோனியார் கூறை

மெக்ளிகோவில் வேத கலாபனை ஏற்பட்ட போது கன்னியாகள் சபைகள் கலைக்கப்பட்டன. 1859ல் கன்னிகைகளில் சிலர் கலிபோர்னியா நாடுகளுக்குச் சென்றனர். பரம ஏழைகளான மக்கள் அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்தனர், வெகு சிரமத்தில் ஒரு மடம் அமைத்தனர். எனினும் கூரைபோடப் பணமில்லை, அதற்கு ரூபாய் 6350 தேவைப்பட்டது. அவ்வளவு பணத்திற்கு அவர்கள் எங்கு செல்வார்? பாடசாலைப் பிள்ளைகள் அந்தோனியாரை மன்றாடினர். மழைக்காலம் அடுத்து வந்தது. ஒரு தினம் ஒரு சபைத்துறவி ஒரு சிறு குழந்தையுடன் தான்சி மடம் வந்தார். தலைமைக் கன்னிகையிடம் தகவல் கூற, கன்னிகை ஒருவர் உடனடியாகச் சென்றார். அவர்கள் வருமுன் துறவியார் மறைந்தார்.

ஆனால் அங்கு ஒரு கஷ்டமும், அதனுடன் 6350 ரூபாயும் இருந்தது. இது அந்தோனியாரது செயல்தான் எனத் தெரிந்து நன்றியறிதல் செலுத்தினர்; கூரையின் வேலையும் முடிந்தது.

கப்பல் கரை சேருதல்

பிரான்ஸ் நாட்டு கடற்படைக் கப்பலொன்று 1708ம் ஆண்டு கடலில் புயலால் தாக்கப்பட்டது. கப்பல் மூழ்கி விடும் என அனைவரும் அஞ்சினர். கப்பலில் இருந்த ஆண்ம குரு அந்தோனியாரைப் பார்த்து மன்றாடனார். “இதோ ஆண்டவருடைய சிலுவை” என்ற வார்த்தைகளை ஒரு காகிதத்தில் எழுதி கடலில் ஏறிந்தார். அந்தோனியாரே! எங்களைக் காப்பாற்றும் என மன்றாடனார். புயல் அகன்றது. கப்பல் பத்திரமாகக் கரை சேர்ந்தது. யாவரும் ஆலயஞ் சென்று நன்றி செலுத்தினர்.

தூயவர் செய்து வரும் புதுமைகள் கோடிகோடி. இதனால் தான் அவர் “கோடி அற்புதர்” என அழைக்கப்படுகிறார். அவைகள் அத்தனையும் தொகுத்திட இன்னும் பல நூல்கள் தேவைப்படும்.

காற்றாட்டியைக் காந்தவர்

மதுரை, சுப்பிரமணியபுரத்தைச் சார்ந்தவர் திரு.ஜேக்கப் என்பவர். இவர் பிரிவினை மதத்தினர். டி.வி.எஸ் நிறுவனத்தாரின் பயணிகள் காரை ஓட்டி வந்தார். இவர் அந்தோனியார் பக்தர். தன் வீட்டில் புனிதர் படத்தை மாட்டியுள்ளார். பணிக்குச் செல்லுமுன் “அந்தோனியாரே! இன்று என் பணியை ஆசீஷனத்தியும். எந்த விபத்தும் ஏற்படாது காந்தருளூம்” என்று அந்தோனியார் படத்தின்முன் செபித்த படியே செல்லுவார். 25 ஆண்டுகள் இவ்வாறே செய்தும் வந்தார். அவர் வாழ்நாளில் எந்த விபத்தும் ஏற்படவில்லை. 2வது ஆண்டு இவர் கண்பார்ஜையில் மங்கல் ஏற்பட்டது. தூமாகவே பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். “இனி கார் ஓட்டினால் விச்து ஏற்படலாம். எனவே ஓய்வு பெறுவதே நல்லது” என்ற யோசனையை இவருக்கு அந்தோனியார் கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார். இன்று நல்ல வசதியுடன் தம் குடும்பத்துடன் அந்தோனியார் பக்தராக வாழ்கின்றார். பிரிவினை மதத்தினராய் இருந்த போதிலும் அவரது குடும்பத்தினர் அந்தோனியார் பக்தியை விடாது வேண்டி வருகின்றனர். தூயவரின் ஆசீரால் இவர் பிள்ளைகள் நல்ல நிலையில் உள்ளனர்.

காலச்சுக்கறம்

- 1195 பிறப்பு ஆகஸ்டு 15- லிஸ்பனில் ஞான நீராட்டு
 1210 துறவு பூணுதல் - அகஸ்தீனார்மடம் சேருதல் -
 பின் கோயிம்பிரா செல்லுதல்
 1219 குரு பட்டம் (வயது 24) - ஆப்பிரிக்காவின் வேத சாட்சிகளை
 சந்தித்தல்.
 1220 பிரான்சீஸ்கன் சபையில் சேருதல் -
 பெர்தினாந்து அந்தோனியாராதல் - ரிமினி ஆயரின் படுகொலை
 - மொராக்கோ (ஆப்பிரிக்கா) புறப்பாடு
 1221 போர்சியுங்குலா மாநாடு - அந்தோனியாரின் முதல் மறைஞரை
 - போர்வி
 1222 பிரான்ஸ் நாடு செல்லுதல்
 1222-26 பிரான்ஸ் நாட்டில் போதனை செய்தல் -
 1225 அசிசியார் மரணம், அந்தோனியார் இத்தாலி வருதல் -
 அவரிடம் தேவொலன் தவழ்தல்
 1227 பிரான்சீஸ்கன் சபைப் பொது மேலாளர்
 1228 பிளாரன்ஸ் நகரில் சேவை - முதல் முறையாக பதுவைப்பதி
 வருதல் - உரோம் பயணம் பாப்பிறை முன் அந்தோனியார்
 1230 சபைப் பொது மேலாளர், பதவியை விட்டு விலகல்
 2ம் முறை உரோமாபுரி பயணம் -
 சபையின் சிதைவுகளுக்கு முடிவு காணுதல்.
 1231 கடன் நிவாரணச் சட்டம் - ஜௌன் 13 காலமாதல்,
 அடக்கம் ஜௌன் 17
 1263 அழியா நாவினை எடுத்தல் - பதுவை ஆலய வேலை முடிவுறல்.
 1310 இரண்டாம் முறை நல்லடக்கம்
 1946 ஜூன்வரி 16 வேதபாரகர் பட்டம் அளிக்கப்படுதல்.

கிறுவாய்

இதுகாறும் வெளிவந்த பல நூல்கள் புனிதரின் புதுமைகளை மட்டுமே கொண்டுள்ளன.

ஆயின் இந்நால் வரலாற்றுப் பின்னணியில் அமைக்கப்பட்டு தூயவரின் மறையுரைகளும் இணைப்படுத்துகின்றன.

தூயவர் வாழ்ந்தது	36	ஆண்டுகள்
இவற்றில் பெற்றோருடன்	15	ஆண்டுகள்
அகஸ்டீனார் சபையில்	11	ஆண்டுகள்
விஸ்பன் மடத்தில்	2	ஆண்டுகள்
கோயிம்பிரா மடத்தில்	9	ஆண்டுகள்
தூய பிரான்சீஸ் சபையில்	10	ஆண்டுகள்
இவற்றில் பதுவை புரியில்	3	ஆண்டுகள்

ஆயின் செய்தலை எண்ணிலடங்காது...

இதனால் அவர் மறைந்து ஏழு நூற்றாண்டுகள் ஆயினும் அவர் புகழ் குன்றாது மேலோங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது.

இதனால்தான், “உங்களுக்கு கடவுளின் வார்த்தையை எடுத்துச் சொன்ன உங்கள் தலைவர்களை நினைவு கூருங்கள்” (எபி 13:7) என்று திருவாக்கு எடுத்தோதுகின்றது.

இதன்படி அவர் வாழ்ந்தார். அவரிடம் இருந்த தேவ அன்பு, பிறர் மீது அவர் எவ்வேளையும் அன்பு கொள்ளச் செய்தது. அவர் இறைவனையே கதி எனக் கொண்டார். அவரையே நாடிச் சென்றார். இறைவன் அவரை ஒரு போதும் கைவிடவில்லை.

..... “கடவுளை அனுகிச் செல்லுங்கள், அவரும் உங்களை அனுகி வருவார்”..... (யாகப்பர் 4:8)

நம்பிடம் இந்த தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளதா? புனிதரிடம் அறிவும் இருந்தது, அன்பும் இருந்தது. அறமும் இருந்தது கத்திமுனையிலிருப்பதை விடக் கழிமும் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பது, தூயவர் ஒழுக்கம். மிக்கவர்.

“ஞான நீராட்டுதல் பெற்ற அனைவரும் சாலமோன் அரசரை விட உயர்ந்தவர்கள்” என்பது ஒரு மேதையின் கருத்து. ஞானர்நானத்தில் பெற்ற தூய்மையை நாம் காத்திடுகின்றோமா?

புனிதரைப் பின்பற்றுவோம், நல்லொழுக்கத்தைக் கடைபிடிப்போம். ஏனெனில்,

“விலையுயர்ந்த நறுமணத் தைலங்களைக் காட்டிலும் நற்புகழே நல்லது” (சங்கத் திருவுரை. 7/2)

அந்தோனியார் கடவுள்ள: இறைவனின் அடியார். இறை அருளின்றி அவர் ஒன்றுஞ் செய்யார். இதனை அவர் பக்தர்கள் சரிவர உணர வேண்டும். அவர் நமக்காக இறைவனிடம் பரிந்து பேசுவார்.

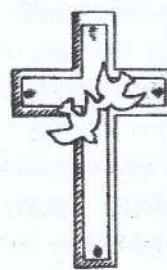
“ஆம்! கடவுளை அறியாத மனிதர் அனைவரும் இயல்பிலேயே மடையாக்கள்” (ஞானாகமம். 13/1).

“உலகின் நம்பிக்கை ஒரு படகில்தான் புகலிடம் கண்டது. அந்தப் படகு உம் கையால் செலுத்தப்பட்டுப் புதிய மனுக்குலத்தின் வித்தை உலகில் விட்டுச் சென்றது. நீதியைப் பிறப்பிக்கிற மரம் பேறு பெற்றது” (ஞானாகமம். 14/6,7)

ஆம் நமது தோணி இறை இயேசு, அத்தோணிக்கு இட்டுச் செல்பவர் அந்தோனியார்

“ஆணி அறைந்தவருக்கும் அன்பான தெய்வமே தோணியாவாய் எனக்கு”

என திரு. வி. க. “கிறிஸ்துவின் அருள் வேண்டவில்லை” இனிது பாடியுள்ளார்.

துறை அந்தோனியார்

மன்றாட்டு

புகழ்மாலை

சங்காரமாலை

பாடல்கள்

புனித அந்தோனியார் சருபத்துக்கு முன் செல்லும் செய்தி

பிதாவுக்கும் சுதனுக்கும் பரிசுத்த ஆவிக்கும் மகிழை உண்டாவதாக.
ஆழியில் இருந்ததுபோல் இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் என்றென்றும்
இருப்பதாக. – ஆமென்.

இப்புண்ணிய திருத்தலத்தில் மாட்சிமை தங்கிய மேலான
சிம்மாசனத்தில் கிருபாசனம் கொண்டெடுமுந்தருளியிருக்கிற புனித
அந்தோனியாரே! பரிசுத்த தனம் விளங்கும் லீவியே! விலைமதிக்கப்படாத
மாணிக்கமே! பரலோக பூலோக காவலரே! துன்பம், தொல்லைப்படுகிற
வர்களுக்கு பரம சஞ்சீவியானவரே! பாவிகளின் தஞ்சமே! உமது
இன்பமான சந்திதானம் தேடி வந்தோம். உமது திருமுக மண்டலத்தை
அண்ணார்ந்து பார்த்து உம்மைக் கெஞ்சி மன்றாடுகிறோம். மகா
சிரவணம் பொருந்திய புனித அந்தோனியாரே! குரத்தனமுள்ள
மேய்ப்பரே! பசாக்களை மிரட்டி ஓட்டுபவரே! திருச்சபையின் கருணைக்
கண்ணாடியானவரே! உலகில் எங்கள் ஆதரவும் நீரல்லவோ! எங்கள்
தஞ்சமும் நீரல்லவோ! எங்கள் சந்தோஷமும் நம்பிக்கையும், பாக்கியமும்
நீரல்லவோ! நீர் எங்கள் ஞானத்தந்தை என்பதை எங்களுக்கு காண்பியும்.
பிள்ளைகள் செய்த குற்றங்களை பெற்றோர் பாராட்டுவார்களோ?
உம்மைத் தேவிவந்த நிர்ப்பாக்கியர் பேரில் தயவாயிரும். அழுகிறவர்களை
அரவணையும், அல்லல்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதலாக வாரும். நீர்

இரங்காவிட்டால் எங்களுக்கு வேறு யாரிரங்குவார்? நீர் ஆதரிக்கா விட்டால் எங்களை வேறு யார் ஆதரிப்பார்? நீர் நினையாவிட்டால் எங்களை வேறுயார் நினைப்பார்? நீர் உதவாவிட்டால் எங்களுக்கு வேறு யார் உதவுவார்? தஞ்சமென்று ஓடிவந்த அடியோர்கள் பேரில் தயவாயிரும். பரிசுத்த வெண்மையின் துய்யதான தயாபரமே! தயைக்கடலே! தவிப்பவர்களுக்குத் தடாகமே! தனித்தவர்களுக்குத் தஞ்சமே! உமது இன்பமான சந்திதானம் தேடி வந்தோம். ஆறு, காடுகளைக் கடந்து ஓடிவந்தோம். துன்பம், பிணி, வறுமை முதலிய கேடுகளினாலே வாடி நொந்தோம். எங்கள் நம்பிக்கை வீண்போகுமோ? எங்கள் மன்றாட்டு மறுக்கப்படுமோ? எங்கள் யாத்திரைகள் பயனற்ற தாய்ப் போகுமோ? எங்கள் அழுகைக் கண்ணீர் உம்முடைய இருதயத்தை உருக்காது போகுமோ? அப்படி ஆகுமோ ஜூயா, எங்களின் அன்பான தகப்பனே! எங்களை முழுதும் ஒப்புக்கொடுக்கிறோம், எங்களை கையேற்றுக்கொண்டு ஆசீர்வதித்தருனும். – ஆமென்.

செயிர்ப்பாமாக:

சர்வேசரா சுவாமி! புனித அந்தோனியாரை வணங்கி அவருடைய சலுகையை இருந்து, சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து கிடக்கிற யாத்திரியர்களாகிய அடியோர்கள் பேரில் தயைசெய்தருள வேண்டுமென்று உம்மை மன்றாடுகிறோம். இந்த மன்றாட்டுக்களையெல்லாம் எங்கள் ஆண்டவராகிய இயேசு நாதருடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து எங்களுக்குத் தந்தருனும். – ஆமென்.

காணமற்போன பொருள் க்கைக்க (அல்லது) பற வேண்டுதல் நிறைவேற

“ஓ! மகா உன்னத மகத்துவம் பொருந்திய தூய அந்தோனியாரே! சகல நன்மைகளும் நிறையப் பெற்ற அப்போஸ்தலரே! தேவரீர் (காணமற்போன பொருட்களைத் திரும்பக் கண்டடையச் செய்கிற) புதுமைகள் செய்யும் வரத்தை ஆண்டவரிடம் அடைந்திருக்கிறேர். நான் போக்கடித்த..... பொருளைத் திரும்பக் கண்டடைய, உமது ஆதரவைத் தேடி வந்திருக்கிற அடியேனுக்கு·இத்தருணத்தில் உதவிபுரிந்தருனும். நான் இந்தப்பொருளைத் திரும்பவும் கண்டடைவேனாகில், தேவரைக் கொண்டு இது போன்ற மேலான அதிசயங்களைச் செய்கிற ஆண்வரை நான் இன்னமும் மகிமைப்படுத்தி கொண்டாடி வருவேன் - ஆமென்.

செவ்வாய்க்கழம தோறும் சொல்லும் 3 மன்றாட்டுக்கள்

முதல் மன்றாட்டு

பதுவைப் பதியரான புனித அந்தோனியாரே! பரிசுத்ததனம் விளங்கும் லீலீயே! விலைமதிக்கப்படாத மாணிக்கமே! திருச்சபையில் துலங்கும் நட்சத்திரமே வாழக்! மகா பேறுபெற்ற புனித அந்தோனியாரே! பரலோக வாசிகளால் தெளிந்த மெய்ஞான ஞானாதித்தரே! தெய்வ நேச அக்கினியால் கூடரவிட்டெரிகிற மெய்ஞான பக்திச் சுவாலகரே! என் முழு இதயத்தோடு உம்மை ஸ்துதித்து வாழ்த்துகிறேன். சர்வேகரன் உமக்கு ஏராளமாய்ப் பொழிந்த சகல உபகார சகாயங்களுக்காக உம்மை ஸ்துதிக்கிறேன். ஆ! என் நேச புனித அந்தோனியாரே! உமக்கு என் தோத்திரங்களை ஓய்புக் கொடுக்கிறதற்காக உமது திருச்சருபத்திற்கு முன்பாக தாழ்ச்சி விந்யத்துடன் முழந்தாளிட்டு நிற்கிறேன். சர்வேகர னுக்கு மிகவும் பிரியமான சிநேகிதரே! நீர் செய்திருக்கிற வாக்குத்தத்தை நினைத்தருளும். அடுத்துடேது ஒன்பது செவ்வாய்க்கிழமை உமது சருபத்தை வந்து சந்தித்து வணங்குகிறவர்களுக்கு உமது தயையின் சக்தியைக் காண்பித்தருளவீரன்று நீர் எங்களுக்கு வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறே! நீர் இதுவரையிலும் உமது வாக்குத்தத்தை பிரமாணிக்கமாய்க் காப்பாற்றி வருகிறீர். தகுந்தபடி உமது உதவியை மன்றாடினவர்கள் எல்லாரும் வல்லபமுள்ள உமது சிபாரிசைத் தடுக்க பெருத்த விக்கிணங்கள் இல்லாத போதெல்லாம் தாங்கள் கேட்ட உபகாரத்தை அடைந்தார்களே!

ஆகையால் நானும் என் இருதயத்தை உமக்குத் திறந்து காட்டவும், என் அவசரங்களை உம்மிடத்தில் முழு நம்பிக்கையுடன் சொல்லிக் காட்டவும் இந்த ஆலயத்தில் வந்திருக்கிறேன். உமது சருபத்தை உற்றுப்பார்க்கும்போது எனக்குக் கண்ணீர் ததும்புகின்றது. ஆயினும் என் ஆத்துமம் பரலோகத்தை நோக்கித் தாவுகின்றது. இத்தருணத்தில் உமது மட்டில் எனக்கு உண்டாயிருக்கிற நேசபாசத்திற்குச் சரியொத்த ஆசை அன்போடென்கிலும் மாட்சிமை தங்கிய அம்மேலான வாசஸ்தலத்தினின்று நீர் என் பேரில் கிருபை நோக்கம் பாலித்தருளும். உமது காத்தில் ஏந்திய திருக்குழந்தை இயேகவின் மட்டில் உமக்கு உண்டாயிருக்கிற நேசத்தைப் பார்த்து நான் கெஞ்சிக் கேட்பதேதெனில் என் அவசரங்களையெல்லாம் அத்திருப்பாலனுக்குச் சொல்லிக் காட்டி அவரிடத்தில் எனக்காக மனுப்பேச வேண்டுமென்பதாம்.

என் ஆசைக்குரிய புனித அந்தோனியாரே! எனக்கு உதவி செய்கிறது உமக்கு எவ்வளவோ எளிதாயிருக்கிறது. என் மன்றாட்டை தந்தருளுவதற்காக நீர் சாவேகரனிடத்தில் வாய் திறந்து பேசுவதூன்றே போதுமானது. உள்ளபடியே உமது கரங்களில் நீர் இவ்வளவு அன்போடு அரவணைத்த திருக்குழந்தை இயேசு உமது விண்ணப்பங்களைத் தள்ளிப் போடப்போகிறதே இல்லை. நீர் இவ்வுலகில் சஞ்சித்த காலத்தில் அவருக்கு உமது மட்டில் உண்டான நேசத்தால் பல தடவை அவர் உமக்குத் தரிசனையானாரே! அவரைத் தொடவும், முத்தமிடவும் தழுவவுஞ் சித்தமானீரே! மோட்சத்தில் அவரோடு அரசாண்டு வரும் இத்தினத்தில் உம்மை நேசிக்கவும், உம்மை மகிமைப்படுத்தவும், நீர் சொல்வதைக் கேட்கவும் ஆயிரமடங்கு அவர் ஆசையுள்ளவராயிருக்க மாட்டாரோ? பூவுலகில் உமது திருக்கரங்களுக்கும். நேசத்துக்குரிய உமது இருதயக்திற்கும் ஒப்புவிக்கப்பட்ட திவ்விய பாலனாகிய இயேசு, பரலோகத்திலும் இந்த இணைபிரியாத பட்சத்தைப் பாராட்டி வருகிறா ரென்று உலகம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. இதைப்பற்றியல்லோ மதுர குணமுள்ள நமது இரட்சகர் உமது சுருபம் சவுந்தரியம் நிறைந்த குழந்தை இயேசுவைக் கையில் ஏந்தின வண்ணமாய் எழுதப்படவும், சித்தரிக்கப்படவும் சித்தமானார்.

இயேசுவே! புனித அந்தோனியாரே! என்றும் இணைபிரியாத நேசர்களே வாழ்க! இயேசுவே! புனித அந்தோனியாரே! அந்நியோந்திய நேசபந்தமான இருதயங்களே! அடியேன் மட்டில் இரக்கம் புரிந்து உக்திநேசத்தால் என் இருதயத்தை சியச்செய்தருளும்படி உங்களை கெஞ்சி மன்றாடுகிறேன். இயேசுவே உமது நேச அந்தோனியார் பேராலல்லோ நான் உம்மை மன்றாடுகிறேன் அந்தோனியாரே! உமது நேச இயேசுவின் பேராலே நான் உம்மைக் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன்.

இயேசுவே! புனித அந்தோனியாரே! பூலோகத்தில் உங்களை ஜக்கியப்படுத்தின்தும் பரலோகத்தில் இப்போது உங்களை ஜக்கியப்படுத் துகிறதுமான உருக்க நேசத்தையும், அந்நியோந்திய பட்சத்தையும் பார்த்து அடியேனையும் ஒருவனாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி மன்றாடுகிறேன். ஓ இயேசுவே! புனித அந்தோனியாரே! என் இருதயத்தை உங்கள் பாதுகாவலில் வைக்கிறேன். ஓ இயேசுவே! புனித அந்தோனியாரே! உங்கள் கரங்களில் என் சகல கிலேசங்களையும் எனது ஏக்க கலக்கங்களையும் ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். இவ்வுலகில் உங்கள் பரிசுத்த சுருபங்களை மேரை மரியாதையோடும் பக்தி விநாயத்தோடும் நோக்கிப்

பார்த்து வருகிற அடியேனுக்கு பரலோகத்தில் நித்தியத்திற்கும் உங்களை முகமுகமாய்த் தரிசிக்கிற மேலான பாக்கியத்தைத் தந்தருஞும் - ஆமென்.

கிரண்டாம் மன்றாட்டு

உபத்திரவுப்படுகிறவர்களுக்கு ஊக்கமுள்ள சினேகிதருமாய் கஸ்திப்படுவோருக்கு உமது ஆறுதல் உதவிகளை ஏராளமாய்ப் பொழிகிறவருமாகிய பேறு பெற்ற புனித அந்தோனியாரே! இத் தேவாலயத்தில் உம்மைத்தேடி வணங்க வருகிற நிர்ப்பாக்கிய பாவியின் பேரில், நீர் வீற்றிருக்கும் மாட்சிமை தங்கிய மேலான சிம்மாசனத்தினின்று கிருபா நோக்கம் பாலித்தருஞும். நீர் ஓர் நாள் போலோனியா பட்டனத்து வங்கிஷுபதியான ஓர் பெண் பிள்ளைக்குக் கேள்வியற அருளிய ஆறுதல் நிறைந்த வார்த்தைகளை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளும். தொடர்ச்சியாய் ஒன்பது செவ்வாய்க்கிழமை போய் நமது சுருபத்தைச் சந்தித்து வருவாயானால் உன் மன்றாட்டு கையேற்றுக் கொள்ளப்பட்டதென்று நீ அறிந்து கொள்வாயென்று திருவுளம் பற்றினிரே! இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்ற வேண்டி உமது சுருபத்தை இக்கோவிலில் சந்திக்க வந்து அதன் முன்னால் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து உமக்கு என் அவசரங்களைச் சொல்லிக் காட்டுகிறேன்.

மகா பேறுபெற்ற அர்ச்சியஷ்டவரே! கிருபை தயாபத்தின் விலை மதிக்கப்படாத பாத்திரமே! பரிசுத்தனம் முதலிய சகல புண்ணியங்களும் விளங்கும் மாணிக்கமே! அடியேன் உம்மை வணங்கி உமது சுருபத்தைத் தோத்தரிக்கிறேன். இச்சுருபத்திற்கு முன் முழந்தாட்படியிட்டு என் ஆத்துமத்தைத் தாழ்த்தி என் அவசரங்களை உமக்குச் சொல்லிக் காட்டி, இரக்கமுள்ள உமது இருதயத்தின் தயாளத்தைக் கெஞ்சி மன்றாடுகிறேன். உமது சுருபத்திலல்லாமல் வேறொங்கே நான் உம்மைக் கண்டடைவேன்? உமது பீடத்திற்கு அருகாமையிலன்றி வேறொங்கே நான் உமது அருகில் நெருங்குவேன்? பரிசுத்தராகிய நீர் என் கண்முன்னே நிற்பதைக் காண்போகில் உம்மைக் கனப்படுத்த நான் எவ்வளவோ தீவிரத்துடன் ஓடிவருவேன். உமது திருப்பாதங்களைத் தாழ்ச்சியுடன் வணங்கி முத்தஞ்செய்ய எவ்வளவோ ஆசிப்பேன். உம்மைக்கட்டி முத்தமிடவும் உம்மிடத்தில் பேசவும் என் ஆவல் எவ்வளவோ பெரிதாயிருக்கும். இவ விசேஷித்த கிருபை எனக்குக் கிடையாததினால்லோ, உம்மையே பார்க்கும் பாக்கியம் எனக்கு

கிடைத்தால் நான் உமக்கு எவ்வித மகிமைகளை செலுத்துவேணோ, அந்த மகிமைகளையே உமது சுருபத்துக்குச் செலுத்த ஆசிக்கிறேன்.

ஆகையால் புனித அந்தோனியாரே! நான் உம்மை வணங்குகிறது மல்லாமல் நான் உமக்கு செலுத்த வேண்டிய மரியாதையோடு குற்றம் நிறைந்த என் சிரசை உமக்கு முன்பாகத் தாழ்த்தி பாவக்கறைப்பட்ட என் கண்களை உமது பேரில் நோக்குகிறேன். கஸ்திப்படும் என் இருதயம் உம்மை நோக்கித் தாவுகிறது. ஆத்துமங்களுக்கு உண்மையான ஆறுதல் தரும் உண்ணத் புனித அந்தோனியாரே! என் துண்மார்க்கங்களை முன்னிட்டு உமது ஆதரவை அடைய நான் அபாத்திரவானென்பது உண்மையிலும் உண்மை. தெய்வ மகத்துவத்திலும் உமது மன்றாட்டின் உதவியினாலும், நீதிமான்களை மாத்திரமல்ல மெய்யான பக்தியோடும் உறுதியான நம்பிக்கையோடும் உம்மை நாடிவரும் பாவிகளையும் ஆறுதல் படுத்தச் சித்தமாய் இருக்கிறீர். ஆகையால் என் நெருக்கடியான அவசரங்களில் நான் உம்மை அண்டிவந்து என் முழு இருதயத்தோடு உமது தயாள நெருக்கத்தை நோக்கி அபயமிடுகிறேன். என் வேண்டுதல் உமது சந்நதி மட்டும் வரக்கடவது. இரக்கமுள்ள இருதயமே, என் பெருமுச்சக்களைக் கேட்கக்கடவது. ஒ என் அன்புக்குரிய தந்தையே! என் இக்கட்டு ஏக்கக் கலக்கங்களை நீர் அறிவீர். நான் கேட்பதைக் கடவுளிடத்தினின்று நீர் எளிதில் அடைந்து கொடுப்பீர். உமது கரங்களால் கழுவப்படச் சித்தமான நேசத்திக்குரிய இயேசு உமது ஆசைக்கு இணங்காதிருப்பாரோ? உலக எத்திசையிலும் அதிசயிக்கப்படும் உமது இரக்கப் பெருக்கத்தை நான் கொண்டாட விடை கொடுத்தருளும். நிர்ப்பாக்கியப் பாவியின் மட்டில் நீர் காட்டும் உதாரத்துவத்தையும், உருக்கமுள்ள விசுவாசத்தோடு உம்மை மன்றாடுகிற நிர்ப்பாக்கியர்களை ஆறுதல் படுத்த நீர் எடுத்துக்கொள்ளும் கவலையையும், உமது ஒத்தாசையைக் கேட்ட ஏற்கக்குறைய அனைவரும் ஏற்கனவே கண்டறிந்து இருக்கிறார்கள். ஆகையால் என் மன்றாட்டை உமது கரங்களில் ஓப்புவித்து உமது பாதுகாவலில் வைக்கிறேன். என் ஆசை விருப்பங்களை உமது நல்ல இயேசுவுக்கு ஓப்புக்கொடும். அவர் அவைகளைக் தமது திருச்சித்தத்தின் படியே கேட்கக்கடவாராக - ஆமென்.

மன்றாம் மன்றாட்டு

மகா பேறுபெற்ற புனித அந்தோனியாரே! துன்பப்படுவோர்க்கு நேசமுள்ள ஆறுதலானவரே! எவ்வித பினிகளையும் நிவிர்த்தி செய்யும்

சோர்வடையாத பண்டிதரே! உலகமெல்லாம் உம்மைப் புகழ்ந் தேற்றுகிறது. எப்பக்கங்களிலும் உமது புதுமைகளைப் பிரபல்லியமாய்ப் பேசிவருகிறார்கள். உள்ளபடியே உமது வல்லமையின் பெருமையே பெருமையாம். நீர் உயிரோடிருக்கையில் அநேகமாயிரம் ஆக்து மங்களைத் திருப்ப கடவுள் உம்மைத் தெரிந்துகொண்டார். பரலோகத்தில் அவரோடு நித்தியத்திற்கும் அரசாஞும் இத்தினத்தில் சர்வ வல்லமை யுள்ளவர் கரத்தில் ஏராளமான புதுமைகளைச் செய்யும் கருவியாக விளங்குகிறீர். நீர் அவரை மன்றாடுகையில், அவர் மனிதர்களை நன்மை வரப்பிரசாதங்களினால் நிரப்பச் சித்தமாகிறார்.

ஆகையால், கஸ்திப்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதலானவரே! முழு நம்பிக்கையுடன் உம்மை மன்றாடுகிறேன். கடவுளிடத்தில் உமக்கு உண்டாகிய பெருத்த செல்வாக்குகளைக் கொண்டு திடங்கொள்கிறேன். துண்பப்படுகிறவர்களுக்கு மனுப்பேசுகிறவராக அவரால் நியமிக்கப் படுகிறீர். நீர் என் வேண்டுதலுக்கு இரங்கி நான் உம்மிடத்தில் சொல்லிக் கொள்ளும் என் நெருக்கடியான இடறுகளில் எனக்கு ஆறுதல் கொடுக்கும்படி உம்மைக் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன். தில்லிய பாலன் இயேகவின் முன் நீர் உமது கற்புள்ள இருதயத்தில் அனுபவித்த சொல்ல முடியாத பாக்கியத்தையும் அத்திருப்பாலன் தமக்கு, உமது மட்டிலுள்ள நேச நம்பிக்கையின் அடையாளங்களைக் காட்டுகையில் நீர் அனுபவித்த பேரானந்தங்களையும் பார்த்து உமது கரங்களில் ஏந்திய அந்த நல்ல இயேகவக்குமுன் என் ஆவவுள்ள ஆகைகளை எடுத்துக்காட்டும்படி உம்மை மன்றாடுகிறேன். இரட்சகர் இவ்வுலகில் உம்மை சகல வித நன்மை வரப்பிரசாதங்களாலும் நிரப்பினாரே! அவைகளைப் பார்த்து நீர் என்னை உம்முடைய பேறு பலன்களுக்குப் பங்காளியாகவும் நான் ஆசிக்கும் சலுகையை எனக்கு உறுதியாய் அடைந்து தந்தருளவும் தயைபுரியும்படி உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

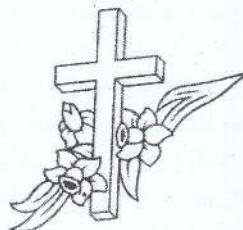
ஓ! மேலான புனித அந்தோனியாரே, உதாரகுணமுள்ள உம்மைப் பார்த்து நான் வேண்டிக்கொண்டது வீண்போகவில்லையென்று நான் உணர்ச்செய்தார்வீராக. உமது பேரில் எனக்குள்ள பக்தி பற்றுதல் இதனால் அதிகரிப்பதுடன் உமது திருநாமத்தை சகலருக்கு முன்பாக நான் புகழ்ந்து கொண்டாடுவேன்

நமது ஆண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ்துநாதர் ஓலிவேத்து தோட்டத்தில் அவஸ்தையாயிருக்கையில் அவர் துவங்கி முடித்த மூன்று மன்றாட்டுக்களுக்கு உண்டாயிருந்த நம்பிக்கையோடும், அமைந்த மனதோடும் நான் இதோ உமது திருச்சிறுபத்துக்கு முன்பாக, உமக்கு ஒப்புக்கொடுத்த மூன்று மன்றாட்டுக்களையும் முடிக்க ஆசையாய் இருக்கிறேன். அவரது வாயினாலும், அவரது இருதயத்தாலும் நித்திய பிதாவை நோக்கி அடியேன் அபயமிட்டு சொல்கிறதாவது: என் பிதாவே சகலமும் உம்மால் கூடியது. கஸ்திக்குரிய இப்பாத்திரத்தை என்னிடத் தினின்னு அகலச் செய்து, நான் கேட்கும் காரியத்தைத் தயவோடு எனக்கு அளித்தருஙோம். ஆகிலும் இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் என் மனதல்ல. உமது சித்தமே நிறைவேற்க்கடவது – ஆமென்.

அலகையின் தொல்லையிலிருந்து விழுப்பு

இவ்வுலகில் வாழ்ந்த போது உம்மைக் கண்டதும் இடி வீழ்ந்த நாகம் போல பேய்கள் அஞ்சி ஒடின. தூயவர் நீர் சிலுவை அடையாளத்தால் பேய்கள் மீது செயங்கொண்டமரே! பேய்கள் உமக்குப் பணிந்தனவென்றால் அதற்கு உமது இறைப்பக்தியும். தூய வாழ்வும், கடின தவ வாழ்வும், தேவான்னை மீதான பக்தியும், திருச்சிலுவை மீது கொண்டிருந்த அளவற்ற பற்றுதலுமல்லோ காரணம். நாங்களும் தூய வாழ்வு வாழ்வோமாக.

திருச்சிலுவை அடையாளத்தால் எம்மை தொல்லைப்படுத்தும் மாற்றானை ஒட்டிட தீவிரித்து வர வேண்டுமென உம்மைத் தாழ்மையுடன் மன்றாடுகிறோம். – ஆமென்.

பதின்மூன்று மன்றாட்டுக்கள்

“பாலும் - சொழும்”

1. தேவ பாலனை கரத்தேந்திய மா சீலா!

ஆவலாய் எமக்கருள் தா

முதல் மன்றாட்டு :- பநுவைப்பதியரே! தூய அந்தோனியாரே! அமல் கண்ணியின் அடைக்கலத்தில் பிறந்தவரே! சிலுவை அடையாளத்தால் பேய்களை பயந்தோடச் செய்தவரே! மரியன்னையில் பகதி உள்ளவரே! பசாசின் எல்லா மாயைகளிலிருந்தும் எங்களைக் காத்து வழி நடத்திடும். (பர.அரு.திரி.)

2. அற்புத போதா! கற்பின் மா தூயா!

உற்பனஞான தாதா! தற்காப்பாய் தனயரெமை

2-ம் மன்றாட்டு :- உலகின் செல்வத்தையும். மகிழமையையும் விட்டு பெரும் துறவியாக வாழ்ந்தீர். நாங்களும் இவ்வுலக ஆசாபாசங்களில் சிக்கி உழலாமல் நல்வாழ்வு நடத்திட இயேசுவை மன்றாடும். (பர.அரு.திரி)

3. தாழ்ச்சியால் மாட்சியற் ற மாதவனே!

வீழ்ச்சியூட்டும் ஆணவத்தை நீக்குவாய் எமில்

3-ம் மன்றாட்டு :- தாழ்ச்சியின் கண்ணாடியான தூய அந்தோனியாரே! இவ்வுலக புகழ்ச்சி, பதவி, செல்வங்களால் நாங்கள் மோசம் போகாது தயவாய் எம்மைக் காத்தருஞும். (1 பர.அரு.திரி)

4. பேதகம் ஓட்டிய பேரநுட் போதா

தீதுகள் நீக்கி காத்திடும் எம்மை

4-ம் மன்றாட்டு :- பேதகத்தினரின் சம்மட்டியே! நாத்திகரை நல்வழிப் படுத்தியவரே! தவறான போதனைகளால் நாங்கள் கதி இழக்காமல் எங்களை நாளும் காத்திடும் (1 பர.அரு.திரி)

5. நஞ்சண்ணழுட்டி மாய்த்திட அழைத்தவர்
அஞ்சிட உண்டு - பிழைத்தவா அருள்வாய்.
- 5-ம் மன்றாட்டு :- உம்மைக் கண்டு பொறாமை கொண்ட தீயவர் உமக்கு நஞ்சு உணவளித்தும், நீர் தேவன் அருளால் அதனை உண்டும் பிழைத்தீர். தீயவர்களின் சதித்திட்டங்களினின்று எங்களைக் காத்தருங்கும். (1பர.அரு.திரி)
6. நற்கருணை நாதரை - பணிந்தது கழுதை அற்பன் திருந்தினான் - அடியவர்க்கருள்வாய்
- 6-ம் மன்றாட்டு :- நற்கருணைநாதரின்மீது பக்தியற்ற பதிதன், தன் கழுதை அவரை தெண்டனிட்டு ஆராதித்ததைக் கண்டு மனம் திரும்பச் செய்தீர். நாங்களும் நற்கருணை நாதர் மீது பக்திகொண்டு அடிக்கடி திருப்பலியில் அமரும் ஆர்வத்தைத் தாரும். (1பர.அரு.திரி)
7. மறையுரை கேட்டிடா - மாணிடர் நாணிட உம் மறையுரை கேட்டன மச்சங்கள் - அருள்வாய்
- 7-ம் மன்றாட்டு :- உம் மறையுரையைக் கேட்க மனமற்ற மக்கள் வெட்கப்படும்படி மச்சங்களுக்குப் போதுத்தீர் நாங்கள் செபம் செய்தல் போன்ற ஞான காரியங்களில் கவலையின்றி இராது காத்து கரை சேர்த்தருள்ளீர் (1 பர.அரு.திரி)
8. வெட்டிய காலை ஓட்டிய மா நேயா
வெட்டிடும் எம் வினைகளை - நாளும்
- 8-ம் மன்றாட்டு :- வாலிபன் ஒருவனின் வெட்டிய காலை சிலுவை அடையாளமிட்டு நலமாக்கினீரே! எம்மிடையில் தோன்றும் மாய வினைகள் அனைத்தையும் வெட்டி வீழ்த்தியருங்கும் (1பர.அரு.திரி)
9. கழுத்தை நெரித்த பேயை ஓட்டிய பேரருளா!
இழுக்கீயும் அலகையை ஓட்டிக் - காத்திடுவீர்

- 9-ம் மன்றாட்டு :- உமது கழுத்தை நெரித்த துஷ்டப்பேயை தேவ அருளால் துரத்தி வெற்றி கண்ணாரே! நாங்களும் தேவ நம்பிக்கையிலும் பராமரிப்பிலும் தளராது என்றும் வளர்ந்திட உதவி புரியும். (பர.அரு.திரி)
10. தந்தையை மீட்டாய் -கொலை இழுக்கினின்று
எந்தையே - எமையும் மீட்பாய் இழிநிலை நின்று
- 10-ம் மன்றாட்டு :- குற்றமற்ற உம் தந்தையை பொய்யான கொலைக் குற்றச்சாட்டிலிருந்து மீட்டவரே! எங்களையும் வீண் குற்றசாட்டுகள், பழிகள், சதிகளிலிருந்து காத்தருங்கும். (1பர.அரு.திரி)
11. ஊமைகளைப் பேசவைத்த உத்தமரே என
தீமைகளைக் களைந்து காப்பீரின்று
- 11-ம் மன்றாட்டு :- ஊமைகளைப் பேசச் செய்தவரே! நாங்கள் உண்மைக்குச் சாட்சி கூறுவதில் ஊமையர்களாய் இராமல். மனவலிமையுடன் செயலாற்ற மனத்திடனை அருங்கும். (1ார.அரு.திரி)
12. நாவழியா நற்றவனே! கொற்றவனே!!
பாவ வழியினின்று காப்பாய் - நானும்.
- 12-ம் மன்றாட்டு :- இறைவனின் புகழை உரைத்த உம் நாவு அழியா வரம் பெற்றது. நாங்களும் தீயவைகளைப் பேசாமலும், பிறர் மீது பழி சொல்லாமலும், இறைவனைப் புகழுவும் அருள் தாரும். (1பர.அரு.திரி)
13. கோடி அற்புதா சடில்லா பொற்குணாளா
நாடிடும் மைந்தர்க்கு நலங்களைல்லாம் அருளிடுவாய்.
- 13-ம் மன்றாட்டு :- கோடி அற்புதரெனப் புகழப்பட்ட தூய அந்தோனியாரே! உம்மை நாடி வரும் பக்தர்களின் வேண்டுதல்களுக்கு செவி கொடுத்தருங்கும். எங்களுக்குத் தேவையான ஆஸ்ம சரீர் நலன்களை எங்கள் ஆஸ்டவராகிய இயேசுவிடமிருந்து பெற்றுத்தாரும் - ஆமென். (1பர.அரு.திரி)
- (இதனை செவ்வாய், ஞாயிறு நாட்களில் சொல்லலாம்)

அந்தோனியார் செய்மாலை

இது 39 மணிகள் உள்ளது. மும்முன்று மணிகளாய்க் கோர்த்து இடையில் இடம் விட்டிருக்க வேண்டும்.

பின்வரும் செயற்றது முதலில் சொல்லவும்

“உனக்கு அற்புதங்கள் வேண்டுமானால், அந்தோனியாரிடம் செல்” பின்னர் 13 செபங்களைச் சொல்லி ஒவ்வொன்றிற்கும் பின்னும் ஒரு டர். அரு. திரி. சொல்லவேண்டியது.

இது பாப்பிறையின் ஆசீர்ரப்பெற்றதாகும். எனவே பலன் மிக்கது.

1. சாவை அகற்றுகிறார் :- வார்த்தையால் இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்தவரே. இப்பொழுது மரண வேளையில் இருப்பவர்களுக்காகவும், மரித்த விசுவாசிகளுக்காகவும் வேண்டிக்கொள்ளும்.
2. தப்பறையை நீக்குகிறார் :- எங்களை எல்லாவிதத் தப்பறைகளிலுமிருந்தும் காத்திடுவீர். திருச்சபைக்காகவும், அதன் தலைவருக்காகவும் வேண்டிக்கொள்ளும்.
3. ஆபத்துக்களை அகற்றுகிறார் :- எங்கள் பாவங்களுக்காக இறைவன் அனுப்பும் பஞ்சம், படை, கொள்ளை நோய் என்ற ஆபத்துக்களிலிருந்து எங்களைக் காத்தருங்கும்.
4. தொழுநோயாளரைக்குணப்படுத்துகிறார்:- எங்கள் ஆன்மாவை கறைப்படுத்தும் எல்லா அருவருப்பான பாகங்களினின்றும் உடலை வாட்டும் எல்லாவிதப் பினிகளினின்றும் காத்தருங்கும்.
5. உம்மைக் கண்டதும் பேய்கள் நடுங்கி ஒடுகின்றன:- பசாக்களின் மீது வல்லமையுள்ள தூயவரே பேய்களின் சகல மாய்க்கையிலிருந்தும் எங்களைக் காத்தருங்கும்
6. கடலை அமர்த்துகிறார் :- கடலில் தத்தளிப்பவர்களுக்குப் புகலிடமானவரே! எங்களைக் கரை சேர்த்து ஆன்மாக்களில் எழும்பும் ஆசாபாசப்புயலை அமைத்தருங்கும்.

7. பின்னியாளர்களைக் குணமாக்குகிறார் :- எங்களைத் துன்புறுத்தும் ஆன்ம சரீரப் பின்னிகளிலிருந்து எங்களைக் குணமாக்கும்.
8. சிறைப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்கிறார் :- சிறையில் அடைப்பட்டவர்களுக்காய் உம்மை மன்றாடுகிறோம். விலங்கிடப்பட்டோரின் விலங்குகளை உடைத்தெறியும், பாவ அடிமைத் தனத்தினின்று எமைக்காத்திடும்.
9. உயிரற்ற அவயவங்களுக்கு உயிர் அளிக்கிறார் :- உயிரற்ற அவயவங்களைக் குணப்படுத்தியவரே, எங்களுக்கு எவ்வித ஆன்ம சரீர சேதம் விளையாதவாறு காத்தருஞும்.
10. காணாமற்போனவைகளைக் கண்டடையச் செய்கிறார் :- உலகிலும், நூனவாழ்விலும் நாங்கள் இழந்தவற்றை மீண்டும் அடைந்திடச் செய்தருஞும்.
11. ஆபத்துக்களை அகற்றுகிறார் :- எங்களுக்கு ஏற்படும் ஆன்ம, உடல் ஆபத்துக்களிலிருந்தும் காத்தருஞும்.
12. தாங்கமுடியாத இக்கட்டுகளை நொடிப்பொழுதில் நீக்குகிறார்:- எங்கள் இக்கட்டு வேளைகளில் உதவிபுரிந்து உணவு, உடை, வேலை இல்லாதவர்களுக்கு உதவி செய்தருஞும்.
13. அவர் வல்லமையை அறிந்தவர்கள் அவரை வாழ்த்துவார்களாக :- தூய அந்தோனியாரே, நாங்கள் வாழும் நாட்களெல்லாம் நீர் செய்த உபகாரங்களை வெளிப்படுத்தி நன்றியுடன் உம்மை வாழ்த்துவோமாக.

புனிதரை ணாக்கி செய்ய

கற்பில் உத்தமமான லீலியென்கிற புத்தப்புமாய் அட்சயமுள்ள வருமாயிருக்கிற புனித அந்தோனியாரே, எளிமைத்தனத்தின் ஆபரணமே, உபவாசத்தின் கண்ணாடியே, நிர்மல சுத்தத்தின் மாதிரிகையே, புனிதத்துவத்தின் ஒளிவிடுகிற நட்சத்திரமே. ஆசாரமுறைமைகளின் சோடினையே, மோட்சவர்க்கத்தின் வடிவே, திருச்சபையின் தூணே,

வரப்பிரசாதங்களின் பிரசங்கியே, காமதூதரை அடக்குகிறவரே, புண்ணியங்களை விதைக்கிறவரே. கஸ்திப்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதல் கொடுக்கிறவரே, தேவீருடைய திருக்கரங்களிலே சர்வேகரனுடைய சுதானவரைத் தாங்குகிறவராய் தேவ சிநேகத்தின் பேரில் மிகவும் எரிகிற அழலுமாய், பச்சாத்தாபத்தின் சீவியமான சுவாலையுமாய், தேவீருடைய பிரசங்கத்தைக் கொண்டு பாவியானவர்களை தேவ பட்சத்தின் நெருப்பினாலே கொளுத்தி எரித்தவருமாயிருக்கிற விருப்பமுள்ள வேதசாட்சியே, திவ்வியமான தீர்க்கத்துரிசினரே, பாவிகளைத் திருத்துகிறவரே, நரகத்திற்குப் பயங்கரத்தை விடுவிக்கிறவரே, எனிய பாவிகளாயிருக்கிற நாங்கள் உம்ருடைய அடைக்கலத்திலும் மன்றாட்டிலும் இருக்க எங்களைக் கையேற்று நடப்பித்துக் கொள்ளும். பாவிகளான எங்களுக்கு மெய்யான உத்தம மனஸ்தாபமும் அதனால் கண்ணீரும் உண்டாக வரப்பிரசாதத்தையும் ஞானமுள்ள தியானத்தையும், சர்வேகரனானவர் எங்களுக்குத் தந்தருளும்படிக்கு அவரை வேண்டிக் கொள்ளும். மிகவும் எரிகிற பட்சத்தின் அழலானவரே! பாவிகளான எங்களுடைய உலர்ந்த இருதயத்தை தேவப்பட்சத்தினாலே கொளுத்தி எரிக்கச் சித்தமாயிருக்க வேண்டுமென்று மிகுந்த தாழ்ச்சியுடனே உம்மை வேண்டிக்கொள்கிறோம் ஆமென்.

நவநாளி செய்ம்

கற்பில் மேன்மையான லீலி என்ற மலரின் அடையாளமான தூய அந்தோனியாரே! எனிமையின் ஆபரணமே, உபவாசத்தின் கண்ணாடியே, தூயமையின் எடுத்துக்காட்டே, தூய தன்மையின் ஒளிரும் தாரகையே, ஆசார முறைகளின் சோஷினையே, பரத்தின் வடிவே, திருச்சபையின் தூணே, திரு அருள்மறை உரையாளரே, காமாந்தகரை அடக்குபவரே, புண்ணியங்களை விதைக்கிறவரே, துயருந்மோருக்கு ஆறுதல் தருபவரே, உம் திருக்கரங்களில் இறைவனின் திருமகனை ஏந்துகிறவருமாய் தேவநேசத்தால் எரியும் அளவுமாய் பச்சாத்தாபத்தின் சீவிய சுவாலையாய் உம் பிரசங்கத்தால் பாவிகளை தேவ பயத்தின் நெருப்பினால் பற்றி எரித்தவரே, வேதசாட்சியாக விரும்பியவரே, தூய தீர்க்கதரிசியே பாவிகளைத் திருத்துகிறவரே. நரகத்திற்குப் பயங்கரத்தை வருவிக்கிறவரே, எனிய பாவிகளாகிய நாங்கள் உம் அடைக்கலத்திலும் மன்றாட்டிலுமிருக்க எங்களைக் கையேற்று நடத்தியருளும். பாவிகளான எங்களுக்கு மெய்யான உத்தம மனஸ்தாபமும், அதனால் கண்ணீரும்

உண்டாகும் அருளையும் ஞானமுள்ள தியாகத்தையும், இறைவன் எங்களுக்குத் தந்தருளும்படி, அவரை வேண்டிக்கொள்ளும். மிகவும் எரிகிற அன்பினால் எங்களைக் கொளுத்தி எரிக்கச் சித்தமாய் இருக்க வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்ச்சியிடுன் உம்மை வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

செயிப்போயாக

தயைமிகுந்த இறைவா, உம் பிரிய அடியாரான தூய அந்தோனியா ரைப்போல் நானும் அழிந்து போகிற உலக செல்வங்கள் மேல் எனக்குள்ள பற்றை அகற்றி உமதண்டை வந்து உமக்கு ஊழியஞ் செய்ய வருவதே இப்புவலகில் எனக்கு உண்மையான நன்மையொழிய வேறு இல்லை என்று கண்டுபிடிக்கச் செய்வீர். உலக நாட்டங்களிலாவது செல்வம், பெருமை, வெகுமானத்தின் பேரிலாவது, உடல் இன்பங்களின் பேரிலாவது என்னில் ஏற்படும் ஆசையை முழுவதும் அகற்றிட எனக்கு அறிவைத் தந்து சத்தியத் திருச்சபையின் உத்தம மைந்தனாக நான் என்றும் வாழ அருள் தாரும்.

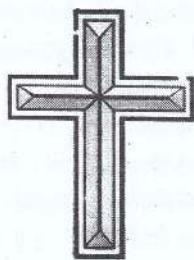
சிறம் பணிதுல்

கட கட என சாத்தான் வெருண்டோட
 மட மட என அவன் ஆணவும் நீங்க
 பட பட என மாற்றான் பதைத்து ஓட
 உடன் வந்து உதவுவாய் திடமிகும் தூயா,
 எந்த வினை வந்தாலும் உந்தனை மறவோம்
 தந்தை அந்தோனி சிந்தை இரங்குவாய்
 இந்த வேளை எந்தனுக்குதவி நீ
 சந்தத இன்பம் தந்தருள் கூராய்
 இருள் நீக்கும்! மருள் ஓட்டும்! அருள் தாரும்!
 பொருள் தாரும்! பொறை தாரும்! குறை தீரும்.
 ஞான மீயும் பரமோனமீயும் - நர தாபம் தீரும்
 மனத்துயர் நீக்கும் சனப்பினி நீக்கும்
 அருள் பொழி அண்ணலே! போற்றி! போற்றி!
 கருணை முகிலே! போற்றி! போற்றி!
 திருவடியரே! போற்றி! போற்றி!
 அன்னை மரி பக்தரே! போற்றி! போற்றி!
 நன்மறை போதா-போற்றி! போற்றி!

துன்பத்தில் இன்பமே-போற்றி! போற்றி!
 வன் பேயஞ்சும் வல்லபா-போற்றி! போற்றி!
 எத்திக்கிலிருந்து எதுவரினும்
 அத்தா அதனையறவே போக்கி
 தத்தளிக்கும் - சேயரைக் காத்து
 பக்தா வல்வரம் ஈவாய்.

கோடி அற்புதா – சிரம்பணிகின்றோம்
 தேடியோருக்கு அடைக்கலமே சிரம்.....
 வாடியோர்க்கு உறுதுணையே சிரம்.....
 சுல்லா தூயவனே! சிரம்.....

பிணி, துயர், ஏவல், தொல்லை,
 அணியாய் உருமிடர் பித்து, மற்ற
 குணங்கின் மாயை-யாவும்-மாற்றி
 அனுகுமெமை- அரவணைப்பாய்-அண்ணகரே.

சுத்தாரு சங்கார மாலை

கஸ்பு

முவா முதல்வனை நாளும் போற்றி
பாவாலும், பூவாலும், பரனை ஏற்றி
தேவாதி தேவன் திரு அடியராய்
சீவிய நாளெல்லாம் தவத்துடன் வாழ்ந்த
அந்தோனி முனியே வந்துதவீரே!

1. பதுவைப் பதியர் வேதிய மேதை
புதுமை வள்ளல் சங்கார மாலையை
யாத்திட அருள்வாய்!
2. பீடத்தடியில் பேயைக் கட்டிய வீரச்சிறுவா
ஒடச்செய்வீர் வாட்டும் அலகையை
3. சிலுவை வரைந்துமாற்றானை ஒட்டியமாதவனே
நாலுபக்கமும் பசாக வெட்கி ஒடச்செய்வீர்.
4. பாலனை கரத்தில் ஏந்திய சீலா
ஞாலத்தோடெம் துயர் நீக்க வாரும்.
5. சாத்தான் வாட்டிய துறவியைக் காத்திட
போர்த்தினீர் (உம்) மேலாடை நீங்கியது நோயும்
6. மறையுரை மேடையை இடித்தது பேயும்
குறையேதுமிலாது காத்தீர் மக்களை
7. கழுத்தை நெரித்து பேயை ஒட்டினீர்
பழுவால் வருந்தும் பலரைக் காத்தீர்.
8. வருவீர்! அருள் தருவீர்! கருணை பொழிவீர்
சருகென சாத்தான் பறந்திடச் செய்வீர்.
9. நக்க உணவை நலதாக்கி உண்ணர்
நக்க சஞ்சலம் நின்றெறமை காப்பீர்!
10. பில்லி சூனியம் செய்து ஏவிய பேய்களை
வல்லமை மிகுநீர் ஒட்டிடும் விரைவாய்
11. உருவஞ் செய்து உருவேற்றி பேயை
அதனுள் ஏவி விட்டு கருவறுக்கும் பகைவரை மாய்த்திடுவாய்
12. மாவைக் குழழுத்து பல்லயத்தில் பூசைவிட்டு
எனைக்கொல்ல ஏவிடும் பேயை ஒட்டிடுவாய்

13. சக்கரத்தில் உருவேற்றி – முட்டையையும் படைத்து திக்காரம் ஊட்டிய பேயை ஓட்டிடுவீர்
14. கருவை எடுத்து மந்திரமோதி பேருரைத்து உருவேற்றி விட்ட பேயை தூரத்துவீர்
15. ஆறு, ஐந்து, எண்பத்தொன்று இரண்டு எட்டு இருபத்தேழு எழுத்துக்களால் ஏவின பேய்களை வெருண்டோடச் செய்வீர்
16. குடலையில் உருவம் வைத்து ஏவல் செய்து அடித்தால் ஆணியின் தீங்கினை எரிப்பீர் அந்தோனி முனியே
17. சாராயம் - கள் - மதுபானம் பொறி - கறிசோற்றிற்கும் ஆடும் கோரப் பேய்தனை ஓட்டி, நலந்தனை அருளும்
18. காளி, காட்டேரி மாடன் கூளி. கருப்பன்-வயிரவன் போன்ற பேய் கணங்களை ஓட்டி கருணை புரிவீர்
19. கலயத்தில் தகட்டினை இட்டு-மந்திரம் ஒதி கெடுவும் இட்டு நிலத்தில் புதைத்த - நிமித்தங்கள் நீக்கும்
20. பித்துப் பித்திட செய்த பினி வந்திட செய்திட்ட ஏவலும் சத்தற்றுப் போகச் செய்வீர் முனிபுங்கவா
21. ஆடும் பேயையும், ஒடும் பேயையும் சாடும் பேயையும், வையும் பேயையும் பாடும் பேயையும், பகடிப் பேயையும் நொண்டிப் பேயையும் ஓட்டுவீர் மாழுனியே
22. ஓ! வென அலறும் பேயை ஓழிப்பீர் இ! இ! ஏன இளிக்கும் பேயை சிதைப்பீர்
23. இடியோசையிட்டு பிடி பிடி என்றிடும் பேயினை இடி இடி என இடித்து உதைத்திடும்
24. பருத்திமுன் எதிரிபோல் பகைவனை ஓட்டும் பூனைமுன் எலிபோல், கீரி முன் பாம்பு போல் பேயை நடுங்கச் செய்யும்
25. சிங்கம் போல் சீறி எமை மாய்த்திட இங்கு வந்திடும் பேயை – வீழ்த்தும் எரிநரகில் உம் நாமம் ஒதும் எம்மையே எந்நாளும் ஆளும் இம்மையில் தேற்றி அம்மையும் தாரும் ஜயனே அந்தோனியாரே!

செய்யுள் [தூக்கமுறை]

மூவா முதல்லனைப் போற்றி மலர் தூவுகின்றோம்
தந்தையைச் சிரம் தாழ்த்தி பணிந்து மலர்.....

தூய ஆவியை ஆராதித்து மலர்.....

திருக்குமாரன் இயேகவே நெஞ்சாரப் பணிந்து மலர்

தூய சூசை மாழுனியை வணங்கி மலர்.....

பாதத்தில் பேயை நகக்கிய தேவதாய் மரி அன்னையைப் பணிந்து மலர்.....

ளரி நரகில் சாத்தானை வீழ்த்திய தூய மிக்கேல் அடி பணிந்து மலர்.....

வான் தூதர்களை வணங்கி மலர்

எல்நாபக அருளப்பர், சகல தூயவர்களை வணங்கி மலர் ...

திருச்சிலுவையை ஆராதித்து மலர்

எட்டுத்திக்கும் ஈரெட்டுத்திக்கும் தூட்டப்பேய் பயந்தோடி பாய்ந்தோடி
ளரிநரகில் வீழ்ந்திடவே தூய அந்தோனி மாழுனியே உம் இணையடி பணிந்து மலர் தூவுகின்றோம்.....

(மலர் தூவுகின்றோம் எனும் போது மலர் தூவும்)

சங்கீத ஏட்டினை எடுத்துச் சென்ற...

மறையனை இங்கிதமாகக் கரை சேர்த்து அலகையை ஒட்டி மங்காப்புகழ் பெற்ற சந்தந்தோனி மாழுனியே! எங்கட்கு என்றும் ஆதரவளித்து அருள் புரிவாயே!

தூய அந்தோனியாரி புகழ்மாலை

சுவாமி கிருபையாயிரும்
கிறிஸ்துவே. கிருபையாயிரும்

சுவாமி கிருபையாயிரும்
கிறிஸ்துவே, எங்கள் பிரார்த்தனையைக் கேட்டருளும்

கிறிஸ்துவே. எங்கள் பிரார்த்தனையை நன்றாகக் கேட்டருளும்.

பரலோகத்திலிருக்கிற பிதாவாகிய சர்வேகரா

எங்களைத் தயைபண்ணி இரட்சியும் சுவாமி

உலகத்தை மீட்டு இரட்சித்த சுதனாகிய சர்வேகரா. (எங்களை..)
பரிசுத்த ஆவியாகிய சர்வேகரா, (எங்களை..)

புனித தமதிரித்துவமாயிருக்கிற ஏச் சர்வேகரா, (எங்களை...)
 ஆண்டவரே இரக்கமாயிரும்,
 ஜென்மப் பாவமில்லாமல் உற்பவித்த தூய மரியாயே கன்னியாரில்
 உத்தம கன்னிகையே....
 பக்திச் சவாலகரைப் போன்ற தூய அசிசி பிரான்சீயாரே
 பதுவைப் பதியரான தூய அந்தோனியாரே..
 பரதத்தின் சீர் மிகும் பெட்டகமான தூய அந்தோனியாரே...
 தூய்மையில் லீலி மலரான தூய அந்தோனியாரே
 தவ வலிமை மிக்க தூய அந்தோனியாரே...
 தருமத்தை விரும்பிச் செய்து வந்த தூய அந்தோனியாரே...
 திருச்சிலுவையை மிகவும் நேசித்தவரான தூய அந்தோனியாரே...
 தர்மநெறியில் மாறாத மனத்தினை உடைய தூய அந்தோனியாரே...
 சிற்றின்ப ஆசையினை வென்றவரான தூய அந்தோனியாரே...
 போர்த்துக்கல் நாட்டின் நவ விண்மீனான தூய அந்தோனியாரே.....
 நற்செய்தியை ஊக்கமுடன் பிரசங்கித்த தூய அந்தோனியாரே...
 இறைவனின் திருவாக்கின் குரலொலியான தூய அந்தோனியாரே....
 தூய ஆவியானவரின் படிப்பினைகளை விரும்பியவரான தூய
 அந்தோனியாரே...
 விகாசமில்லாதவர்களுக்கு வாய்மையாய் உபதேசம் செய்த தூய
 அந்தோனியாரே....
 பசாக்களை நடுநடுங்கச் செய்கிறவரான தூய அந்தோனியாரே
 புண்ணியவான்களுக்கு நிறைவான படிப்பினையான தூய
 அந்தோனியாரே.....
 மீனோரென்கிற துறவிகளுக்குப் படிப்பினையான தூய அந்தோனியாரே....
 அப்போஸ்தலர்களின் கொழுந்தான தூய அந்தோனியாரே ...
 பாவிகளுக்கு வெளிச்சம் தருகிறவரான தூய அந்தோனியாரே ...
 வழி தவறிப் போவோர்க்குத் துணையான தூய அந்தோனியாரே....
 ஆச்சரியங்களை செய்கிறவரான தூய அந்தோனியாரே ...
 சலிப்புள்ளவர்களுக்கு ஆறுதல் தரும் தூய அந்தோனியாரே...
 குற்றமற்ற மக்களின் ஆறுகலும் பாதுகாவலுமான தூய அந்தோனியாரே...
 ஊழைகளைப் பேசச் செய்கிறவரான தூய அந்தோனியாரே...

உண்மையை போதிக்கும் உபதேசியான தூய அந்தோனியாரே ...
 பசாக்களை மிரட்டி ஓட்டுகிறவரான தூய அந்தோனியாரே...
 அடிமைப்பட்டவர்களை மீட்கிறவரான தூய அந்தோனியாரே...
 பின்யாளர்களைக் குணமாக்குகிற தூய அந்தோனியாரே ...
 மரணமடைந்தோர்க்கு இறைவன் உதவியால் உயிர்
 கொடுத்தவரான தூய அந்தோனியாரே ...
 பிறவிக் குருடருக்குப் பார்வை அளித்த தூய அந்தோனியாரே...
 காணாமற் போனவைகளைக் கண்டடையச் செய்தவரான தூய
 அந்தோனியாரே....
 இழந்து போன பொருட்களைத் தேடித் தருபவரான தூய
 அந்தோனியாரே....
 வழக்காளிகளுடைய உண்மையைப் பாதுகாக்கிறவரான தூய
 அந்தோனியாரே...
 பரதத்திற்கு சுதந்திரவாளியான தூய அந்தோனியாரே...
 தரித்திருக்கு இரத்தினமான தூய அந்தோனியாரே...
 கடலில் மீன்களுக்கு உபதேசித்தவரான தூய அந்தோனியாரே...
 விடி உணவு அருந்திய தூய அந்தோனியாரே...
 அப்போஸ்தலரின் குறைவற்ற தூயமையை நேசித்தவரான தூய
 அந்தோனியாரே...
 புண்ணியமென்கிற ஞான மேலாடையைப் பல நாடுகளில்
 விளைவித்தவரான தூய அந்தோனியாரே...
 உலகமென்கிற அபத்தத்தை விட்டகள்ற தூய அந்தோனியாரே...
 கடலில் தத்தளித்த வீரர்களை மீட்ட தூய அந்தோனியாரே...
 உம்மை வேண்டுவோரின் அன்பரான தூய அந்தோனியாரே...
 எண்ணிறந்த ஆண்மாக்களை பரதத்திற் சேர்த்த தூய அந்தோனியாரே...
 நன் நாக்கு அழியாத நற்றவரான தூய அந்தோனியாரே...
 பிரான்சீசியாரின் சபை அரணான தூய அந்தோனியாரே..
 சிறு குழந்தை வடிவில் வந்த தேவபாலனை தாங்கிய தூய
 அந்தோனியாரே ...
 நீ இறந்ததை சிறு குழந்தை வாய் வழியாக தெருக்களில் இறைவனால்
 அறிவிக்கப்பட்ட பேறுபெற்றவரான தூய அந்தோனியாரே...
 இறந்த ஓர் ஆண்டிற்குள் பீடத்தின் மகிமைக்கு உயர்த்தப்பட்ட
 தூய அந்தோனியாரே...

ாங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்

உலகத்தின் பாவங்களைப் போக்குகிற இறைவனுடைய செம்மறிப் புருவையாகிய இயேசுவே....

எங்கள் பாவங்களைப் போக்கியருளும் கவாமி

உலகத்தின்... எங்கள்... செபத்தைக் கேட்டருளும் கவாமி

உலகத்தின்... எங்களை தயைச் செய்து இரட்சியும் கவாமி.

செபிப்போமாக

தூய அந்தோனியாரே! வீரமிகும் ஆயரே! துன்புறுவோருக்கு மகிழ்வு தருபவரே. பாவிகளை மீட்டிட அரும்பாடு பட்டவரே, இவ்வுலக துன்பங்களுக்குப் பின் எங்களுக்கு முடிவில்லா பேரின்ப வாழ்வு தரவும். இக்கட்டுகள் நீங்கப் பெறவும், வேண்டும் வரங்கள் கிடைக்கவும் எங்கள் ஆண்டவரும். இறைவனின் திருமகனுமாகிய இயேசுவிடம் எங்களுக்காக மன்றாடும்.

மு. இயேசுகிறிஸ்துநாதர் வாக்குறுதிகளுக்கு நாங்கள் தகுதி பெறும்படியாக

து. தூய அந்தோனியாரே எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

அனுகூலமடைய செபம்

ஓ! தூய்மையின் வெண்ணிற லீலிமலரே! உன்னத ஏழ்மையின் முன்மாதிரிகையே! மெய்த தாழ்ச்சியின் கண்ணாடியே! தூய்மையின் ஓளிவிடும் விண்மீனே! ஓ! மகிமை மிகுந்த புனித அந்தோனியாரே! உமது கரங்களில் திருப்பாலன் எழுந்தருளும் தனிப் பேற்றினைப் பெற்று அகமகிழ்ந்தீரே! அதனைப் போல் உமது வல்லமை மிகும் ஆதரவில் என்னையும் வைத்துக் காப்பாற்ற வேண்டும். என உம்மை மன்றாடுகிறேன். இறைவனிடமிருந்து நீர் அடைந்த வரங்களில் புதுமை செய்யும் வரமே சிறப்பாக உம்மிடம் சூர் விடுகின்றது. தேவரீர் என் மீது கருணை கொண்டு எனக்குத் தேவையான இந்த வேண்டுதலைக் கேட்டு உதவி செய்ய வாரும்

(வேண்டுதலை உறுதியோடு கேட்கவும்)

தீய ஆசைகள், பற்றுதல்களை எல்லாம் என் இதயத்திலிருந்து நீக்கி அதனைத் தூய்மைப்படுத்தியருளும். என் பாவங்களுக்காக நான் மனம் வருந்தவும், இறைவனையும், பிறரையும் நேசித்து வரவும்

தேவையான வரத்தையருஞம். ஆண்டவரை உண்மையுடன் சேவித்து மறுமையில் என்றென்றும் உம்முடன் அவரைத் தரிசித்து போற்றிப் புகழுக்கடவேணாக - ஆமென்.

குறிப்பு

அந்தோனியார் மீது நாம் புத்தகச் செபங்களைத் தான் சொல்ல வேண்டுமென்பது அல்ல. நமது தேவைகளை, மனதில் தோன்றியவாறு பக்தியுடன் தினம்தினமோ அல்லது செவ்வாய்க் கிழமைகளிலோ சொல்லி வேண்டும் வரங்களைப் பெற்றிடலாம். நன்றியறிதலாக நம்மால் செய்யக்கூடிய, தான் தருமங்களைச் செய்து வரலாம். மற்றவர்களையும் செய்யத் தூண்டலாம்.

புனித அந்தோனியாரின் உதவியினை அடைய வல்லமை மிகும் செய்ய புனிதர்களுக்குள் பெருந்தகைமையும் பேரன்பும் கொண்ட தூய அந்தோனியாரே! நீர் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த போது உம்மிடம் விளங்கிய தேவ அன்பு, பிறரன்பு, புண்ணியங்கள் பிறருக்கு தரப்படாத புதுமை செய்யும் வரத்தை உமக்குத் தந்தன. உமது வாயின் சொல்லிற்கு புதுமைகள் காத்திருந்தன. துயரூபவோர் கேட்டதும் நீர் அவர்களுக்காய் பேசி நலம் செய்ய முன் நின்றீர். இக்கட்டு இடைஞ்சலில் உம்மை வேண்டி, பயன்பையாது போகவில்லை. பினியாளரின் பினியை நீக்கின்றார். காணமற் போனவைகளைக் கண்டடையச் செய்தீர். தூன்பம் நிறைந்தோர் உம்மை அழைத்தபோது உதவி செய்ய விரைந்தீர். இறந்தோருக்கு உயிரளித்தீர். நீர் உலகில் இருந்தபோது வருந்திய இறை மக்கள் துயர் துடைக்கத் தயங்கியதில்லை. இந்த நம்பிக்கையால், நிரப்பப்பட்டு, முழந்தாட்டியிட்டு உம்மிடம் கேட்கும் மன்றாட்டு யாதெனில்....

(வேண்டுதலை உறுதியோடு கேட்கவும்) இதனை நிறைவேற்ற ஒரு புதுமை நிகழ வேண்டுமாயினும் செய்தருள்ளீர்! உமக்கு அது கடினமானதல்லவே! நீர் கோடி அற்புதரல்லவா! உம் கரங்களில் வீற்றிருக்கும் திருப்பாலனின் செவிகளில் என் வேண்டுகோளை மெல்ல உரைத்தருஞம். உமது வாரத்தைஒன்று மட்டுமே போதுமானது. எனது மன்றாட்டு நிறைவேறும். உமக்கு நான் என்றும் நன்றியறிதல் உள்ளவணாய் இருப்பேன் - ஆமென்

திருப்பாலனால் சினேகிக்கப்பட்டு, மகிமைப்படுத்தப்பட்ட தூய அந்தோனியாரே!

எனது மன்றாட்டிற்கு செவிசாய்த்தருளும். சொல்லிலும், செயலிலும், வல்லமை மிக்க புனித அந்தோனியாரே!

எனது மன்றாட்டிற்குத் தயவாய் செவிசாய்த்தருளும். உம்மிடம் வேண்டுவோர் மீது அதிக அக்கறை காட்டும் தூய அந்தோனியாரே! என் வேண்டுதலை அடைந்து தந்தருளும் - ஆமென். (பர.அரு.தரி)

புனிதரின் அழியா நாவக்கு செபம்

பதுவைப்பதியரான புனித அந்தோனியாரே! நீர் உமது நாவால் எப்போதும் இறைவனை துதித்ததுமன்றி எப்போதும் துதிக்கப்படவும் செய்திரே! நான் உமது புண்ணியங்களை எல்லாங் கண்டு பாவிப்பது மல்லாமல் விசேஷமாய்த் எந்தப் பாவத்தினாலும் என் நாவை கறைப் படுத்தாமலும், உம்மைப்போல் அதைக்கொண்டு எப்போதும் இறைவனைத் துதித்தும், துதிக்கச் செய்தும் வருவேனன்று உமக்கு வாக்களிக்கிறேன். நான் என் நாவால் கட்டிக் கொண்டதும் கட்டிக்கொள்ளச் செய்ததுமான எல்லா பாவங்களுக்கும் மன்னிப்பையும், இனி எப்போதைக்கும் இறைவனை துதிக்கவும் பிறருக்கு நன் மாதிரி கொடுக்கவும் மாத்திரம் நாவை உதவிக்கொள்ளும் வரத்தையும். உமது கரங்களில் ஏந்தியிருக்கிற தேவபாலனை மன்றாடி அடைந்தருளும்படி உம்மை மன்றாடுகிறேன் - ஆமென்.

அந்தோனியார் மீது செபங்கள்

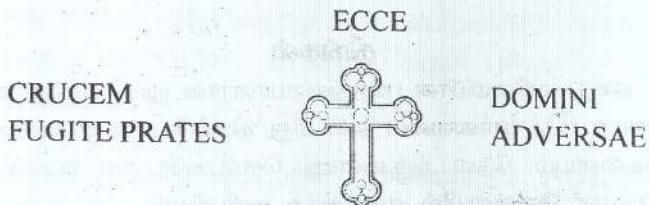
INRI என்ற எழுத்துக்களை நெற்றியில்படுக்கப் போகுமுன் வரைந்து படுத்தால் நீர்ப்பாக்கிய சாவு சடுதி மரணத்தினின்று காப்பாற்றப் படலாம். INRI எழுத்துக்களை வரையும் போது “இயேக நசரேன யூதர்களின் அரசே! என்னை நிர்ப்பாக்கிய சாவினின்றும் சடுதி மரணத்தினின்றும் காத்தருளும்” (ஆதாரம் “செபரோசா புஷ்பம்”)

பினி நிங்க செபம்

புனித அந்தோனியாரே! நோயாளிகளுக்கு ஆறுதல் தருபவரே! இறந்தோரை இறைவன் வல்லபத்தால் உயிர்த்தெழுப்பினவரே! உம் அடியாளான (பெயர்) படும் துன்பங்களைக்கண்டு மனமிரங்கி

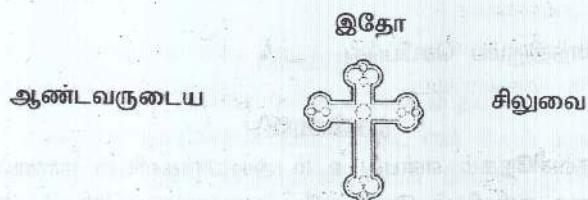
பின்னைய நீக்கிடும். உமது மன்றாட்டால் பினி அகலுமாயின் நன்றியறிதலாக ஏழைகளுக்கு என்னாலான தருமம் செய்வேன் (ஒரு பர. அரு. திரி.) புனித அந்தோனியாரே! எங்களுக்காக வேண்டிக் கொள்ளும்.

அந்தோனியார் சீட்டு
பேயோட்டுகிறதற்குச் செபம்

VICIT LEO DE TRIBU JUDA
RADIX DAVID
ALLELUIA

(இதன் மொழிபெயர்ப்பு)

சத்துருக்களே ஓடி ஒளியுங்கள்
யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமும்
தாவீதின் சந்ததியும் வெற்றிகொண்டது
அல்லேலுயா! அல்லேலுயா! அல்லேலுயா!

நரக வல்லமையை அடக்கின புனித அந்தோனியாரே! இயேக கிறிஸ்து நாதருக்கும் திருச்சபைக்கும் சத்துருக்களாய் இருப்பவர்களை எல்லாம் சிதறுடிப்பதுமல்லாமல் துண்மார்க்கங்களையும் தூர்க்குணங்களையும் நிர்முலமாக்கும்படி உம்மை மன்றாடுகிறோம் - ஆமென்.

(இந்தச் சீட்டை அணிவதால் மாற்றானின் தொல்லைகள் மறையும்
(இதை எழுதித் தந்தவர் தூய அந்தோனியாரே)

வார பக்தி

DEDICATING THE WEEK

(TO ST. ANTHONY OF PADUA என்ற நூலிலிருந்து
எடுக்கப்பட்டது)

திருக்கள்

செபம் : எனது மகிமையான பரிந்துரையாளரான தூய அந்தோனியாரே! அன்புடன் உமது பார்வையை என் மீது திருப்பிட வேண்டுகிறேன். பல புதுமைகளையும், தேவ அருளையும் செய்ப்பவரே என் பேரில் இரங்கி இந்த அவசர வேளையில் எனக்கு உதவிபுரியும்.

தூயவரின் அறிவுரை:

இருவளின் இரக்கச் செயல்கள் இருதயத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து வரவேண்டும்.

நற்செயல்:-

பாவிகள் மனந்திரும்ப செபிப்பது

செவ்வாயி

செபம் :- தேவசிநேகம் என்பது உம் அடியார்களிடம் காணப்பட்டது. அது இதுவரை என்னிடம் இல்லையே என வருந்துகிறேன். இதனால் உம்மை விட்டு அகன்று சென்று விட்டேன். உம் திருவருளாலும் அந்தோனியாரின் மன்றாட்டாலும் எனது வழிகளைத் திருத்தி எனது அயலாருக்கு மன்னிப்பளித்து அன்பு காட்டி உதவி செய்வேனாக.

தூயவரின் நல்லுரை :

இறைவன் மீது நாம் கொண்டுள்ள நட்பு முற்றுப்பெற வேண்டுமாயின் தேவையான வேளைகளில் அயலாருக்கு உதவி செய்து அவர்கள் குற்றங்களைப் பொறுக்கவேண்டும்.

நற்செயல் :-

தேவையான அயலான் ஒருவனுக்கு ஆண்மீக அல்லது உலக சம்மந்த மான உதவி செய்தல்.

புதுளி

செபம் :- செபத்தால் தேவ அருளையும் ஆண்மீக எதிரிகளுக்கு எதிரான ஆயதங்களையும் அருளிய ஆண்டவரே, இதனை இம்மட்டும் உணராமல் இருந்து விட்டேனே, புனித அந்தோனியாரின் முன்மாதிரிகையைப் பின் பற்றி இன்னும் அதிகமதிகம் செபித்திட அருள் புரியும்.

புனிதாரின் அறிவுரை:-

உன் செபத்தில் அதிக பற்றுதலும், நம்பிக்கையும் வைத்திரு. உன் செபத்தை ஆண்டவர் உடனே கேட்கவில்லையென அங்கலாய்ப்பு அடையாதே. ஏனெனில் உன் தகுதியை உயர்த்திட அவர் திருவுளங் கொண்டுள்ளார்.

நற்செயல்:

அடிக்கடி செபித்தல்

வியாழன்

செபம் :- வாழ்வின் பல இன்னல்களில் உம்மிடம் நம்பிக்கை வைப்பதற்குப் பதிலாய் மனிதரில் நம்பிக்கை வைத்தேன். என் மேல் கருணைபுரியும். பாலியாகிய நான் தூய அந்தோனியாரின் வேண்டுதலால் உம்மீது என் முழு நம்பிக்கையை வைத்திட அருள் புரியும். என் தேவைகளில் எனக்கு உதவியாக வாரும்.

தூயவரின் அருள் வாக்கு:

நம்பிக்கையும், தெய்வ பயமும் ஞானத்தின் தொடக்கம். அதுவும் தில்விய இயேசுவின் வழியில் அமையவேண்டும்.

நற்செயல்:

உன்னை முற்றிலும் இறைவன் கரங்களில் ஓப்புவித்து விடு.

வெள்ளி

செபம்- உலகின் மீதுள்ள பற்றுதலை அணைத்தருஞும். தேவ சிநோகத்தால் பற்றி எனிந்த அந்தோனியாரின் கூடின் ஒரு சிறு ஒளியை எனக்குத் தாரும். உமது அருளால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் நலம் பெறுவேணாக.

அண்ணவின் பொன்னுரை :-

தேவ சிநோகம், எல்லா புண்ணியங்களின் அடிப்படையாகும். தேவ சிநோகமின்றி செய்யப்படும் செபம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. நமது நற்செயல்களும் நித்திய வாழ்விற்கெனப் பயன்படமாட்டாது.

நற்செயல் :- அடிக்கடி தேவசிநோக முயற்சி செய்தல்

சனி

செபம் :- இதயத் தூய்மையுடையவர்கள் மாத்திரமே உமது பார்வையில் வரத் தகுதி பெற்றவர்களாயின் நான் எங்கு செல்வேன்? தூய அந்தோனியாரின் வேண்டுதலால் என்னை தூய்மையாக்கி எல்லாப் பாவக்கறைகளிலிருந்தும் கழுவியருஞும்.

அறவோரின் அருளுரை :-

இருதயத் தூய்மை என்பது பக்தி எனும் பலி எரியும் பீடமாகும். தன் கருணையுள்ள பார்வையை அதன் மீது இறைவன் செலுத்துகின்றார்.

நற்செயல் :-

தூய்மைக்கு எதிரான சமயங்களையும், இடங்களையும் விட்டு அகலுதல்.

நாயிறு

செபம் :- இறைவா, தூய அந்தோனியாரிடம் விளங்கிய திடமான செயலுள்ள விகவாசத்தை என் இருதயத்தில் பதித்தருஞும். விகவாசங்குன்றிய எனக்கு தூய அந்தோனியார் மன்றாட்டினால் அதனை அருளி, உமது உண்மையான சீடனாக வாழ உதவுவீர்.

தூயவரின் சொல் :

நற்கரியைகள் செய்யாது விகவசிப்பது இறைவனின் முகத்தை நோக்கி நகைப்பதாகும்

நற் செயல் :-

உலகப் பற்றை வேரறுக்க முயற்சித்தல்

பேசோட்டும் செயம்

(பாப்பிறை 13 : ஆம் சிங்கராயர் அனுமதியுடன்)

“Prayer against satan and the Rebellious Angels” by: Apostolate of Christian Action, Kaliferanaia. என்ற சுவடியிலிருந்து)

இதா, சுதன், பரிசுத்த ஆவியின் பெஸ்ராலே –ஆமென.

எங்கள் ஆண்டவரும் இறைவனுமாகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவின் பெயராலும், இறைவனின் அன்னையான அமலோற்பவ மரியாள், அதிதாதரான மிக்கேல், அப்போஸ்தலர்களான இராயப்பர். சின்னப்பர், சகல தூயவர்களின் பரிந்து பேசுதலிலும் திடங்கொண்டு, நம்பிக்கையுடன், சாத்தானின் தாக்குதலையும், தந்திரங்களையும் அகற்றி முன் வந்துள்ளோம்.

சங்கீதம் : 67, இறைவன் எழுகின்றார். அவர் எதிரிகள் சிதறுகி ன்றனர். அவரைப் பகைத்தவர்கள் அவர் முன்னின்று வெருண்டோடுகின்றனர். புகை வெளியேற்றப்படுவது போல் அவர்கள் ஒட்டப்படுகின்றனர்.

மெழுகு தீ முன் உருகுவதுபோல் தீயவர்கள் ஆண்டவர் முன் அழிந்தொழிவர்.

- மு. இனோ! ஆண்டவருடைய சிலுவை, சுத்தருக்களே வெருண்டோடுங்கள்.
- ப. தாவீதின் வழித் தோன்றலாகிய அவர் யூதாவின் மரபின் சிங்கத்தினை வென்றார்.
- மு. இறைவனின் இரக்கம் நம்மீது இறங்குவதாக
- ப. உம்முடன் எங்களுக்குள் நம்பிக்கை பெருமளவிற்குத் தக்கதாக.

குறிப்பு :- + அடையாளத்தில், குருவாயின் ஆசிர்வதிப்பார். இல்லறவாசி இச்செபத்தைச் செய்தால் அமைதியாக உறுதியோடு சிலுவை அடையாளத்தை வரைய வேண்டியது.

செயம்

நீங்கள் யாராக இருப்பினும், அகத்த அருபிகளே, சாத்தானின் எல்லா சக்திகளே, எல்லா நரத் முற்றுகையாளர்களே, எல்லா தீய

கணங்களே, கூட்டங்களே, பிரிவுகளே, ஆண்டவரான இயேகக் கிறிஸ் துவின் நாமத்தாலும் வல்லமையாலும், நீங்கள் திருச்சபையிலிருந்தும் இறைவனின் சாயலில் படைக்கப்பட்டு, தெய்வீக செம்மறியின் விலை மதிப்பற்ற இரத்தத்தால் மீட்கப்பட்ட ஆஸ்மாக்களிலிருந்தும் களைந் தெறியப்பட்டு தூரத்தப்படக் கடவீர்களாக.

+ மிகவும் தந்திரமிக்க அரவமே, நீ இனிமேல் மனுக்குலத்தை ஏமாற்றவும், திருச்சபையை வாதிக்கவும், கடவுளால் தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்டவர்களைக் கோதுமையைப் புடைப்பது போல் துயருறுத்தவும் துணியாய்

+ மாபெரும் கடவுள் உனக்குக் கட்டளையிடுகிறார்

+ உன் ஆங்காரத்தால் இப்பொழுதும் அவர் உனக்கு சரி நிகர் சமானம் என நீ உரிமை கொண்டாட வருகின்றாய்.

எல்லா மனிதரும் மீட்புப் பெறவும், உண்மையின் அறிவை அடைந்து கொள்ளவும் வேண்டுமென்பதே அவர் விருப்பம் (1 தீமோத். 2/4)

+ தந்தையாம் இறைவன் உனக்குக் கட்டளையிடுகிறார்.

+ இறைவனின் வார்த்தையால் உணான கிறிஸ்து உன்னைப் பணிக்கின்றார்.

+ எங்கள் மனுக்குலத்தைக் காத்திட உன் பொறாமைக்குப் பலியான அவர் தம்மைத் தாழ்த்திச் சாவை ஏற்கும் அளவுக்கு அதுவும் சிலுவைச்சாலை ஏற்கும் அளவுக்கு கீழ்ப்படிபவரானார் (பிலிப் 2:8)

தனது திருச்சபையை பலமான பாறையில் அமைத்து அவர் உலக முடிவு வரையில் எல்லா நாட்களிலும் நான் அதனுடன் இருப்பதால் நரகவாயில்கள் அதனை மேற்கொள்ளாது என்றார்.

தூய திருச்சிலுவை

+ அடையாளம் உனக்குக் கட்டளையிடுகிறது

+ கிறிஸ்துவ விசுவாசத்தின் பரம சக்திகள் உனக்குக் கட்டளையிடுகின்றன. + மகிழை பொருந்திய இறைவனின் தாயாம் கன்னிமரியாள் உனக்குக் கட்டளையிடுகிறாள். + அவள் தனது தாழ்ச்சியால் அமலோற்ப வமாய் உற்பவித்த தருணத்திலிருந்து உன் ஆங்காரத் தலையை நகக்கினாள். + இராயப்பர், சின்னப்பர் மற்றும் தூய அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாசம் உனக்குக் கட்டளையிடுகிறது. + வேதசாட்சிகளின் இரத்தமும் தூயவர்களின் தூய பரிந்து பேசுதலும் உனக்குக் கட்டளையிடுகின்றன.

+ இவ்வாறு சபிக்கப்பட்ட சாத்தானே!

விலங்கே, நரகப் படைப்புகளே

உயிருள்ள தேவனால்

+ உங்களுக்கு வெளியேறுங்கள் எனக் கட்டளையிடுகின்றோம்.

+ பரிசுத்த கடவுளால் தன் “ஓரே பேரான மகனையே அளிக்கும் அளவுக்கு உலகின் மேல் அருள் கூர்ந்தார்” (அரு 3:3) கடவுள் பெயரால் கட்டளையிடுகின்றோம். +

மனிதரை ஏமாற்றுவதையும், நித்திய அழிவின் நஞ்சை அவர்களுக்கு ஊற்றுவதையும் விட்டுவிடுங்கள். திருச்சபைக்கும் அதன் உரிமைக்கும் தீங்கிழைப்பதை நிறுத்தி விடுங்கள். எல்லா தந்திரங்களின் உற்பத்தியாளனும், எஜமானனும் மனித மீட்பின் பகைவனுமான சாத்தானே அப்பாலே போ! உனது வேலைகள் ஒன்றிற்குமே இடமில்லாத கிறிஸ்துவிற்கு இடமளிப்பாய். தனது இரக்கக்தின் வழியாய் தனதாக்கிக் கொண்ட ஏக கத்தோலிக்க அப்போஸ்தலிக்க திருச்சபைக்கு இடமளிப்பாய். இறைவனின் வல்லமைமிகு கரங்களின்மூன் பணிவாய். உனக்கு நடுக்கந் தரும் தூய இயேசுவின் திருப்பெயரை நாங்கள் உரைக்கும் போது நடுங்கி ஓடுவாய். இப்பெயர் நரகத்தை நடுங்கச்செய்கிறது. இப்பெயருக்கும் பரத்தின் நலன்களும் வல்லமையும் எல்லைகளும் பணிவுடன் பணிகின்றன. இப்பெயரைக் கெருபிம், சேராபிம் முடிவில்லாது “பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், சேனைகளின் இறைவனாகிய ஆண்டவர் தூயவர்” என ஆர்ப்பரிக்கின்றது.

மு. ஆண்டவரே எங்கள் மன்றாட்டைக் கேட்டிருஞும்

ப. எங்கள் குரல் உம்மிடம் வருவதாக

மு. ஆண்டவர் உங்களோடு இருப்பாராக

ப. உம்மோடும் இருப்பாராக.

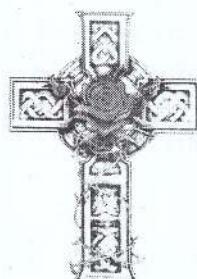
செயிப்போமாக

வானக இறைவா! ழுமியின் இறைவா! வான் தூதர்களின் இறைவா! அதி தூதர்களின் இறைவா! பிதாப் பிதாக்களின் இறைவா! இறைவாக்கினரின் இறைவா! அப்போஸ்தலர்களின் இறைவா! வேத சாட்சிகளின் இறைவா! துதியர்களின் இறைவா! கன்னியர்களின் இறைவா! மரணத்திற்குப் பின் வாழ்வையும், உழைப்பிற்குப்பின் ஒய்வையும் அருளும் வல்லமையுள்ள இறைவா! ஏனெனில் உம்மைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை, இருக்கவும் இயலாது. காணும், காணாத

பொருட்களைப் படைத்தவர் நீரே. உமது ஆட்சிக்கு முடிவில்லை. உமது மகத்துவ திருமன் நாங்கள் தெண்டனிட்டு உமது வல்லமையால், துஸ்ட அருபிகளின் கொடுமையிலிருந்து எங்களை விடுவிக்க வேண்டுகிறோம். அவைகளின் தந்திரங்கள், பொய்யுரைகள், கடுஞ்சினத் தீதுகளிலிருந்து எங்களை விடுவிக்க வேண்டுகிறோம். உமது வன்மை மிகும் பாதுகாப்பை எமக்களித்து நாங்கள் நலமுடன் வாழச் செய்தருள்வீராக. எங்கள் ஆண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவின் மூலம் உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

எங்களைக் காத்தருஞும் ஆண்டவரே! திருச்சபை சமாதானத்திலும் உரிமையிலும் உமக்குத் தொண்டு செய்ய உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

எங்கள் மன்றாட்டைக் கேட்டருஞும். திருச்சபையின் எல்லாப் பகைவர்களையும் நகக்கிட வேண்டுமென்று, உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

பிற் செர்க்கை!

பல வாசகர்கள், நண்பர்கள்
வேண்டுகோளுக்கிணங்க தூத்துக்குடி
ஆயர் ரோச் ஆண்டகை சே. ச.
அவர்களின், அனுமதி பெற்ற
காப்பு - விருத்தம்
மன்றாட்டு மாலை - வாழி விருத்தம்
முதலியனவற்றின் இணைப்பு

வாழி விருத்தம்

அருள் மறை தினம் புகழ் நாதா
அண்டி வந்தோமெமை ஆதரி போதா
அரண்டி தினம் மறவாக் குருநாதா
அடியோரெமைக் கருள்புரி அன்னதாதா
என்றென்றும் தோத்திரமே
சந்த அந்தோனி
என்றென்றும் தோத்திமே.

ஞாலத்தை மீட்ட இயேசு நற்பதம் நாளும் வாழி
வால சன்னியாசியான - சத்துரு சங்காரா வாழி
பாலனைத்தாங்கும் முனி அற்புத ஞானி வாழி
சீல தப செப கோடியற்புதா வாழி வாழி.

தூய அந்தோனியாரின் சத்துரு சங்காரமாலை

காபி

அகில சராசரப்ஸ் மாகாயமும் படைத்த
தகைமைநிறை கடவுளைத் தான்கையேந்து
மகிமையுற்ற அந்தோனி மாழுனியே யம்புவியிலுன்
சுதமே வந்துதவ வா வா ததி

மன்றாட்டு மாலை

சீர்ப்புத்திலங்குதென் பாதுவை மாநகர் சிறந்திலங்கப்
பேர்ப்புத்திலங்கு சந்தந்தோனி ராயர்மேற் பிரபலமாய்த்
தார்ப்புத்திலங்கு சத்துரு சங்காரமாலை தமிழ்பாடுதற்குக்
கார்ப்புத்திலங்கிய கர்த்தர் திருவடி காப்பதுவே (1)

அடசணமேகவினாதாரம் பெற்று மலைகடலின்
மட்சந் தனக்கு உபதேசமோதின மாழுனியே
படசமாயும்மையுச் சரித்தேன் பத்தைந்தினை பாடுவதற்கு
இடசணம் வந்து சந்தந்தோனி என்பங்கின் முன்னிற்பாயே (2)

கோவிகளாகிய பதிதர்களிடரைக் குவலயத்தில்
சாவிய ஞானவருமாய் சமைத்து அத்தருணமதில்
மேவிச் சிலுவைதனை வீட்டடிறங்கியென்
மெய் குருவே என்னாவுக் கருள் புரிவாய் சந்தந்தோனி ராசநன்முனியே
(3)

பற்றவர் போற்றிடும் பாதுவை மாநகர் பார்த்திபனே
அத்தினாரேகவை மார்போடனைத்த வருள் முனியே
சத்தமற்றேயும்மை யுச்சரிக்கு மித்தருணத்திலுன்
சித்தம்வைத்தே வருவாய் சந்தந்தோனி ராசதிருமுனியே (4)

ஆுமென வான்புவி திரைகடல் யாவுமரை நொடியில்
ஒமெனப் படைத்தோனேக பிதாவினுரைப்படியே
நாமென முன்றுலோக நின் காவலில் நடத்திவரும்
சமெனமுந்தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசனென்குருவே (5)

அன்பரனேக பிதாவினருள் தர வரியக்தன்
என்பரனேக நின் செங்கரமேந்திய வேகனிடம்
ஒன்பரமான பரகதி மேவுமுகமது தஞ்சம்
நம்பினேனின்னருள் சந்தந்தோனி ராசகணிமுனியே (6)

பாவலர் போற்றிடும் வாலசிரோமணி பார்த்திபனே
நாவாலுமது திருநாமமோதி நமஸ்கரிக்க உந்தன்
ஆவலினோடுன்னருளைப் புரிந்து அனுதினமுங்
காவலிருந் தென்னையாள் சந்தந்தோனி ராசகாரணனே (7)

ஆரோவெனக்கிந்த வல்வினை செய்த கசடரது
பேரோவுமக்குத் தெரிந்திருக்கும் பொல்லாப்பேயரென்மேல்
வீராயனுப்பிய யேவுமிப்பேய்களை வெருட்டியென்பால்
சீராயெழுந் தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராச திருமுனியே (8)

அந்தியுஞ்சந்தியு முன்றிரு நாமத்தை யனுதினமுஞ்
சிந்தையுற்றே தொழுமெளியேன் தனக்குள் சகாயமருள்
தந்தை மடுத்தெனுயிரை மீட்ட தயவது போல்
எந்தனை யாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசனெனுங்குருவே (9)

கையாலுமென்னையடியாமல் பொல்லாக் கருவெடுத்து
மெய்யாலெனைப் போலுருவை சமைத்து உருச்செபித்து
பொய்யான பேய்க்களை யோதியேவிட்ட புலையருட
கையை முறித்திடுவாய் சந்தந்தோனி ராசகாரணனே (10)

முன்னாலெனது வலுப்பினிமாற்றி நின் முற்றித்தந்தாய்
பின்னாலெனக் குபகாரங் செய்தாய் பெற்றவர்போல்
என்னாலுனக்கு செய்வதொன்றில்லை யெனியவனானான்
உன்னாலென்னைக் காத்தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசவுத்தமனே (11)

வஞ்சவுலகினில் முன்னாளில் வேதமகிமை செய்தாய்
துஞ்சியமைந் தோர்க்குயி ரளித்தாயுன் சித்தமதால்
தஞ்சமுமது திருமலர்க் கஞ்சத் தருணத்திலே
அஞ்சாமலாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசவனு கூலனே (12)

பிடித்தேனுமது திருமலர் பாதத்தைப் பேதையுனான்
பிடித்தேன் தமிழா லுச்சரித்தேனுமைப் பாரிலன்பால்
துடித்தே வருகும் வன்னாகப்பேயைச் சுறுக்கிலன்பாய்
பிடித்தேயடித்திடுவாய் சந்தச்தோனி ராச புண்ணியனே (13)

பொல்லாத வஞ்சகர் வர்மித்தென்மேல் வெகு போட்டி செய்து
கொல்ல நினைத்து யேவினபேயைக் குவலயத்தில்
வில்லதைக் கண்ட சிட்டதுபோல் விரண்டிடச் செய்
சொல்லாலடித்திடுவாய் சந்தந்தோனி ராசதுரந்திரனே (14)

மாவைக்குவித்து பள்ளையம் போட்டு வலுப்பூசையிட்டு
பூவைக் கொணர்ந்து உருவே செபித்துப் பலிகொடுத்து
என்னையுங்கொல்ல யேவின பேயையிடுப் பொடித்து
கண்ணைப்பிங்கிடுவாய் சந்தந்தோனி ராசகாவலனே (15)

வன்னியின் பேய்கள் மந்திரத்தாலென்னை வாட்டுதூற்கு
உன்னிதமாக வருவதையே செபித்தோதிய பேய்
சென்னித் துணிந்ததன் மாரைப்பிளந்து சில நொடியில்
நன்னீதமா யெனையாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசநன்முனியே (16)

டக்கரமாரனபேதன ஸ்தம்பனங் சல்லியத்தின்
உக்கரமொட்டிய மோகன முச்சாடன முருசெபித்து
முக்கியமாக வோதியப்பேயை முடிதறித்துமென்பால்
இக்கண மெழுந்தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசவென் குருவே (17)

செத்தசவங்கண்ட கழுகதுபோ லென்னிடத் தோடிவரும்
நித்தமழல் நரவன்னியின் பேய்களை நிமிஷமதில்
பத்தியெரித்துக் குத்தியிரித்திப் பர்ணந்து தென்பால்
சித்தம் வைத்தெழுந்தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசசிகாமணியே (18)

வெள்ளமதைக் கண்ட நாரைபோ லென்னிடமேவிவரும்
கள்ளப்பசாக்கள் தன்னைப் பிடித்து இருகாலொடித்து
பள்ள நரகத்தில் பத்தியேவாட பறக்கடித்தென்
உள்ளத்தில் புக்கிடுவாய் சந்தந்தோனி ராசசிகாமணியே (19)

கருவையெடுத்து வஸ்துவாலாட்டிக் கயரத்தினால்
உருவைப்பிடித்தென் பேரதைச் சொல்லியோதிவிட்ட
பெருமாள் பிசாசைப் பிடித்தேயடித்துப் பின் என்னுள்ளத்திற்
குருவாயிருந்தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசனென்குருமுனியே (20)

கடினத்துடனே கக்காலுருச்செய்து சுடலைக்கரியதனால்
துடினத்துடனே தலைமன்றை யோட்டில் சுழியெழுதிப்
படினத்துடனே புதைத்த கருவைப் பறக்கடித்து
நடிகத்துடனே யெனையாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசனென் நன்
முனியே (21)

மாவாலுருச்செய்து மந்திரமோதி வசியரைத்துக்
சாவுங்கொடுத்து உருவே ஜெபித்துக் கருமியென்மேல்
ஏவல் செய்தனுப்பிய ஈன்ப்பசாசையிடுப்பொடித்து
காவலிருந்தெனையாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசகாரணனே (22)

ஆறெழுத்தாலு மைந்தெழுத்தாலு மெண்பத்தோரட்சரத்தால்
ஈரெழுத்தாலு மெட்டெழுத்தாலு மிருபத்தோ ரட்சரத்தால்
ஒரெழுத்தாலு முருவை செபித்து உச்சாட்டின பேய்களுந்தன்
பேரெழுத்தாலு மோட்டிடுவாய் சந்தந்தோனி புண்ணியனே (23)

கருபஞ்சமைத்துச் சுள்ளாணிதைத்துச் சுடலையிலே
உருவே செபித்து யம்மணத்தோடிருந்தோதிவிட்ட
செருப்பைக் கடித்த தீ நாகப்பேயைச் சிகைபிடித்து
நெருப்பா லெரித்திடுவாய் சந்தந்தோனி ராசனென்குருவே (24)

சாராயங்கள்ஞுக்குங் கஞ்சாயபினுக்கும் தயிரமோரினுக்கும்
ழூராயமான எள்ஞூப் புண்ணாக்கும் பொரியதற்கும்
வீராயமாக கூத்தாடும் பேயை மிகப்பிடித்தடித்து
சீராயென யாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசதிருமுனியே (25)

உப்புப்புளி யுமிர் நீர் வலமும் வாயின் தம்பலமும்
செப்பமுடனே தேங்கா யிளாநீர் சேர்த்தடைத்து
வெப்பமுடனே புதைத்த கருவை மிகவெடுத்தெறிந்து
தப்பாதென யாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசதிருமுனியே (26)

கெங்கைக்கரையி லிளாந்தோப்பிலே விவெகு கீர்த்தியுடன்
கண்கள் மகிழப் பலபள்ளயம் போட்டுக் கருவியென்மேல்
கங்கையுடனேயனுப்பின சத்துருவை சங்கரித்துன்
செங்கரத்தா லாசீர்வாதமருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசதிருமுனியே (27)

பேயைத் தொழுது உருவே ஜெயித்துப் பலிகொடுத்துத்
தாயத்துடனே யனுப்பின பேயைத் தலையுடைத்து
வாயைக் கிழித்து மயிரைப்பிடித்து வதைத்து நன்றாய் நேயத்துடனே
யெனையாண்டருள் சந்தந்தோனி ராசவென்குருவே (28)

பிடிபிடியென வருந்தும்படியான பேயைப்பிடித்து நன்றாய்
இடிஇடியாக இடித்தே யெனைவிட்டகற்றி யென்பால்
குடிகுடியாயிருந்தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராச குருமுனியே (29)

காளியிருசி காட்டேரி, சங்கலி, கருப்பன் மொண்டி
குலிக்கெவுரி, மாடன் வயிரவன், சுப்பிமணியனையும்
யாளிமுகந்தோன்றுமுகன் வேலன் கோரனையுங்
கோழிபோல் முறித்திடுவாய் சந்தந்தோனிராச குருமுனியே (30)

கட்டுவாய் பேயையும் தானை மீறிக் கடந்துவரும்
முட்டுவாய் பேயின்ரலெடுத்து முடியறுத்து
வெட்டுவாயுந்தன் கவிசேஷி வாளால் விரட்டிடப்போய்
கொட்டுவாய் சுத்தியால் சந்தந்தோனி ராச குருமுனியே (31)

அபயமென்றுந்தன் திருமலர்ப் பாதத்தை யடிபணிந்தேன்
பகைஞூர்களென்மேலேவி பேய்களைப் பார்த்து நன்றாய்ச்
சிகையைப் பிடித்துச் சடையையறுத்துத் தெறிக்கெடுத்து
திகையாதென யாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனிராசசற்குருவே (32)

ஆதார நீயன்றி வேறோர் துணையில்லை யடியேனுக்குன்
பாதார விந்தும் படியருள்வாய் பாருலகில்
வேதா பிதாச் சுதனிஸ்பிரீத்து சாந்தோடு வேண்டியெனைச்
சீதாரவீந்தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசாவென் குருவே (33)

உன்னைல்லாமலுலகினில் வேறெனக்குதவியுண்டோ
பிள்ளைபேறில்லை பெற்றவர் போலென்னை பேணுதற்கு
சொன்னேனுமது திருமலர் பாதத்திலெந்தன் துக்கமெலாம்
என்னை நீ யாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசாவென் முனியே (34)

தாங்கியேயுந்தன் தருமலர்ப்பாதத்தைச் சரணித்துநான்
தூங்கிக்கிடக்கின்ற வேளையில் மேவுஞ் சோதனையை
ஏங்கி என்னிடமேவும் பசாசை யிறுக்ககட்டி
ஒங்கியடித்திடுவாய் சந்தந்தோனி ராசவென்னுத்தமனே (35)

பழியாக என்மேற் பகைகேளார்கள் செய்யும் பார்வைகளும்
தொழிலாகச் செய்யுஞ்குனியம் பில்லிச்சுழிமுனையும்
மெலிதாகவென்னைச் சாராமலுந்தன்னிரு விழிபோல்
முழுதாகக்காத்தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசவென்மூர்த்திபனே (36)

வர்மித்து என்னைக் கொலைசெய்யப் பேயை வரவிடுத்து
கர்மத்தின் பில்லிகுனியங்கற்றவர்களின் வாய்டைத்து
வர்மித்தறைந்த ஆணியும் ஆப்புமிகத் தெறிக்கடித்து
துர்மத்தினாலென்னை யாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராச சற்குருவே (37)

கையாலு மும்மைத் தொழுதேன் மனதிற் கலக்கமற்று
பொய்யான பேய்களும் வந்தெனைச் சூழ்ந்து போயிடுமுன்
மெய்யாக வந்து ஆசிர்வதித்து மேவியென்பால்
அய்யாவெனை யாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனியனுகூலனே (38)

சலமான பில்லிகுனியப் பேயைப்பிடித்திறுக்கியெமன்
இலமான பில்லிகுனியம் பேணவும் படித்திறுக்கி பெறுமன்
நிலமேவ வெட்டிரினைக்களங் செய்து யிஷத்திலென் வலமாக
வந்தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசமாழுனியே (39)

அடிமீதிலென்மேற் பகையாளர் கூடிப்பகைகள் செய்யுந்
துடியான பில்லிகுனியிப் பேயென்னை குழவருமுன்
கடிதாகவந்து பேய்களைக் கட்டியென் கைவசமாயக்
குடியாயிருந்திடுவாய் சந்தந்தோனி ராசகுரு முனியே (40)

பேரேயெழுதி கருவதிற் சேர்த்துப்புகைத்து என்மேற்
கூராயனுப்பிய பேயைப் பிடித்துக் கொலைப்படுத்தியதை
ஒரேயூட் யாய்டித்துப் பசாசையோட் வென்பால்
நீராயிருந்தருள்வாய் சந்தந்தோனி சிகாமணியே (41)

கட்டுத்தெறிக்க வில்லோதி யுண்டையைச் செங்கையினால்
விட்டுத்தெறித்திடல் போலேயடிக்கு மெதிரியுடன்
கட்டுத்தெறிக்க வானித்தெறிக்க கருத்தெறிக்க
ஒட்டுத்தெறிக்க அடித்திடுவாய் சந்தந்தோனி ராசவுத்தமனே (42)

மானதைக்கண்ட வேங்கை போலென்னிடம் வருகும் பொல்லா
சனவாய்ப் பேயையிடுப்பையொடித்து இரு காலொடித்து
ஆடனையைக்கண்ட சிங்கம் போல் சீறியடித்து நன்றாய்த்
தேனதுபோலெனையாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசசிகாமணியே (43)

எலியதைக்கண்ட பூனைபோ லென்னிட மிடறுசெய்ய
வலியதோர் சர்ப்பம் போலே வருகின்றவன்னியனை
சலியாதடித்துத் தலையையுடைத்துப் பேய்க்கந்தொடித்து
நலியாதெனை யாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசநன்முனியே (44)

கொக்கதைக்கண்ட ராசாளி போலென்மேற் கொக்கரித்து
அக்கிரமத்தோடே தேடிவருகின்ற அலகையை நீர்
சக்கரத்திருத்திய வையமென்றோடச் சாதித்தென்பால் இக்கணமெழுந்
தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராசரென் குருவே (45)

வெங்கண் சிவந்து சீறிச்சினந்து வேகமுற்றுச்
சிங்கம்போ லென்னைத் தேடித்திரிகின்ற பேய்களை நீர்
பங்கமழிந்த பசாசைப் பிடித்துப் பறக்கடித்துத்
தங்கம்போலெனை யாண்டருள்வாய் சந்தந்தோனி ராச தவமுனியே (46)

பாவோடு குத்திப் பனியிற்புதைந்து வெகுபாலையிட்டு
 சூலாடு குத்திச் சுடலையிற் புதைத்த சூனியமுஞ்
 சாலாடு சாவல் குத்தித்தினித்துப் புதைத்த சதிகளை
 நீர் காலாலுதைத்திடுவாய் சந்தந்தோனி ராசகாரணனே (47)

புட்டுக்கொழுக்கட்டை யெள்ஞாருண்டை தேங்காய் பொரியதற்கும்
 இட்டப்படைப்புக்கு ஏங்கி வருகின்றயீனப்பாசாக்களை
 மட்டுப்பட்டிருக்கவும் தாணையிட்டேன் வரும் பேய்களை நீர்
 கட்டுக்குள்ளாக்கிடுவாய் சந்தந்தோனி ராசகாவலனே (48)

காப்பது மென்னைக் கடனுமக்காக நின் கண் திறந்து
 பார்ப்பதுமக்கு பாரமல்லோ விந்தப் பாரிலென்னை
 ஏற்பதுமென்னைக் கைதூக்கி யெடுப்பது மென்னிட்தலை
 தீர்ப்பது முன்கடனாஞ் சந்தந்தோனி ராச திருமுனியே (49)

ஜம்பதுருக்கள் நின்னருள் சேவித்தே னவனிதனில்
 வம்பானபேய்கள் மயங்கியலைந்து மடிவதற்கு
 நின்பாதஞ் சேரவைத்து துணையைத்தந்தாண்டருள் நீள்புவியிற்
 பண்பாகத் தீத்தருள்வாய் சந்தந்தோனி ராச புண்ணியனே (50)

வாழி விருந்தும்

ஞாலத்தை மீட்ட இயேசு நாற்தாழ் நாஞும் வாழி
 வால சந்நியாசியான வள்ளலந்தோனி வாழி
 கோல மேற்றிராணி வேத குருக்களுமிகவே வாழி
 சீல நற்சபையும் நாஞும் செழித்துமே வாழி வாழி

மேற்கோள் நூற்கள்

1. St.Antony – Doctor of the Gospel by Sophronius Clasen O.M.F.
 Franciscan Herald Press, Chicago.

2. Church History.

Rev. John Laux. M.A. Benzigar,
 Brothers, Printers to the Holy Apostolic Sec.

3. A Vademeum of Stories. by Rev. Monrico Rugerio

4. மற்றும் பத்திரிகைகள், சிறு சூலகள்.

பாகையூர்ப் பதி அந்தோனியார் போற்றி

சீர் புத்த போர்த்துக்கல் போற்றி போற்றி
 சீர் புத்த மாட்டென் மரியான் போற்றி போற்றி
 சீர் புத்த அந்தோனி போற்றி போற்றி
 சீர் புத்த பாகையூர்ப்பாசா போற்றி போற்றி
 பார்புத்த பதுவையே போற்றி போற்றி
 பாலனை ஏந்தியவா போற்றி போற்றி
 பாசத்தின் தலைவா போற்றி போற்றி
 பாடியே அழைக்கின்றோம் போற்றி போற்றி
 நேர் புத்த புனிதனே போற்றி போற்றி
 நேசத்தின் தலைவனே போற்றி போற்றி
 நேரு மைந்தனே போற்றி போற்றி
 நேர்மையின் நெறியே போற்றி போற்றி
 மார்மேவு மார்பனே போற்றி போற்றி
 மாசில்லாத விண்ணெணாளியே போற்றி போற்றி
 மாண்புடன் திகழ்பவா போற்றி போற்றி
 மாதவம் செய்தவா போற்றி போற்றி
 வார்மேவு வள்ளலே போற்றி போற்றி
 வாக்கின் செல்வனே போற்றி போற்றி
 வானவர் மைந்தனே போற்றி போற்றி
 வாடாத புஸ்பமே போற்றி போற்றி
 கார்புத்த கருணையே போற்றி போற்றி
 கலைஞான ரூபனே போற்றி போற்றி
 காத்தருள் புரிபவனே போற்றி போற்றி
 காத்திடும் கரம் நீயே போற்றி போற்றி
 தேரேறும் தென்றலே போற்றி போற்றி
 தேசத்தின் ஒளி விளக்கே போற்றி போற்றி
 தேனமிர்த சுவை அழகே பேற்றி போற்றி

தேடி நான் பாடினேன் போற்றி போற்றி
 ஆர்யைகம் காப்பவா போற்றி போற்றி
 ஆனந்தம் தருபவா போற்றி போற்றி
 ஆயகலை தந்தவா போற்றி போற்றி
 ஆசீரைப் பொழிபவா போற்றி போற்றி
 தூயனான நேசனே போற்றி போற்றி
 தூதனான முதல்வனே போற்றி போற்றி
 ஒளிமயமானவனே போற்றி போற்றி
 ஒசையாய் ஒலிப்பவனே போற்றி போற்றி
 நேயனாய் வந்தவனே போற்றி போற்றி
 நேசங்கள் தந்தவனே போற்றி போற்றி
 விழியாக வந்தவனே போற்றி போற்றி
 விண்கதிராய் வீசுபவனே போற்றி போற்றி
 அழியாத நாக்கொண்டவனே போற்றி போற்றி
 அன்பினைப் பொழிபவனே போற்றி போற்றி
 அழர்க்கதிரானவனே போற்றி போற்றி
 அம்புராசியானவனே போற்றி போற்றி
 ஆன்றலர் போன்றவனே போற்றி போற்றி
 ஆதிக்கம் கொண்டவனே போற்றி போற்றி
 ஆதித்தர் போலெழுந்தவனே போற்றி போற்றி
 இழிதனைப் போக்கியவனே போற்றி போற்றி
 இன்பத்தைப் பொழிந்தவனே போற்றி போற்றி
 இடர்களைக் களைந்தவனே போற்றி போற்றி
 இசையாக இனிப்பவனே போற்றி போற்றி
 உளியாக இருப்பவனே போற்றி போற்றி
 உயிரான நவத்தோனே போற்றி போற்றி
 உண்மையான ஊழியனே போற்றி போற்றி
 உலகெங்கும் சிறந்தவனே போற்றி போற்றி
 ஊழியம் செய்தவனே போற்றி போற்றி
 ஊழ்விளை தீர்ப்பவனே போற்றி போற்றி

ஊக்கமாய்த் திகழ்ந்தவனே போற்றி போற்றி
 ஊர் மக்களின் காவலனே போற்றி போற்றி
 கலைஞரான விதத்கனே போற்றி போற்றி
 செல்வத்தின் தலைமகனே போற்றி போற்றி
 வீரத்தின் பெருநுதலானவனே போற்றி போற்றி
 அமைதியைத் தந்தவனே போற்றி போற்றி
 செங்கத்திராய்ச் செழிப்பவனே போற்றி போற்றி
 செழிப்பான புண்ணியனே போற்றி போற்றி
 அழியாத புதுமையின் நாயகனே போற்றி போற்றி
 தினம் எமை மறவாதவனே போற்றி போற்றி
 தித்திக்கும் சுடரானவனே போற்றி போற்றி
 என் குடும்பம் காப்பவனே போற்றி போற்றி
 என்றும் உனை மறவாத வரமருளே போற்றி போற்றி
 அந்தோனி முனியே போற்றி போற்றி!
 ஓராயிரம் நாதங்கள் நாட்டி ஒலிக்கின்ற முனியே போற்றி
 ஒங்கார இசைவளம் தீட்டி இசைக்கின்ற கனியே போற்றி
 தேனினும் இனிய யேசுச்சௌரை அணைத்தாய் போற்றி
 அழைக்கும் என் குரலுக்கெல்லாம் செவிக்கரம் தருவாய் போற்றி
 தாயவள் அன்பைப்போல தமுவிடும் அழுதே போற்றி
 தூதனாய் நின்று எம்மை தூலங்கிடவைப்பாய் போற்றி
 பாசமே பணிவே வாழ்க பதுவையின் முனியே போற்றி
 பாசைழூர் உனதால் எங்கும் போற்றினோம் போற்றி போற்றி

இன்னிசை

வண்ணம் கொண்ட வரத்தோனே வள்ளலான வல்லோனே
 மண்ணிலப் புதுமை புரிந்தோனே மகிழை நிறைந்த மாதவனே
 கள்ளியமாயக் காப்பவனே கருணை புரிவாய் கலைஞரானனே
 பச்னிசைசபாலப் பாடுகின்றேன் பாசமுடன் வாரும்

அந்தோனியார் பாட்டிகள்

01 வரம் தாரும்

வரம் தாரும் மாழுனியே – வளமான போதகரே
கரம் தந்து காப்பதெல்லாம் – கமலோனே உன் அருளே (2 தரம்)

நெஞ்சத்தில் நிறைந்தவரே – வஞ்சத்தைத் தீர்ப்பவரே
பஞ்சத்தைப் போக்கிடுவாய் – பதிநின்று காத்திடுவாய்

விண்மீனாய்த் திகழ்பவரே – விடிவெள்ளியானவரே
விண்மீனாய் ஒளிவிடுவாய் – விரைந்தெம்மை அணைத்திடுவாய் (வரம்)

உன்னதமாய் வாழ்ந்தவரே – உன்மையின் மறுவுருவே
உனை நம்பி நாம் வாழ்ந்தோம் – உன் ஆசி பொழிந்திடுவாய் (வரம்)

02 தேழனேன் மனம் நிறைவானேன்

தேழனேன் மனம் நிறைவானேன்
தேரேறும் தென்றலே (தேடி)

கோடி கோடி புதுமை செய்து
கோமகனாய் விளங்கையில்
நானிலம் எங்கும் நாடினேன் பதமே
நல்லருள் புரி தென்றலே (தேடி)

வெட்டிய கால் கூந்தல்தனை
ஒட்ட வைத்து மகிழ்கையில்
புதுமையை அறிந்து புலவர்கள் போற்றப்
புன்னகை செய்த வள்ளலே (தேடி)

ஆடி ஆடி அலைகள் மோதி
ஆர்ப்பரித்து எழுகையில்
அந்தோனி என்று அப்யமாய் அழைத்தால்
அற்புதம் செய்த அண்ணலே (தேடி)

03 உன்னை நினைக்கும் போதைக்காம்

உனை நினைக்கும்போதெல்லாம் ஆனந்தமே (2)
என் நெஞ்சத்தில் வாழ்கின்ற நவநீதனே
கலையாகி மதியாகி எனையானுமே
உன்கரம் தந்து எமைக்காக்கும் பேரின்பமே (மன)(2)

எந்நாளும் நானுண்ணைத் தினம்பாடவேண்டுமென்று
நீதானே என்னை வைத்தாய்

உன்பேரை உயர்வோடு நாம் போற்றிமகிழவென்று
 நீதானே தழிமைத் தந்தாய்
 என் நாவில் உறைந்திவோய் என் பாட்டைக் கேட்டிடுவாய்
 என் உயிரோனே நவத்தோனே உனைப்பாடி நான் வாழ (மன)

அம்போதி அஸலமீட்டும் அருகோரம் உனைவைக்க
 நீதானே எனக்குரைத்தாய்
 உன்பதிக்கு எணையழைத்து என் குடும்பம் அடிமையென்று
 நீதானே எழுதவைத்தாய்
 தமிழ் வானில் நீந்தவைப்பாய்ந் தண்ணவனாய் ஒளிகொடுப்பாய்
 என்தாய் தந்தை குருவாகி வரம்தந்து காப்போனே (மன)

04 மகினம பொழிந்திடும் மாழுனியே

மகினம பொழிந்திடும் மாழுனியே
 மதியே நிதியே அருள்வாயே
 பரமனை ஏந்திடும் கரத்தோடு
 பாஷையூர் உறைந்தாய் அருளோடு (மகி)

அம்போதி கொஞ்சம் கரையோரம்
 அங்கே புனிதனின் அழகாலயம்
 தவழும் நிலவாய் ஜோதிரதம்
 தாமரை மலராயத் தங்கமுகம் (மகி)

கலையும் இசையும் தரவேண்டும்
 கானம் பாடும் குரல் வேண்டும்
 என்றுமே மறவாமதியோடு
 என்னுள்ளே இருப்பாய் கனிவோடு (மகி)

05 புனிதா புனிதா நீயே புதுமையின் முதல்வா

புனிதா புனிதா நீயே புதுமையின் முதல்வா நீயே
 அந்தோனி மாழுனியே நீயே ஒ ஒ அருள் மழை பொழிவாய் நீயே (புனி)
 உன்னால் உலகில் எல்லாம்
 உன்னால் உலகில் எல்லாம் – நடக்குதையா
 உன் அன்பெனும் சொல்லால் – நடக்குதையா
 உன் அன்பெனும் சொல்லால் (புனி)

பண்ணிசை பாடிப்பணிந்தேன்
 பண்ணிசை பாடிப்பணிந்தேன் – உன்
 பதமலர் தொழுது நிறைந்தேன் – உன்
 பதமலர் தொழுது நிறைந்தேன் – (புனி)

06 தாயில்லா அன்பும் அன்பாகுமா

தாயில்லா அன்பும் அன்பாகுமா
 தலைவா உன் அன்பிற்கீடாகுமா
 புதுமைக்குப் புனிதன் நீயல்லவா
 புகழுக்குத் தலைவன் நீயல்லவா
 ஆழ்கடல் முத்தும் நீயல்லவா
 ஆதவன் ஒளியும் நீயல்லவா (தாயி)

ஏனிந்த வாழ்க்கை எமக்கு ஜூயா
 ஏழை எம்மீது இரங்குமையா
 பழிபாவம் அறியோம் நாமையா
 பாவி எங்களைக் காருமையா (தாயி)

துன்பங்கள் எம்மைத் தூரத்துதையா
 தூடி தூடித்துன் பதி வந்தோமையா
 கொடுமைகள் நிறைந்த உலகமையா
 கொடும்பழி வென்று காருமையா (தாயி)

07 அள்ளித்தரும் தலைவா

அள்ளித்தரும் தலைவா – அன்புக்கரம் நீட்டு
 ஆயகலை பொழியும் - தூயனுண்ணைப் போற்றி
 ஜூயமின்றி என்றும் எங்குமே
 எண்ண எண்ண நெஞ்சமெல்லாம்
 வண்ண வண்ணைப் பாடல் தோன்றும்
 விண்ணின் மணி போல என்றும்
 மண்ணின் மதி என்றும் தாரும் (அள்ளி)

பதுவைநகர் வளர்ந்து புதுமை பல பொழிந்து
 பாலைநகருறைந்த பதுமை மணி
 கருணை வடிவைக்கண்டு கலையும் முகிலினமும்
 கனிந்து பணிந்து வரும் உடனையேயெண்ணி
 வரங்கள் பல பொழிந்திடுமே – வள்ளலுணைப் போற்றிடவே
 தொடர்ந்துகளைத் தேடிப் பாடிநாமே மகிழ்வோம்
 ஆனந்தம் பொங்கும் வேளையே (அள்ளி)

மணியும் மதிவளமும் நிதியும் கலைவளமும்
 மலரும் உனது கரம் வழங்கிடவே
 விண்ணும் புவியும் கடல் விரைந்து வரம் பொழிந்த
 விமலன் அருளுகம் பெருகிடவே
 கோடிவரம் பொழிபவரே – தேடி வரம் தருபவரே
 கோமகளை நாடி நாமே – பாதம் பணிவோம்
 கோலமாமதிபனின் ஊர்வலமே (அள்ளி)

ஒ என் தெய்வம் நீதானம்யா

என் தெய்வம் நீதானம்யா – முனியே – எழுகதிரும் நீதானம்யா
என் வாழ்வும் நீதானம்யா – முனியே – என் பாட்டும் நீதானம்யா

மாய உலகில் நாம் மயங்கித் தவிக்கையில்
மலராசி பொழிவாயையா – எக்கு (என் தெய்)

மாதாபிதா தன்னை இழந்தே துடிக்கையில்
மற்றொன்றில்ப் பற்றேதய்யா – அவ்வேளை
மதிதந்து காத்தாயய்யா – எனக்கு (என் தெய்)

ஆவணி பதினெந்தில் அழகாய்ப் பிறந்தவா
ஆண்டவன் அருள் பெற்றவா – இவ்வுலகில்
ஆலோனாய் வலம் வந்தவா – மகிபா (என் தெய்வம்)

ஒ நினைந்திருப்பேன்

நினைந்திருப்பேன் உன்னை நினைந்திருப்பேன்
நிமலனே உந்தன் நினைவினிக்க (2தரம்)

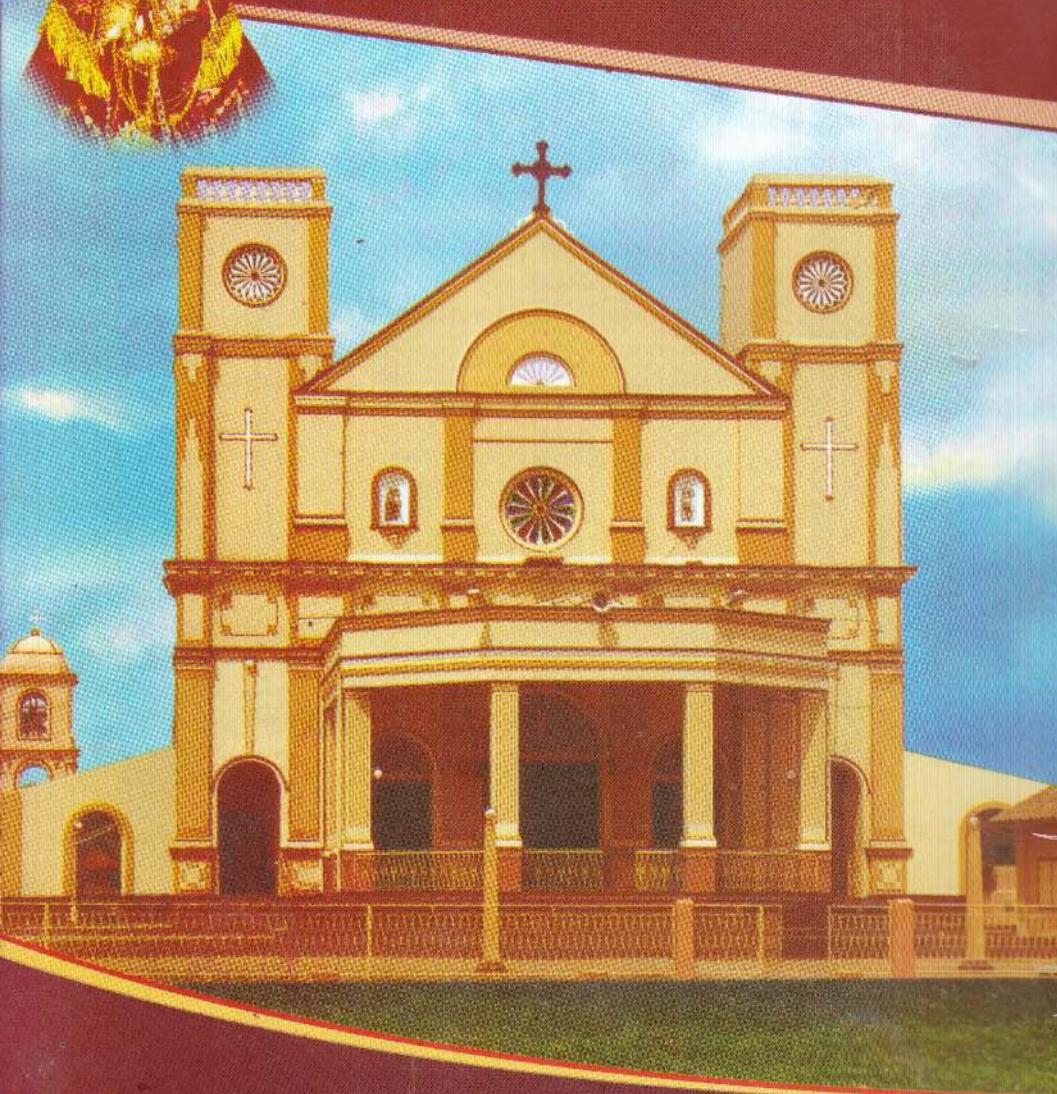
என் புகழ் யாவும் உன் வல்லமை
எனக்குத் தாரும் சொல்லின் இசை (2தரம்)

வள்ளலின் வார்த்தைகள் அமிர்தமாமே
வான்நிலம் என்றும் எங்கும் இனிமைதரும்
அள்ளிக் கொடுப்பதில் அழகோன் நீ
அன்பினைப் பொழிவதில் வல்லோன் நீ (நினை)

தெள்ளு தமிழோசைத் திருமகனே
தேரேறி வலம் வரும் பெருமகனே
விண்ணாரும் புகழ் கொண்ட முனியோனே
விரைந்தெனக்கருள் புரி கலைமகனே (நினை)

அந்தரத்தே தச்சன் வீழ்ந்தனனே
அந்தோனி காருமென்று அழைத்தனனே
அற்புதமாய் விண்ணில் நின்றனனே
அழகுடன் இறங்கி வந்தனனே (நினை)

பாசெயுர் புனித அந்தோனியார்

பாசெயுர் புனித அந்தோனியார் ஆலயம்